

Euroopa Liidu Teataja

L 225

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

59. aastakäik

19. august 2016

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Nõukogu otsus (EL) 2016/1392, 12. juuli 2016, Euroopa Liidu nimel Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelise nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist käsitleva lepingu muutmisprotokolli allakirjutamise ja ajutise kohaldamise kohta 1
- Protokoll, millega muudetakse Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelist lepingut nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta 3

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2016/1393, 4. mai 2016, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas 41
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1394, 16. august 2016, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega 50

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1395, 18. august 2016, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit ning äriühingute Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. ja Win Profile Industries Ltd toodetud nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14	52
★ Komisjoni määrus (EL) 2016/1396, 18. august 2016, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 (millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioosete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad) teatavaid lisasid ⁽¹⁾	76
Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1397, 18. august 2016, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	100

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS (EL) 2016/1392,

12. juuli 2016,

Euroopa Liidu nimel Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelise nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist käsitleva lepingu muutmisprotokolli allakirjutamise ja ajutise kohaldamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 115 koostoimes artikli 218 lõikega 5 ja lõike 8 teise taandega,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) 14. mail 2013 volitas nõukogu komisjoni alustama Monaco Vürstiriigiga läbirääkimisi Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelise nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist käsitleva lepingu ⁽¹⁾ („leping“) muutmiseks, et viia kõnealune leping kooskõlla hiljutiste üleilmsete arengusuundadega, millest lähtuvalt automaatset teabevahetust edendatakse rahvusvahelise standardi alusel.
- (2) Läbirääkimiste käigus koostatud lepingu muutmisprotokolli („muutmisprotokoll“) tekst kajastab nõuetekohaselt nõukogu antud läbirääkimisjuhiseid, kuna sellega viiakse leping kooskõlla automaatse teabevahetuse alaste rahvusvahelise tasandi uusimate arengusuundadega, nimelt Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioonis (OECD) välja töötatud finantskontode maksualase teabe automaatse vahetuse ülemaailmse standardiga. Liit, selle liikmesriigid ning Monaco Vürstiriik on aktiivselt osalenud OECD ülemaailmse foorumi töös kõnealuse standardi väljaarendamise ja rakendamise toetamiseks. Lepingu tekst, nagu seda on muudetud muutmisprotokolliga, on liidu ja Monaco Vürstiriigi vahelistes suhetes ülemaailmse standardi rakendamise õiguslik alus.
- (3) Muutmisprotokollile tuleks alla kirjutada.
- (4) Arvestades Monaco Vürstiriigi poolt OECD ülemaailmsel foorumil esitatud seisukohti, tuleks muutmisprotokolli kohaldada ajutiselt alates 1. jaanuarist 2017 kuni selle sõlmimiseks vajalike menetluste lõpuleviimiseni,

⁽¹⁾ ELT L 19, 21.1.2005, lk 55.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga antakse liidu nimel luba kirjutada alla Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelise nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist käsitleva lepingu muutmisprotokollile, eeldusel et kõnealune muutmisprotokoll sõlmitakse.

Muutmisprotokolli tekst on lisatud käesolevale otsusele.

Artikkel 2

Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud muutmisprotokollile liidu nimel alla kirjutama.

Artikkel 3

Muutmisprotokolli kohaldatakse vastastikkuse põhimõttel ajutiselt alates 1. jaanuarist 2017 kuni selle sõlmimiseks vajalike menetluste lõpuleviimiseni.

Nõukogu eesistuja annab liidu nimel Monaco Vürstiriigile teada oma kavatsusest kohaldada muutmisprotokolli vastastikkuse põhimõttel ajutiselt alates 1. jaanuarist 2017.

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 12. juuli 2016

Nõukogu nimel
eesistuja
P. KAŽIMÍR

PROTOKOLL,**millega muudetakse Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelist lepingut nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta**

EUROOPA LIIT

ja

MONACO VÜRSTIRIIK,

edaspidi „lepingupool“ või mõlemad koos „lepingupooled“,

EESMÄRGIGA rakendada koostööraamistik, milles võetakse arvesse mõlema lepingupoole õigustatud huve, finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardit, mille on välja töötanud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (edaspidi „OECD“),

ARVESTADES, et lepingupooltel on pikaajaline ja lähedane suhe seoses maksualase koostööga, eelkõige selliste meetmete kohaldamisel, mis on samaväärsed hoiuste intresside maksustamist käsitlevas nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivis 2003/48/EÜ ⁽¹⁾ sätestatuga, ja soov parandada rahvusvahelist maksukuulekust seda suhet veelgi tugevdades,

ARVESTADES, et lepingupooled soovivad sõlmida lepingu rahvusvahelise maksukuulekuse parandamiseks vastastikuse automaatse teabevahetuse abil, mille suhtes kohaldatakse käesolevas muutmisprotokollis osutatud konfidentsiaalsus- ja muid kaitsenõudeid, sealhulgas vahetatava teabe kasutamist piiravaid sätteid,

ARVESTADES, et lepingupooled lepivad kokku, et käesoleva muutmisprotokollil tulemusena koostatud leping peab olema vastavuses OECD poolt välja töötatud finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardiga (edaspidi „ülevaailmne standard“),

ARVESTADES, et Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahel sõlmitud lepingu (nõukogu direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta) (edaspidi „leping“) artikkel 12 ⁽²⁾, millega on praegu, enne sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga, ette nähtud, et teabevahetus taotluse alusel piirub maksupettusena kvalifitseeruva tegevusega, tuleb viia kooskõlla OECD standardiga maksudealase läbipaistvuse ja maksudealase teabe vahetamise alal, et saavutada nimetatud standardi eesmärk, nagu seda on üksikasjalikult kirjeldatud käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu artikli 5 lõikes 1, järgides konfidentsiaalsusmeetmeid ja isikuandmete kaitse nõudeid, mis on sätestatud käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu artiklis 6 ja III lisas,

ARVESTADES, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivis 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽³⁾ on sätestatud liikmesriikide jaoks Euroopa Liidu andmekaitseeskirjad, mida kohaldatakse ka käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingus käsitletud teabevahetuse suhtes, mis toimub liikmesriikide ja liidu vahel,

ARVESTADES, et Monaco Vürstiriigis on isikuandmete kaitse ette nähtud 23. detsembri 1993. aasta seadusega nr 1.165 (isikuandmete kaitse kohta), mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ⁽⁴⁾ ning hõlmab rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riikliku määruses nr 2.230,

⁽¹⁾ ELT L 157, 26.6.2003, lk 38.

⁽²⁾ ELT L 19, 21.1.2005, lk 55.

⁽³⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽⁴⁾ Journal de Monaco – Monaco Vürstiriigi ametlik väljaanne – n° 7918, 26.6.2009.

ARVESTADES, et Euroopa Komisjon ei ole käesolevale muutmisprotokollile alla kirjutamise kuupäevaks võtnud direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 kohaselt vastu otsust, mille kohaselt on Monaco Vürstiriik riik, kus isikuandmete kaitse on nõuetekohaselt tagatud,

ARVESTADES, et lepingupooled kohustuvad rakendama ja järgima konkreetseid andmekaitsemeetmeid, mis on sätestatud käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingus, sealhulgas selle III lisas, ning eesmärgiga tagada, et kumbki lepingu pool ei saaks kasutada mingeid põhjendusi, et keelduda teabe vahetamisest teise lepingupoolega,

ARVESTADES, et aruandekohustuslikud finantsasutused ning teavet saatvate riikide ja teavet saavate riikide pädevad asutused kui vastutavad töötajad ei peaks säilitama käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu kohaselt töödeldavaid andmeid kauem, kui on vaja selle eesmärkide saavutamiseks. Võttes arvesse liikmesriikide ja Monaco Vürstiriigi õigusaktide erinevust, tuleks iga lepingupoole jaoks kehtestada maksimaalne säilitamisperiood vastavalt iga vastutava töötaja riiklikes maksualastes õigusaktides sätestatud aegumistähtaegadele,

ARVESTADES, et käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepinguga hõlmatud aruandekohustuslike finantsasutuste ja avaldatavate kontode kategooriad on loodud eesmärgiga piirata maksumaksjate võimalusi vältida neid puudutavate andmete edastamist selliselt, et nad paigutavad oma vara ümber sellistesse finantsasutustesse või investeerivad sellistesse finantstootetesse, mis ei kuulu käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu kohaldamisalasse. Sellest hoolimata tuleks kohaldamisalast välja jätta teatavad finantsasutused ja kontod, mille ärakasutamine maksudest kõrvalehoidumiseks on vähe tõenäoline. Kinnised tuleks üldiselt välja jätta, kuna nendest on võimalik kontode eri finantsasutustesse jaotamise abil hõlpsasti kinni pidada. Finantsteave, mille kohta tuleb aruanne esitada ja mida tuleb vahetada, ei peaks hõlmama mitte ainult kogu asjakohast tulu (intressid, dividendid ja muu sarnane tulu), vaid ka kontojääke ja finantsvarade müügist saadavat tulu, et lahendada olukordi, kus maksumaksja püüab peita kapitali, mis on iseenesest tulu, või vara, millelt maksude maksmisest on kõrvale hoidutud. Seetõttu on käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu alusel toimuv andmete töötlemine vajalik ja proportsionaalne selleks, et võimaldada liikmesriikide ja Monaco Vürstiriigi maksuametitel õigesti ja kahtluseta kindlaks teha asjaomased maksumaksjad, hallata ja jõustada oma maksualaseid õigusakte piiriülestes olukordades, hinnata maksudest kõrvalehoidumise tõenäosust ja vältida tarbetuid edasisi uurimisi,

ON KOKKU LEPPINUD JÄRGMISES:

Artikkel 1

Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi lepingut nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta (edaspidi „leping“) muudetakse järgmiselt.

1) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Euroopa Liidu ja Monaco Vürstiriigi vaheline leping finantskontosid käsitleva teabevahetuse kohta, et parandada maksukuulekust rahvusvahelisel tasandil kooskõlas finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardiga, mille on välja töötanud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD)“.

2) Artiklid 1–21 ja lisad asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Mõisted

1. Käesolevas lepingus kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „Euroopa Liit“ – liit nagu see on asutatud Euroopa Liidu lepinguga, hõlmates territooriume, kus kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingut kõnealuses aluslepingus sätestatud tingimustel;

- b) „liikmesriik“ – Euroopa Liidu liikmesriik;
- c) „Monaco“ – Monaco Vürstiriik, tema siseveed, territoriaalmeri, maapind ja maapõu, õhuruum, majandusvöönd ja mandrilava, mille suhtes on Monaco Vürstiriigil kooskõlas rahvusvaheliste ja siseriiklike õigusaktidega suveräänsed õigused ja mis kuuluvad tema jurisdiktsiooni alla;
- d) „Monaco pädevad asutused“ ja „liikmesriikide pädevad asutused“ – asutused, mis on loetletud IV lisa punktis a ja punktides b kuni ac. IV lisa on käesoleva lepingu lahutamatu osa. IV lisas esitatud pädevate asutuste loetelu võib kõnealuse lisa punktis a osutatud asutuse osas muuta Monaco ning punktides b kuni ac osutatud asutuste osas Euroopa Liit, lihtsalt teavitades sellest teist lepingupoolt. Euroopa Komisjon teatab sellisest teavitamisest vastavalt liikmesriikidele või Monacole;
- e) „liikmesriigi finantsasutus“ – i) iga finantsasutus, mis on liikmesriigi resident, kuid ei hõlma selle finantsasutuse väljaspool kõnealust liikmesriiki asuvaid filiaale, ning ii) sellise finantsasutuse, mis ei ole liikmesriigi resident, iga filiaal, kui see filiaal asub kõnealuses liikmesriigis;
- f) „Monaco finantsasutus“ – i) iga finantsasutus, mis on Monaco resident, kuid ei hõlma selle finantsasutuse väljaspool Monacot asuvaid filiaale, ning ii) sellise finantsasutuse, mis ei ole Monaco resident, iga filiaal, kui see filiaal asub Monacos;
- g) „aruandekohustuslik finantsasutus“ – vastavalt kohaldatava asjaomase jurisdiktsiooni territoriaalsele kontekstile mis tahes liikmesriigi või Monaco finantsasutus, mis ei ole mittearuandekohustuslik finantsasutus;
- h) „avaldatav konto“ – sõltuvalt kontekstist liikmesriigi avaldatav konto või Monaco avaldatav konto, kui see on sellisena kindlaks määratud vastavalt I ja II lisas kirjeldatud hoolsusmeetmetele, mis kehtivad asjaomases liikmesriigis või Monacos;
- i) „liikmesriigi avaldatav konto“ – Monaco aruandekohustusliku finantsasutuse peetav konto, mis kuulub ühele või mitmele avaldatavale liikmesriigi isikule, või ühe või mitme avaldatavast liikmesriigi isikust kontrolliva isikuga passiivsele finantssektorivälisele ettevõttele;
- j) „Monaco avaldatav konto“ – liikmesriigi aruandekohustusliku finantsasutuse peetav konto, mis kuulub ühele või mitmele avaldatavale Monaco isikule, või ühe või mitme avaldatavast Monaco isikust kontrolliva isikuga passiivsele finantssektorivälisele ettevõttele;
- k) „liikmesriigi isik“ – füüsiline või juriidiline isik, kelle Monaco aruandekohustuslik finantsasutus on I ja II lisas sätestatud hoolsusmenetluse kohaselt määratlenud kui liikmesriigi residendi või sellise surnu pärandvara, kes oli liikmesriigi resident;
- l) „Monaco isik“ – füüsiline või juriidiline isik, kelle liikmesriigi aruandekohustuslik finantsasutus on I ja II lisas sätestatud hoolsusmenetluse kohaselt määratlenud kui Monaco residendi, või sellise surnu pärandvara, kes oli Monaco resident.

2. Mis tahes mõistetel, mida ei ole määratletud käesoleva lepingu tähenduses, on tähendus, mis on sel ajal i) liikmesriikide puhul kooskõlas nõukogu direktiiviga 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta) ⁽¹⁾ või, kui see on asjakohane, lepingut kohaldava asjaomase liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega, ning ii) Monaco puhul tema siseriikliku õigusega, kui see on kooskõlas I ja II lisas esitatud tähendusega.

Kui kontekst ei nõua teisiti või liikmesriigi pädev asutus ja Monaco pädev asutus ei ole kokku leppinud ühises tähenduses, mis on sätestatud artiklis 7 (nagu on lubatud siseriikliku õigusega), on mõistetel, mida ei ole määratletud käesolevas lepingus või I ja II lisas, tähendus, mis neil oli sel ajal lepingut rakendava asjaomase jurisdiktsiooni õiguses, i) liikmesriikide puhul kooskõlas nõukogu direktiiviga 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta) või, kui see on asjakohane, asjaomase liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega, ning ii) Monaco puhul tema siseriikliku õiguse alusel; tähendus asjaomase jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) kohaldatavas maksuõiguses on ülimuslik selle tähenduse suhtes, mis tuleneb selle jurisdiktsiooni muudest õigusaktidest.

⁽¹⁾ ELT L 64, 11.3.2011, lk 1.

Artikkel 2

Automaatne teabevahetus seoses avaldatavate kontodega

1. Käesoleva artikli kohaselt ja kooskõlas I ja II lisas sätestatud kohaldatavate aruandluse ja hoolsusmenetluse eeskirjadega, mis on käesoleva lepingu lahutamatu osa, vahetab Monaco pädev asutus igal aastal kõikide liikmesriikide pädevate asutustega ja kõikide liikmesriikide pädevad asutused vahetavad igal aastal Monaco pädeva asutusega automaatselt teavet, mis on saadud vastavalt lõikes 2 täpsustatud eeskirjadele.
2. Teave, mida liikmesriik annab iga Monaco avaldatava konto kohta ning Monaco annab iga liikmesriigi avaldatava konto kohta, on järgmine:
 - a) iga sellise avaldatava isiku puhul, kes on konto omanik, nimi, aadress, maksukohustuslasena registreerimise number ning füüsilise isiku puhul sünnikoht ja -aeg, ning mis tahes ettevõtte puhul, kes on konto omanik ja kelle kohta tehakse pärast I ja II lisas sisalduvate hoolsusmeetmete eeskirjade kohaldamist kindlaks, et tal on üks või mitu avaldatavast isikust kontrollivat isikut, ettevõtte nimi, aadress, maksukohustuslasena registreerimise number ning iga avaldatava isiku nimi, aadress, maksukohustuslasena registreerimise number ja sünnikoht ja -aeg. Muutmisprotokollile alla kirjutamise kuupäevaks 12. juuliks 2016 ei ole Monacos maksukohustuslasena registreerimise numbreid kasutusele võetud;
 - b) kontonumber (või kui kontonumber puudub, selle toimiv ekvivalent);
 - c) aruandekohustusliku finantsasutuse nimi ja identifitseerimisnumber (kui see on olemas);
 - d) konto jääk või väärtus (sh rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu puhul rahaline väärtus või tagasiostuväärtus) asjaomase kalendriaasta lõpu või muu asjakohase aruandlusperioodi lõpu seisuga või, kui konto suleti kõnealuse aasta või perioodi jooksul, siis konto sulgemise seisuga;
 - e) mis tahes hoidmiskonto puhul:
 - i) intresside brutosumma, dividendide brutosumma ja kontrol olevate varadega seotud muu tulu brutosumma, mis on kontole (või seoses kontoga) makstud või krediteeritud kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul, ja
 - ii) finantsvara müügist või lunastamisest saadud brutotulu, mis on makstud või krediteeritud kontole kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja mille suhtes aruandekohustuslik finantsasutus tegutses hoidmisühingu, maakleri, esindajakonto omanikuna või muul viisil konto omaniku esindajana;
 - f) hoiusekonto puhul kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul kontole makstud või krediteeritud intresside brutosumma ja
 - g) lõike 2 alapunktis e või f kirjeldamata konto puhul brutosumma, mis on makstud või krediteeritud konto omanikule seoses kontoga kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul, millega seoses aruandekohustuslik finantsasutus on kohustatud isik või võlgnik, sealhulgas konto omanikule makstud lunastusmaksete kogusumma kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul.

Artikkel 3

Automaatse teabevahetuse aeg ja viis

1. Artiklis 2 sätestatud teabevahetuse eesmärgil võib avaldatava kontoga seotud väljamaksete summa ja liigi määrata kindlaks kooskõlas teavet edastava jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) siseriiklike õigusaktidega.
2. Artiklis 2 sätestatud teabevahetuse eesmärgil tuleb edastatava teabe puhul ära näidata vääring, milles iga asjaomane summa on nomineeritud.

3. Piiramata artikli 2 lõike 2 kohaldamist, tuleb alates 2017. aastast ja kõigil järgnevatel aastatel teavet vahetada enne üheksa kuu möödumist selle kalendriaasta lõpust, mida nimetatud teave käsitleb.
4. Pädevad asutused vahetavad automaatselt artiklis 2 kirjeldatud teavet ühtse aruandlusstandardi skeemi kohaselt, kasutades XML-vormingut.
5. Pädevad asutused lepivad kokku ühe või mitu andmeedastusmeetodit, sealhulgas krüpteerimisstandardid.

Artikkel 4

Koostöö nõuete järgimise ja täitmise tagamise valdkonnas

Liikmesriigi pädev asutus peab teavitama Monaco pädevat asutust ja Monaco pädev asutus peab teavitama liikmesriigi pädevat asutust, kui teavet esitaval pädeval asutusel on põhjust uskuda, et vea tõttu on toimunud ebaõige või mittetäielik artikli 2 kohase teabe esitamine või aruandekohustuslik finantsasutus ei täida I ja II lisas sätestatud aruandlusnõudeid ja hoolsusmeetmeid nõuetekohaselt. Teabe saanud pädev asutus võtab kõik riigi õigusaktide kohased meetmed, et parandada teatistes kirjeldatud vead või mittevastavused.

Artikkel 5

Teabevahetus taotluse alusel

1. Olenemata artikli 2 sätetest ja mis tahes muust lepingust, millega nähakse ette taotluse alusel teabevahetus Monaco ja mis tahes liikmesriigi vahel, vahetavad Monaco ja mis tahes liikmesriigi pädevad asutused taotluse alusel teavet, mis on eeldatavasti oluline käesoleva lepingu sätete rakendamiseks või Monaco ja liikmesriikide või nende poliitiliste allüksuste või kohalike asutuste kehtestatud mis tahes maksusid, olenemata nende kirjeldusest, käsitlevate siseriiklike õigusnormide haldamiseks ja jõustamiseks, niivõrd kui selliste siseriiklike õigusnormide kohane maksustamine ei ole vastuolus kohaldatava topeltmaksustamise vältimise lepinguga, mis on sõlmitud Monaco ja asjaomase liikmesriigi vahel.
2. Ühelgi juhul ei tohi käesoleva artikli lõiget 1 ja artiklit 6 tõlgendada nii, nagu kehtestaksid need Monacole või liikmesriigile kohustuse:
 - a) võtta haldusmeetmeid, mis kalduvad kõrvale kõnealuse liikmesriigi või Monaco õigusaktidest ja haldustavadest;
 - b) esitada teavet, mida ei ole võimalik liikmesriigis või Monacos saada seaduse alusel või tavapärase halduse käigus;
 - c) esitada teavet, mis avalikustaks kaubandus-, äri-, tööstus- või kutsesaladuse või turustusprotsessi, või teavet, mille edastamine oleks vastuolus avaliku korraga.
3. Kui teavet taotleb liikmesriik või Monaco, kes vastavalt käesolevale artiklile toimib teavet taotleva jurisdiktsioonina, siis Monaco või liikmesriik, kes toimivad teavet esitava jurisdiktsioonina, kasutavad oma teabekogumismetmeid taotletud teabe esitamiseks, isegi juhul, kui taotluse saanud jurisdiktsioon ei vaja ise sellist teavet maksustamise eesmärgil. Eelmises lauses sätestatud kohustuse suhtes kohaldatakse lõike 2 piiranguid, kuid mingil juhul ei tohi kõnealuseid piiranguid tõlgendada nii, et see võimaldab taotluse saanud jurisdiktsioonil keelduda teabe esitamisest vaid põhjusel, et neil puudub kõnealuses küsimuses riiklik huvi.
4. Lõiget 2 ei tõlgendata mingil juhul nii, et Monacol või liikmesriigil oleks õigus keelduda teabe esitamisest ainuüksi põhjusel, et teave on panga, muu finantsasutuse, tema nimel tegutseva, volitatud või usaldusisiku valduses, või põhjusel, et see on seotud juriidilise või füüsilise isiku omandihuvidega.
5. Pädevad asutused lepivad kokku ühe või mitu andmeedastusmeetodit, sealhulgas krüpteerimisstandardid, ning vajaduse korral ka kasutatavad tüüpvormid.

Artikkel 6

Konfidentsiaalsus ja isikuandmete kaitse

1. Lisaks käesolevas lepingus, sealhulgas III lisas sätestatud konfidentsiaalsuseeskirjadele ja muudele kaitsemeetmetele kohaldatakse käesoleva lepingu alusel toimuva teabe kogumise ja teabevahetuse suhtes i) liikmesriikides direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) rakendamiseks võetud õigus- ja haldusnorme ning ii) Monacos 23. detsembri 1993. aasta seadust nr 1.165 (isikuandmete kaitse kohta), mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ning võttes arvesse rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riikliku määruses nr 2.230.

Artikli 5 nõuetekohaseks kohaldamiseks piiravad liikmesriigid direktiivi 95/46/EÜ artiklis 10, artikli 11 lõikes 1 ning artiklites 12 ja 21 sätestatud kohustuste ja õiguste ulatust niivõrd, kui see on vajalik kõnealuse direktiivi artikli 13 lõike 1 punktis e osutatud huvide kaitsmiseks. Monaco võtab vastavad meetmed riigi õigusnormide alusel.

Erandina esimesest lõigust tagavad kõik liikmesriigid ja Monaco, et iga nende jurisdiktsiooni all olev aruandekohustuslik finantsasutus teavitab iga asjaomast füüsilisest isikust (Monaco või liikmesriigi isik) avaldatavat isikut sellest, et teda käsitlevat artiklis 2 osutatud teavet kogutakse ja edastatakse käesoleva lepingu kohaselt, ning et asjaomane aruandekohustuslik finantsasutus esitab sellele isikule kogu teabe, mida tal on andmekaitset käsitlevate siseriiklike õigusnormide kohaselt õigus saada, ja igal juhul järgmise teabe:

- a) isikuandmete töötlemise eesmärk;
- b) andmete töötlemise õiguslik alus;
- c) isikuandmete saajad;
- d) asutus, kes on vastutav töötleja;
- e) andmete säilitamise tähtaeg;
- f) õigus taotleda vastutava töötleja poolt tema kohta kogutud isikuandmetega tutvumist, nende parandamist ja kustutamist;
- g) õigus pöörduda oma õiguste kaitseks haldusasutuse või kohtu poole;
- h) menetlus, mis võimaldab kasutada õigust pöörduda oma õiguste kaitseks haldusasutuse või kohtu poole;
- i) õigus pöörduda pädeva(te) andmekaitse järelevalveasutus(t)e poole ja asutus(t)e kontaktandmed.

See teave esitatakse piisavalt aegsasti, et asjaomane isik saaks kasutada oma andmekaitseõigusi, ning igal juhul enne, kui asjaomane aruandekohustuslik finantsasutus esitab artiklis 2 osutatud teabe oma asukohariigi (vastavalt kas liikmesriigi või Monaco) pädevale asutusele.

Liikmesriik ja Monaco tagavad, et iga füüsilisest isikust (Monaco või liikmesriigi isik) avaldatavat isikut teavitatakse tema andmetega seonduvast julgeolekunõuete rikkumisest, kui on tõenäoline, et see rikkumine kahjustab tema isikuandmete kaitset või eraelu puutumatust.

2. Käesoleva lepingu kohaselt töödeldud teavet ei säilitata kauem, kui on vaja käesoleva lepingu eesmärkide saavutamiseks, ning seda säilitatakse igal juhul kooskõlas iga vastutava töötleja riiklikest õigusnormidest tulenevate aegumistähtaegadega.

Aruandekohustuslikke finantsasutusi ning iga liikmesriigi ja Monaco pädevaid asutusi käsitatakse lepingu alusel andmete töötlemisel vastutavate töötlejatena. Vastutavatel töötlejatel on kohustus tagada, et isikuandmete kaitse ja asjaomaste isikute õiguste kaitsmisel järgitakse käesoleva lepinguga ette nähtud nõudeid.

3. Mis tahes teavet, mis on käesoleva lepingu kohaselt ühelt jurisdiktsioonilt (liikmesriik või Monaco) saadud, käsitatakse konfidentsiaalsena ja seda kaitstakse samal viisil nagu asjaomase jurisdiktsiooni õigusaktide alusel saadud teavet, sel määral, kui see on vajalik isikuandmete kaitseks vastavalt kohaldatavatele siseriiklikele õigus- ja haldusnormidele, ja vastavalt kaitseklauslitele, mille võib kindlaks määrata teavet esitav jurisdiktsioon oma riigi õigus- ja haldusnormide kohaselt.

4. Nimetatud teavet tohib avaldada üksnes sellistele isikutele või asutustele (sealhulgas kohtud ja haldus- või järelevalveorganid), kes on seotud maksuotsuste, maksude kogumise ja sissenõudmise, nõuete järgimise tagamise ja sanktsioonide määramisega või maksudega seotud apellatsioonide üle otsustamisega asjaomases jurisdiktsioonis (liikmesriik või Monaco) või eelnimetatu üle järelevalve teostamisega. Ainult eespool nimetatud isikud või asutused võivad seda teavet kasutada ning seda üksnes eesmärkidel, mis on välja toodud eelmises lauses. Olenemata lõike 3 sätetest võivad nad andmeid avalikustada selliste maksudega seotud avalikel kohtumenetlustel või kohtuotsustes tingimusel, et eelkõige maksude kogumisega seotud küsimuste puhul on olemas (vastavalt Monaco või asjaomase liikmesriigi) pädeva asutuse eelnev luba.

5. Olenemata eelmiste lõigete sätetest, võib teabe saanud jurisdiktsioon (liikmesriik või Monaco) kasutada saadud teavet muudel eesmärkidel, kui sellist teavet võib kasutada muudel eesmärkidel teabe esitanud jurisdiktsiooni (vastavalt Monaco või liikmesriik) õigusnormide alusel ning selle jurisdiktsiooni pädev asutus selliseks kasutuseks eelnevalt loa annab. Ühe jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) poolt teisele jurisdiktsioonile (vastavalt Monaco või liikmesriik) esitatud teavet võib edastada kolmandale jurisdiktsioonile (teine liikmesriik), kui kohaldatakse käesolevas artiklis sätestatud kaitsemeetmeid ja on eelnevalt saadud luba esimesena nimetatud jurisdiktsiooni pädevalt asutusest, kust teave pärineb, ja kes peab olema saanud kõik vajalikud tõendid asjaomaste tagatiste kohaldamise kohta. Teavet, mis on esitatud ühelt liikmesriigilt teisele liikmesriigile vastavalt esimeses liikmesriigis kohaldatavatele õigusaktidele, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2011/16/EL (maksustamiselase halduskoostöö kohta), võib Monacole edastada, kui eelnevalt on saadud luba selle liikmesriigi pädevalt asutusest, kust teave pärineb.

6. Iga liikmesriigi või Monaco pädev asutus teatab teisele pädevale asutusele, st Monaco või asjaomase liikmesriigi asutusele, viivitamata mis tahes konfidentsiaalsuse rikkumisest ja kaitseklauslite mittetoimimisest ning sanktsioonidest ja parandusmeetmetest, mis neile järgnesid.

Artikkel 7

Konsultatsioonid ja käesoleva lepingu peatamine

1. Kui käesoleva lepingu rakendamise või tõlgendamise seoses tekivad mis tahes raskused, võib Monaco või mis tahes liikmesriigi pädev asutus taotleda konsultatsioone Monaco ja ühe või mitme liikmesriigi pädevate asutuste vahel, et töötada välja asjakohased meetmed tagamaks, et käesolevat lepingut täidetakse. Pädevad asutused teavitavad viivitamata Euroopa Komisjoni ja teiste liikmesriikide pädevaid asutusi konsultatsioonide tulemustest. Euroopa Komisjon võib osaleda konsultatsioonidel tõlgendamise seotud küsimustes mis tahes pädeva asutuse taotlusel.

2. Kui küsimus puudutab olulist käesoleva lepingu sätete mittejärgimist ja kui lõikes 1 kirjeldatud menetlus ei anna sobivat lahendit, võib liikmesriigi või Monaco pädev asutus peatada käesoleva lepingu raames teabe vahetamise vastavalt Monaco või konkreetse liikmesriigiga, teatades sellest kirjalikult teisele asjaomasele pädevale asutusele. Selline peatamine jõustub kohe. Käesoleva lõike tähenduses on oluline mittejärgimine see (kuid ei ole sellega piiratud), kui i) käesoleva lepingu, seal hulgas III lisa, või direktiivi 95/46/EÜ ja isikuandmete kaitset käsitleva 23. detsembri 1993. aasta seaduse nr 1.165 (mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ning hõlmab rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riiklikus määruses nr 2.230) sätteid ei järgita, ii) kui liikmesriigi või Monaco pädev asutus ei anna käesoleva lepinguga ettenähtud õigeaegset ja piisavat teavet, ning iii) kui ettevõtete või kontode staatus määratakse vastavalt kindlaks mitteamuandekohustuslike finantsasutuste ja väljaarvatud kontodena viisil, mis kahjustab käesoleva lepingu eesmärki.

Artikkel 8

Muudatused

1. Lepingupooled konsulteerivad üksteisega iga kord, kui OECD tasandil on vastu võetud oluline muudatus finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse OECD kehtestatud standardi (edaspidi „ülemaailmne standard“) mis tahes elementides, või kui lepingupooled peavad seda vajalikuks, et parandada käesolevat lepingut tehnilise toimimise seisukohast ning hinnata ja kajastada muid rahvusvahelisi arenguid. Konsulteeritakse ühe kuu jooksul pärast mis tahes lepingupoole taotluse esitamist või kiireloomulistel juhtudel võimalikult kiiresti.
2. Sellise kontakti alusel võivad lepingupooled omavahel konsulteerida, et teha kindlaks, kas käesolevasse lepingusse on vaja teha muudatusi.
3. Seoses lõigetes 1 ja 2 osutatud konsultatsioonidega teavitab iga lepingupool teist lepingupoolt võimalikest arengutest, mis võivad mõjutada käesoleva lepingu nõuetekohast toimimist. See hõlmab ka mis tahes asjaomast lepingut ühe lepingupoole ja kolmanda riigi vahel.
4. Pärast konsultatsioone võib käesolevat lepingut muuta muutmisprotokolliga või uue lepinguga lepingupoolte vahel.
5. Kui lepingupool on rakendanud muudatusi, mida OECD on ülemaailmsesse standardisse teinud, ning soovib teha vastavad muudatused ka käesoleva lepingu I ja/või II lisse, teavitab ta sellest teist lepingupoolt. Konsulteerimine lepingupoolte vahel toimub ühe kuu jooksul alates teate saamisest. Olenemata lõikest 4 võib lepingupool – kui lepingupooled saavutavad konsulteerimise käigus üksmeele muudatuste osas, mis tuleb teha käesoleva lepingu I ja/või II lisse, ja ajavahemiku osas, mis on vajalik muudatuse rakendamiseks lepingu ametliku muutmise kaudu –, kes taotles muudatust, ajutiselt kohaldada käesoleva lepingu I ja/või II lisa läbivaadatud versiooni, mis kiideti heaks konsulteerimise käigus, alates selle aasta jaanuari esimesest päevast, mis järgneb kirjeldatud menetluse lõpetamisele.

Lepingupool loetakse ülemaailmsesse standardisse OECD pool vastu võetud muudatused rakendavaks:

- a) liikmesriigi puhul: kui muudatus on inkorporeeritud nõukogu direktiivi 2011/16/EL maksustamislase halduskoostöö kohta;
- b) Monaco puhul: kui muudatus on inkorporeeritud kolmanda riigiga sõlmitud lepingusse või riigi õigusaktidesse.

Artikkel 9

Lõpetamine

Kumbki lepingupool võib käesoleva lepingu lõpetada, teatades sellest teisele lepingupoolele kirjalikult. Kõnealune lõpetamine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb 12 kuu möödumisele lõpetamisteate päevast. Leping lõpetamise korral on kogu selle alusel saadud teave jätkuvalt konfidentsiaalne ja selle suhtes kehtivad i) liikmesriikides nende õigus- ja haldusnormid, millega rakendatakse direktiivi 95/46/EÜ, ja ii) Monacos isikuandmete kaitset käsitlev 23. detsembri 1993. aasta seadus nr 1.165 (mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ning hõlmab rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riiklikus määruses nr 2.230) ning mõlemal juhul käesolevas lepingus sätestatud andmekaitse erimeetmed, sealhulgas need, mis on esitatud III lisas.

Artikkel 10

Territoriaalne kohaldamisala

Käesolevat lepingut kohaldatakse ühelt poolt nende liikmesriikide territooriumide suhtes, kus kohaldatakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut nendes lepingutes sätestatud tingimustel, ja teiselt poolt Monaco territooriumi suhtes, nagu on määratletud artikli 1 lõike 1 punktis c.“

3) Lisad asendatakse järgmisega:

„I LISA

FINANTSKONTOSID KÄSITLEVA TEABE ARUANDLUSE JA HOOLSUSMEETMETE ÜHINE STANDARD („ÜHINE ARUANDLUSSTANDARD“)

I JAGU

ÜLDISED ARUANDLUSEGA SEOTUD NÕUDED

A. Võttes arvesse punkte C–E peab iga aruandekohustuslik finantsasutus edastama oma jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) pädevale asutusele järgmise teabe sellises aruandekohustuslikus finantsasutuses peetava iga avaldatava konto kohta:

- 1) iga sellise avaldatava isiku puhul, kes on konto omanik, nimi, aadress, residentsusjurisdiktsioon või -jurisdiktsioonid (liikmesriik või Monaco), maksukohustuslasena registreerimise number (-numbrid) ning füüsilise isiku puhul sünnikoht ja -aeg, ning mis tahes ettevõtte puhul, kes on konto omanik ja kelle kohta tehakse pärast V, VI ja VII jaole vastavate hoolsusmeetmete võtmist kindlaks, et tal on üks või mitu avaldatavast isikust kontrollivat isikut, ettevõtte nimi, aadress, residentsusjurisdiktsioon(id) ja maksukohustuslasena registreerimise number (-numbrid) ning iga avaldatava isiku nimi, aadress, jurisdiktsioon (liikmesriik või Monaco), maksukohustuslasena registreerimise number (-numbrid), sünnikoht ja -aeg;
- 2) kontonumber (või kui kontonumber puudub, selle toimiv ekvivalent);
- 3) aruandekohustusliku finantsasutuse nimi ja identifitseerimisnumber (kui see on olemas);
- 4) konto jääk või väärtus (sh rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu puhul rahaline väärtus või tagasiostuväärtus) asjaomase kalendriaasta lõpu või muu asjakohase aruandlusperioodi lõpu seisuga või, kui konto suleti kõnealuse aasta või perioodi jooksul, siis konto sulgemise seisuga;
- 5) hoidmiskonto puhul:
 - a) intresside brutosumma, dividendide brutosumma ja kontrol olevate varadega seotud muu tulu brutosumma, mis on kontole (või seoses kontoga) makstud või krediteeritud kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja
 - b) finantsvara müügist või lunastamisest saadud brutotulu, mis on makstud või krediteeritud kontole kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja mille suhtes aruandekohustuslik finantsasutus tegutses hoidmisühingu, maakleri, esindajakonto omanikuna või muul viisil konto omaniku esindajana;
- 6) hoiusekonto puhul kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul kontole makstud või krediteeritud intresside brutosumma ja
- 7) punkti A alapunktis 5 või 6 kirjeldamata konto puhul brutosumma, mis on makstud või krediteeritud konto omanikule seoses kontoga kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul, millega seoses aruandekohustuslik finantsasutus on kohustatud isik või võlgnik, sealhulgas konto omanikule makstud lunastusmaksete kogusumma kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul.

B. Aruandes sisalduvas teabes tuleb ära näidata vääring, milles iga summa on noteeritud.

C. Olenemata punkti A alapunktist 1 ei nõuta seoses iga avaldatava kontoga, mis on olemasolev konto, maksukohustuslasena registreerimise numbri(te) või sünniaja teatamist, kui aruandekohustusliku finantsasutuse andmebaasides ei ole sellist numbrit (numbreid) või sünniaega ning riigi õigusaktide või (vajaduse korral) Euroopa Liidu õigusnormidega ei nõuta aruandekohustuslikult finantsasutuselt teisiti nende andmete kogumist. Aruandekohustuslik finantsasutus peab tegema mõistlikke jõupingutusi, et saada teada olemasolevate kontodega seotud maksukohustuslasena registreerimise numbrid ja sünniajad teise kalendriaasta lõpuks pärast seda aastat, kui tehti kindlaks, et olemasolevad kontod on avaldatavad kontod.

- D. Olenemata punkti A alapunktist 1 ei pea maksukohustuslase identifitseerimisnumbrit teatama, kui asjaomane liikmesriik, Monaco või muu residentsusjurisdiktsioon ei ole maksukohustuslase identifitseerimisnumbrit väljastanud.
- E. Olenemata punkti A alapunktist 1 ei nõuta sünnikoha teatamist, välja arvatud juhul, kui aruandekohustuslikul finantsasutusel on riigi õigusaktide kohaselt kohustus see teada saada ja teatada ning see teave on kättesaadav aruandekohustusliku finantsasutuse poolt säilitatavate elektroonilist otsingut võimaldavate andmete kaudu.

II JAGU

ÜLDISED HOOLDUSNÕUDED

- A. Kontot käsitletakse avaldatava kontona alates kuupäevast, mil II–VII jaos esitatud hooldusmeetmete kohaselt on kindlaks tehtud, et tegemist on avaldatava kontoga, ning kui ei ole sätestatud teisiti, siis tuleb avaldatava kontoga seotud teavet esitada igal aastal, tehes seda järgmisel kalendriaastal pärast seda aastat, mille kohta teave esitatakse.
- B. Konto jääk või väärtus määratakse kindlaks kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi viimase päeva seisuga.
- C. Kui jäägi või väärtuse künnis tuleb määrata kindlaks kalendriaasta viimase päeva seisuga, määratakse asjakohane jääk või väärtus kindlaks selle aruandlusperioodi viimase päeva seisuga, mis lõpeb kõnealuse kalendriaastaga või kõnealuse kalendriaasta jooksul.
- D. Iga liikmesriik või Monaco võib lubada aruandekohustuslikel finantsasutustel kasutada teenuseosutajaid sellistele aruandekohustuslikele finantsasutustele riigi õigusaktidega pandud aruandluskohustuse ja hooldusmeetmete võtmise kohustuse täitmiseks, kuid nende kohustuste täitmise eest vastutavad endiselt aruandekohustuslikud finantsasutused.
- E. Iga liikmesriik või Monaco võib lubada aruandekohustuslikel finantsasutustel kohaldada uute kontode jaoks ette nähtud hooldusmeetmeid olemasolevatele kontodele ning kõrge väärtusega kontode jaoks ette nähtud hooldusmeetmeid madalama väärtusega kontodele. Kui liikmesriik või Monaco lubab uute kontode jaoks ette nähtud hooldusmeetmete kasutamist olemasolevate kontode suhtes, jäävad olemasolevatele kontodele kehtestatud ülejäänud eeskirjad kehtima.

III JAGU

FÜÜSILISE ISIKU OLEMASOLEVATE KONTODEGA SEOTUD HOOLDUSMEETMED

- A. Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks füüsilise isiku olemasolevate kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.
- B. Madalama väärtusega kontod. Madalama väärtusega kontode suhtes kohaldatakse järgmisi menetlusi.
1. Elukoha aadress. Kui aruandekohustuslikul finantsasutusel on füüsilisest isikust konto omaniku dokumentaalsetel tõenditel põhinev kehtiv elukoha aadress, võib aruandekohustuslik finantsasutus käsitada kõnealust füüsilisest isikust konto omanikku selle aadressijärgse liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni maksuresidendina, et teha kindlaks, kas selline füüsilisest isikust konto omanik on avaldatav isik.
 2. Elektrooniline andmete otsing. Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei saa tugineda punkti B alapunktis 1 sätestatud füüsilisest isikust konto omaniku dokumentaalsetel tõenditel põhinevale kasutusel olevale elukoha aadressile, peab aruandekohustuslik finantsasutus otsima tema poolt säilitatavatest ja elektroonilist otsingut võimaldavatest andmetest mis tahes järgmisi tunnuseid ja kohaldama punkti B alapunkte 3–6:
 - a) konto omaniku kindlakstegemine avaldatava jurisdiktsiooni residendina;
 - b) kasutusel olev posti- või elukoha aadress avaldatavas jurisdiktsioonis (sh postkontori postkast);

- c) üks või mitu telefoninumbrit avaldatavas jurisdiktsioonis ja mitte ühtegi telefoninumbrit vastavalt Monacos või aruandekohustusliku finantsasutuse liikmesriigis;
 - d) püsikorraldus (välja arvatud seoses hoiusekontoga) rahaliste vahendite kandmiseks avaldatavas jurisdiktsioonis peetavale kontole;
 - e) kehtiv esindus- või allkirjaõigus, mis on antud isikule, kellel on aruandekohustuslikus jurisdiktsioonis aadress, või
 - f) posti kinnipidamise korraldus või vahendusaadress avaldatavas jurisdiktsioonis, kui aruandekohustuslikul finantsasutusel ei ole konto omaniku kohta muud aadressi.
3. Kui elektroonilise otsingu tulemusel ei avastata ühtegi punkti B alapunktis 2 loetletud tunnust, ei ole edasised toimingud nõutavad kuni asjaolude sellise muutumiseni, mille tulemusena seostub kontoga üks või mitu tunnust, või muutub konto kõrge väärtusega kontoks.
4. Kui elektroonilise otsingu tulemusel avastatakse mõni punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnus või kui asjaolud muutuvad selliselt, et kontoga seostub üks või mitu tunnust, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitlema konto omanikku iga selle avaldatava liikmesriigi maksuresidendina, millele viitab mõni kindlakstehtud tunnustest, välja arvatud juhul, kui ta otsustab kohaldada punkti B alapunkti 6 ja üks selles punktis sisalduvatest eranditest on kohaldatav selle konto suhtes.
5. Kui elektroonilise otsingu abil avastatakse posti kinnipidamise korraldus või vahendusaadress ja konto omaniku kohta ei leita muid aadresse ega ühtegi muudest punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnustest, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus asjaoludele kõige paremini vastaval viisil kas tegema punkti C alapunktis 2 kirjeldatud paber kandjal olevate andmete otsingu või püüdma saada konto omanikult kinnituse või dokumentaalsed tõendid, et teha kindlaks sellise konto omaniku maksuresidentsus(ed). Kui paber kandjal olevate andmete otsinguga ei tehta kindlaks mõnda tunnust ja katse saada kinnitust või dokumentaalseid tõendeid ei anna tulemusi, peab aruandekohustuslik finantsasutus näitama seda kontot vastavalt kontekstile oma liikmesriigi või Monaco pädevale asutusele dokumenteerimata kontona.
6. Olenemata punkti B alapunkti 2 kohase tunnuse leidmisest ei pea aruandekohustuslik finantsasutus käsitlema konto omanikku avaldatava jurisdiktsiooni residendina, kui:
- a) teave konto omaniku kohta sisaldab kehtivat posti- või elukoha aadressi avaldatavas jurisdiktsioonis, üht või mitut telefoninumbrit avaldatavas jurisdiktsioonis (ja vastavalt kontekstile mitte ühtegi telefoninumbrit Monacos või aruandekohustusliku finantsasutuse liikmesriigis) või püsikorraldust (hoiusekontodest erinevate finantskontode suhtes) rahaliste vahendite kandmiseks avaldatavas jurisdiktsioonis peetavale kontole, ning aruandekohustuslik finantsasutus hangib või on varem läbi vaadanud ja säilitab järgmisi andmeid:
 - i) konto omaniku kinnitus residentsusjurisdiktsiooni(de) (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohta, mis ei hõlma kõnealust avaldatavat jurisdiktsiooni, ja
 - ii) dokumentaalsed tõendid selle kohta, et konto omanik ei ole avaldatav isik;
 - b) teave konto omaniku kohta hõlmab kehtivat esindus- või allkirjaõigust, mis on antud isikule, kellel on avaldatavas jurisdiktsioonis aadress, ja aruandekohustuslik finantsasutus hangib või on varem läbi vaadanud ja säilitab järgmisi andmeid:
 - i) konto omaniku kinnitus residentsusjurisdiktsiooni(de) (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohta, mis ei hõlma kõnealust avaldatavat jurisdiktsiooni, või
 - ii) dokumentaalsed tõendid selle kohta, et konto omanik ei ole avaldatav isik;
- C. Kõrge väärtusega kontode täiustatud läbivaatamise menetlus. Järgmisi täiustatud läbivaatamise menetlusi kohaldatakse kõrge väärtusega kontode suhtes.
1. Elektrooniline andmete otsing. Kõrge väärtusega kontode puhul peab aruandekohustuslik finantsasutus läbi vaatama aruandekohustusliku finantsasutuse poolt säilitatavad elektroonilist otsingut võimaldavad andmed, et leida punkti B alapunktis 2 kirjeldatud mis tahes tunnuseid.

2. Paberkandjal olevate andmete otsing. Kui aruandekohustusliku finantsasutuse elektroonilist otsingut võimaldav andmebaas sisaldab kogu punkti C alapunktis 3 kirjeldatud teabe välju ning sellesse salvestatakse kogu asjakohane teave, siis ei ole edasine paberkandjal olevate andmete otsing nõutav. Kui elektroonilised andmebaasid ei sisalda kogu nimetatud teavet, siis kõrge väärtusega kontode puhul peab aruandekohustuslik finantsasutus punkti B alapunktis 2 kirjeldatud tunnuste leidmiseks läbi vaatama ka kliendi põhitoimiku ning juhul kui allnimetatud dokumente põhitoimikus ei ole, siis ka aruandekohustusliku finantsasutuse poolt viimase viie aasta jooksul hangitud järgmised kontoga seostatavad dokumendid:
- a) viimased konto kohta kogutud dokumentaalsed tõendid;
 - b) viimane leping või muud dokumendid konto avamise kohta;
 - c) viimased dokumendid, mille aruandekohustuslik finantsasutus on hankinud rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ kohaselt või muude eesmärkide täitmiseks;
 - d) mis tahes kehtivad volitus- või allkirjaõigust käsitlevad vormikohased dokumendid ja
 - e) mis tahes püsikorraldus (välja arvatud seoses hoiusekontoga) rahaliste vahendite ülekandmiseks.
3. Erandjuhud, kus andmebaasid sisaldavad piisavalt teavet. Aruandekohustuslik finantsasutus ei ole kohustatud tegema punkti C alapunktis 2 kirjeldatud paberkandjal olevate andmete otsingut, kui aruandekohustusliku finantsasutuse elektroonilist otsingut võimaldav teave sisaldab järgmist:
- a) konto omaniku residentsus;
 - b) konto omaniku elukohta ja postiaadress, mis on aruandekohustusliku finantsasutuse toimikus;
 - c) olemasolu korral konto omaniku telefoninumber (telefoninumbrid), mis on aruandekohustusliku finantsasutuse toimikus;
 - d) muude finantskontode kui hoiusekontode puhul teave selle kohta, kas on olemas püsikorraldus kontol olevate vahendite ülekandmiseks teisele kontole (sealhulgas aruandekohustusliku finantsasutuse teises filiaalis või muus finantsasutuses olevale kontole);
 - e) teave konto omaniku kehtiva vahendusaadressi või posti kinnipidamise korralduse kohta ja
 - f) teave selle kohta, kas konto suhtes kehtib esindus- või allkirjaõigus.
4. Päring kliendihaldurile, et teha kindlaks tema valduses olev kontoga seotud teave. Lisaks punkti C alapunktides 1 ja 2 kirjeldatud elektroonilisele ja paberkandjal olevate andmete otsingu tulemusele peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama avaldatavate kontodena kliendihaldurile määratud kõrge väärtusega kontosid (sealhulgas finantskontosid, mis on selle kõrge väärtusega kontoga liidetud), kui kliendihaldur tegelikult teab, et konto omanik on avaldatav isik.
5. Tunnuste leidmise mõju.
- a) Kui punktis C kirjeldatud kõrge väärtusega kontode täiustatud läbivaatamise käigus ei leita ühtegi punkti B alapunktis 2 loetletud tunnust ja kontot ei käsitata punkti C alapunkti 4 kohaselt kui avaldatava isiku kontot, siis edasised toimingud ei ole vajalikud seni, kuni kontoga seotud asjaoludes toimub muutus, mille tulemusena seostatakse konto ühe või mitme tunnusega.
 - b) Kui punktis C kirjeldatud kõrge väärtusega kontode täiustatud läbivaatamise käigus avastatakse mõni punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnus või kui asjaolud muutuvad hiljem selliselt, et kontoga seostub üks või mitu tunnust, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot iga selle liikmesriigi avaldatava kontona, millele viitab mõni tuvastatud tunnustest, välja arvatud juhul, kui ta otsustab kohaldada punkti B alapunkti 6 ja üks selles punktis sisalduvatest eranditest on kohaldatav selle konto suhtes.

- c) Kui punktis C kirjeldatud kõrge väärtusega konto täiustatud läbivaatamise käigus avastatakse posti kinnipidamise korraldus või vahendusaadress ja konto omaniku kohta ei leita muid aadresse ega ühtegi muud punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnustest, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus püüdma saada sellelt konto omanikult kinnituse või dokumentaalsed tõendid, et teha kindlaks konto omaniku maksuresidentsus(ed). Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei saa sellist kinnitust või dokumentaalseid tõendeid, peab ta näitama seda kontot vastavalt kontekstile oma liikmesriigi või Monaco pädevale asutusele esitatavas aruandes dokumenteerimata kontona.
6. Kui füüsilise isiku olemasolev konto ei ole 31. detsembri 2016. aasta seisuga kõrge väärtusega konto, kuid saab selleks mõne järgneva kalendriaasta viimaseks päevaks, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus korraldama sellise konto punktis C kirjeldatud täiustatud läbivaatamise järgmise kalendriaasta jooksul pärast aastat, mil konto muutub kõrge väärtusega kontoks. Kui läbivaatamisel tehakse kindlaks, et konto on avaldatav konto, siis on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud esitama selle kontoga seotud nõutava teabe kohta aruande selle aasta kohta, mil konto tuvastati avaldatava kontona, ning järgnevatel aastatel aastapõhiselt, kuni konto omanik lakkab olemast avaldatav isik.
7. Kui aruandekohustuslik finantsasutus on juba kohaldanud kõrge väärtusega konto suhtes punktis C kirjeldatud täiustatud läbivaatamise menetlust, siis ei ole aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud kohaldama selle kõrge väärtusega konto suhtes järgnevatel aastatel uuesti sellist menetlust (kohaldatakse ainult punkti C alapunkti 4 kirjeldatud kliendihalduri päringut), välja arvatud juhul, kui konto on dokumenteerimata; sellisel juhul peaks aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama seda igal aastal, kuni selline konto ei ole enam dokumenteerimata.
8. Kui kõrge väärtusega kontoga seotud asjaoludes toimub muudatus, mille tulemusena seostatakse kontoga üks või mitu punkti B alapunkti 2 kirjeldatud tunnust, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot iga selle avaldatava jurisdiktsiooni puhul avaldatava kontona, millele viitab mõni tuvastatud tunnustest, välja arvatud juhul, kui ta otsustab kohaldada punkti B alapunkti 6 ja üks nimetatud punktis sisalduvatest eranditest on kohaldatav selle konto suhtes.
9. Aruandekohustuslik finantsasutus kehtestab menetluse tagamaks, et kliendihaldur tuvastab igasuguse muutuse kontoga seotud asjaoludes. Näiteks kui kliendihaldurile teatatakse, et konto omanikul on mõnes avaldatavas jurisdiktsioonis uus postiaadress, on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud käsitama uut aadressi asjaolude muutusena ja kui ta valib punkti B alapunkti 6 kohaldamise, on ta kohustatud hankima konto omanikult asjakohased dokumendid.
- D. Füüsilise isiku olemasolevate kõrge väärtusega kontode läbivaatamine tuleb lõpule viia 31. detsembriks 2017. Füüsilise isiku olemasolevate madalama väärtusega kontode läbivaatamine tuleb lõpule viia 31. detsembriks 2018.
- E. Füüsilise isiku olemasolevat kontot, mis on käesoleva jao kohaselt tuvastatud kui avaldatav konto, tuleb käsitada avaldatava kontona kõikidel järgnevatel aastatel seni, kui konto omanik lakkab olemast avaldatav isik.

IV JAGU

FÜÜSILISE ISIKU UUTE KONTODEGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks füüsilise isiku uute kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

- A. Füüsilise isiku uute kontode osas peab aruandekohustuslik finantsasutus konto avamisel saama kinnituse (mis võib olla osa konto avamise dokumentatsioonist), mis võimaldab aruandekohustuslikul finantsasutusel kindlaks teha konto omaniku maksuresidentsuse(d), ning veenduma sellise kinnituse põhjendatuses selle teabe põhjal, mis aruandekohustuslik finantsasutus on seoses konto avamisega saanud, sealhulgas mis tahes dokumentide põhjal, mis on kogutud rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ kohaselt.
- B. Kui kinnitusest selgub, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni maksuresident, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot kui avaldatavat kontot ning kinnitus peab sisaldama ka konto omaniku maksukohustuslasena registreerimise numbrit sellises avaldavas jurisdiktsioonis (vastavalt I jao punktile D) ja sünniaega.

- C. Kui füüsilise isiku uue kontoga seotud asjaolud muutuvad, mille tõttu saab aruandekohustuslik finantsasutus teadlikuks või tal on alust teada, et esialgne kinnitus ei ole õige või usaldusväärne, siis ei tohi aruandekohustuslik finantsasutus tugineda algsel kinnitusele ning peab saama kehtiva kinnituse, mis kinnitab konto omaniku maksuresidentsus(ed).

V JAGU

ETTEVÕTTE OLEMASOLEVA KONTOGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks ettevõtte olemasolevate kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

- A. Ettevõtte kontod, mida ei pea läbi vaatama ega tuvastama ja mille kohta ei pea aruannet esitama. Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei otsusta teisiti kõigi ettevõtte olemasolevate kontode või eraldi selliste kontode selgelt eristatava grupi suhtes, siis ettevõtte olemasolevaid kontosid, mille kogujääk või -väärtus ei ületa 31. detsembri 2016. aasta seisuga mis tahes liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, ei pea läbi vaatama, tuvastama ega esitama aruandes avaldatavate kontodena seni, kui konto kogujääk või väärtus ei ületa mis tahes järgneva kalendriaasta viimase päeva seisuga seda summat.
- B. Läbivaadatavad ettevõtte kontod. Ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või -väärtus ületab 31. detsembri 2016. aasta seisuga iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, ja ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või väärtus ei ületa 31. detsembri 2016. aasta seisuga seda summat, kuid mille kogujääk või -väärtus mõne järgneva kalendriaasta viimase päeva seisuga ületab seda summat, tuleb läbi vaadata punktis D ette nähtud menetlust järgides.
- C. Ettevõtte kontod, mille kohta tuleb esitada aruanne. Punktis B kirjeldatud ettevõtte olemasolevate kontode puhul käsitatakse avaldatavate kontodena üksnes kontosid, mille omanikuks on üks või mitu avaldatavast isikust ettevõtet või passiivset finantssektorivälist ettevõtet ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga.
- D. Läbivaatamismenetlus selliste ettevõtte kontode tuvastamiseks, mille kohta tuleb esitada aruanne. Punktis B kirjeldatud ettevõtte olemasolevate kontode suhtes peab aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama järgmisi läbivaatamismenetlusi, et teha kindlaks, kas konto omanikuks on üks või mitu avaldatavat isikut või passiivset finantssektorivälist ettevõtet ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga.

1. Teha kindlaks, kas ettevõtte on avaldatav isik.

- a) Vaadata üle regulatiivsetel või kliendihalduse eesmärkidel kogutud teave (sealhulgas rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ kohaselt kogutud teave), et teha kindlaks, kas teabest nähtub, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident. Selles tähenduses hõlmab teave, mis viitab sellele, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident, asutamis- või moodustamiskohta või aadressi avaldavas jurisdiktsioonis.
- b) Kui teave viitab sellele, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot avaldatava kontona, välja arvatud juhul, kui ta hangib konto omanikult kinnituse või teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik ei ole avaldatav isik.
2. Tegema kindlaks, kas ettevõtte on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Ettevõtte (sh avaldatavast isikust ettevõtte) olemasoleva konto suhtes peab aruandekohustuslik finantsasutus kindlaks tegema, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Kui mõni passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik

on avaldatav isik, siis tuleb kontot käsitada avaldatava kontona. Seda tehes peab aruandekohustuslik finantsasutus järgima punkti D alapunkti 2 alapunktides a–c toodud juhiseid järjekorras, mis on asjaolusid arvestades kõige kohasem.

- a) Tegema kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõte. Selleks et teha kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõte, peab aruandekohustuslik finantsasutus saama konto omanikult kinnituse tema staatuse kindlaksmääramiseks, välja arvatud juhul, kui ta teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik on aktiivne finantssektoriväline ettevõte või VIII jao punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõttest erinev finantsasutus, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus.
- b) Tegema kindlaks konto omanikku kontrollivad isikud. Konto omanikku kontrollivate isikute kindlakstegemiseks võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda teabele, mis on kogutud ja mida säilitatakse rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ kohaselt.
- c) Tegema kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik. Selleks et teha kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda:
 - i) rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ kohaselt kogutavale ja säilitatavale teabele juhul, kui ettevõtte olemasoleva konto omanikuks on üks või mitu finantssektorivälist ettevõtet ja konto kogujääk või -väärtus ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile, või
 - ii) konto omaniku või sellis(t)e jurisdiktsiooni(de) (liikmesriik, Monaco või mu jurisdiktsioon) kontrolliva isiku kinnitusele, kus kontrolliv isik on maksuresident.

E. Ettevõtte olemasolevate kontode läbivaatamise ja lisatoimingute tähtaeg

1. Ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, peavad olema läbi vaadatud 31. detsembriks 2018.
2. Ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, kuid mis mõne järgneva aasta 31. detsembri seisuga ületab seda summat, peavad olema läbi vaadatud järgmise kalendriaasta jooksul pärast selle aasta lõppu, mil konto kogujääk või -väärtus ületab selle summa.
3. Kui ettevõtte olemasoleva kontoga seotud asjaolud muutuvad, mille tõttu saab aruandekohustuslik finantsasutus teadlikuks või tal tekib alus arvata, et kontoga seostatav konto omaniku kinnitus või muu dokument ei ole õige või usaldusväärne, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus konto staatuse punktis D sätestatud menetluse kohaselt uuesti kindlaks määrama.

VI JAGU

ETTEVÕTTE UUTE KONTODEGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks ettevõtte uute kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

- A. Läbivaatamismenetlus selliste ettevõtte kontode tuvastamiseks, mille kohta tuleb esitada aruanne. Ettevõtte uute kontode suhtes peab aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama järgmisi läbivaatamismenetlusi, et teha kindlaks, kas konto omanikuks on üks või mitu avaldatavat isikut või passiivset NFED ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga.

1. Teha kindlaks, kas ettevõtte on avaldatav isik.

- a) Saada kinnitus (mis võib olla osa konto avamise dokumentatsioonist), mis võimaldab aruandekohustuslikul finantsasutusel kindlaks teha konto omaniku maksuresidentsuse(d), ning veenduda sellise kinnituse põhjendatuses teabe põhjal, mille aruandekohustuslik finantsasutus on saanud seoses konto avamisega, sealhulgas mis tahes dokumentide põhjal, mis on kogutud rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne

oma klienti“ kohaselt. Kui ettevõtte kinnitab, et ta ei ole maksuresident, võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda konto omaniku residentsuse kindlakstegemisel ettevõtte peakontori aadressile.

- b) Kui kinnitus viitab sellele, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot avaldatava kontona, välja arvatud juhul, kui ta teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik ei ole sellisele avaldavale jurisdiktsioonile avaldatav isik.
2. Tegema kindlaks, kas ettevõtte on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Ettevõtte (sh avaldatavast isikust ettevõtte) uue konto puhul peab aruandekohustuslik finantsasutus kindlaks tegema, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Kui mõni passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, siis tuleb kontot käsitada avaldatava kontona. Seda tehes peab aruandekohustuslik finantsasutus järgima punkti A alapunkti 2 alapunktides a–c toodud juhiseid järjekorras, mis on asjaolusid arvestades kõige kohasem.
- a) Tegema kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte. Selleks et teha kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte, peab aruandekohustuslik finantsasutus tuginema konto omaniku kinnitusele tema staatuse kindlaksmääramiseks, välja arvatud juhul, kui ta teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik on aktiivne finantssektoriväline ettevõtte või VIII jaotise punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõttest erinev finantsasutus, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus.
- b) Tegema kindlaks konto omanikku kontrollivad isikud. Konto omanikku kontrollivate isikute kindlakstegemiseks võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda teabele, mis on kogutud ja mida säilitatakse rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ kohaselt.
- c) Tegema kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik. Selleks et teha kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda konto omaniku või sellise kontrolliva isiku kinnitusele.

VII JAGU

HOOLSUSMEETMETE ERIEESKIRJAD

Eespool kirjeldatud hoolsusmeetmete võtmisel kohaldatakse järgmisi lisaeeskirju.

- A. Konto omanike kinnitustele ja dokumentaalsetele tõenditele tuginemine. Aruandekohustuslik finantsasutus ei tohi tugineda konto omaniku kinnitusele ega dokumentaalsele tõendile, kui aruandekohustuslik finantsasutus on teadlik või kui tal on alust arvata, et isiku kinnitus või dokumentaalne tõend ei ole õige või usaldusväärne.
- B. Alternatiivsed menetluseeskirjad kontode kohta, mis kuuluvad füüsilistele isikutele, kellel on rahalise väärtusega kindlustuslepingud või annuitedilepingud ning ühised rahalise väärtusega kindlustuslepingud või ühised annuitedilepingud. Aruandekohustuslik finantsasutus võib eeldada, et rahalise väärtusega kindlustuslepingust või annuitedilepingust surma korral hüvitist saav füüsilisest isikust tulusaaja (kes ei ole konto omanik) ei ole avaldatav isik ja võib sellist finantskontot käsitada muu kui avaldatava kontona, välja arvatud juhul, kui aruandekohustuslik finantsasutus teab või tal on alust arvata, et tulusaaja on avaldatav isik. Aruandekohustuslikul finantsasutusel on alust arvata, et rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu tulusaaja on avaldatav isik, kui aruandekohustusliku finantsasutuse kogutud ja tulusaajaga seostatud teave sisaldab III jaotise punktis B kirjeldatud elemente. Kui aruandekohustuslik finantsasutus teab või tal on alust arvata, et tulusaaja on avaldatav isik, peab aruandekohustuslik finantsasutus järgima III jaotise punktis B sätestatud menetluseeskirju.

Liikmesriik või Monaco võivad lubada aruandekohustuslikul finantsasutusel käsitada finantskontot, mis kujutab endast liikme osalust ühises rahalise väärtusega kindlustuslepingus või ühises annuitedilepingus, finantskontona,

mis ei ole avaldatav konto, kuni sellise kuupäeva saabumiseni, mil töötajale/tunnistuse omanikule või tulusaajale tuleb välja maksta teatav summa juhul, kui finantskonto, mis kujutab endast liikme osalust ühises rahalise väärtusega kindlustuslepingus või ühises annuitedilepingus, vastab järgmistele tingimustele:

- a) grupi rahalise väärtusega kindlustusleping või annuitedi grupileping on antud välja töötajale ning hõlmab 25 või enamat töötajat/tunnistuse omanikku;
- b) töötajatel/tunnistuse omanikel on õigus saada oma osalusega seoses mis tahes lepingulist tulu ning nimetada töötaja surma korral välja makstava summa saajaid ja
- c) mis tahes töötajale / tunnistuse omanikule või lepingust kasu saavale isikule makstav kogusumma ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile.

„Ühine rahalise väärtusega kindlustusleping“ – rahalise väärtusega kindlustusleping, mis i) katab isikuid, kes on sellega seotud töötajaga, kutseliidu, ametiühingu või muu liidu või rühma kaudu, ja mille puhul ii) nõutakse rühma iga liikme (või rühmasisese kategooria liikme) eest makseid, mis määratakse kindlaks sõltumata füüsilise isiku muudest tervisenäitajatest kui rühma liikme (või liikmete kategooria) vanus, sugu ja suitsetamisharjumused.

„Ühine annuitedileping“ – annuitedileping, mille üheks pooleks/kohustatud isikuteks on füüsilised isikud, kes on sellega seotud töötajaga, kutseliidu, ametiühingu või muu liidu või rühma kaudu.

Enne 1. jaanuari 2017 teatavad liikmesriigid Monacole ja Monaco Euroopa Komisjonile, kas nad on käesolevas punktis sätestatud võimalust kasutanud. Euroopa Komisjon võib koordineerida teate edastamist liikmesriikidelt Monacole ja Euroopa Komisjon edastab Monaco teate kõikidele liikmesriikidele. Kõik edasised muudatused seoses kõnealuse võimaluse kasutamiseks liikmesriigi või Monaco poolt edastatakse samal viisil.

C. Kontojäägi liitmise ja vääringutega seotud eeskirjad.

1. Füüsilise isiku kontode liitmine. Füüsilise isiku kontode koguväärtuse või -jäägi kindlakstegemiseks on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud liitma kokku kõik aruandekohustusliku finantsasutuse või sellega seotud ettevõtte peetavad finantskontod, kuid üksnes niivõrd, kuivõrd aruandekohustusliku finantsasutuse arvutisüsteemid seostavad finantskontosid omavahel teatavate andmete alusel, nagu näiteks kliendinumber või maksukohustuslase registreerimisnumber, ning võimaldavad kontojääkide või -väärtuste liitmist. Käesolevas punktis kirjeldatud liitmiseõuete rakendamiseks omistatakse igale kaasomandis oleva finantskonto omanikule kaasomandis oleva finantskonto kogujääk või -väärtus.
2. Ettevõtte kontode liitmine. Ettevõtte kontode kogujäägi või -väärtuse kindlakstegemiseks on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud arvesse võtma kõiki aruandekohustusliku finantsasutuse või sellega seotud ettevõtte hallatavaid finantskontosid, kuid üksnes niivõrd, kuivõrd aruandekohustusliku finantsasutuse arvutisüsteemid seostavad finantskontosid omavahel teatavate andmete alusel, nagu näiteks kliendinumber või maksukohustuslase registreerimisnumber, ning võimaldavad kontojääkide või -väärtuste liitmist. Käesolevas punktis kirjeldatud liitmiseõuete rakendamiseks omistatakse igale kaasomandis oleva finantskonto omanikule kaasomandis oleva finantskonto kogujääk või -väärtus.
3. Kliendihalduritele kohaldatav liitmise erieeskiri. Isiku finantskontode kogujäägi või -väärtuse kindlakstegemisel selleks, et selgitada välja, kas finantskonto on kõrge väärtusega konto, on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud liitma kõik finantskontod, mille kohta kliendihaldur teab või mille kohta tal on alust arvata, et nende kontode otsene või kaudne omanik, kontrolliv isik või asutaja on üks ja seesama isik, välja arvatud juhul, kui see isik tegutseb teise isiku esindajana.
4. Summad, mis loetakse hõlmavaks võrdväärseid summasid muudes vääringutes. Iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud kõikide summade puhul loetakse, et need hõlmavad samaväärseid summasid muudes vääringutes, nagu on kindlaks määratud riigi õigusaktidega.

VIII JAGU

MÕISTED

Kohaldatakse järgmisi mõisteid.

A. Aruandekohustuslik finantsasutus

1. „Aruandekohustuslik finantsasutus“ on vastavalt kontekstile mis tahes liikmesriigi või Monaco finantsasutus, mis ei ole mitteamandekohustuslik finantsasutus.
2. „Osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus“ on i) iga finantsasutus, mis on osaleva jurisdiktsiooni resident, kuid ei hõlma selle finantsasutuse väljaspool kõnealust osalevat jurisdiktsiooni asuvaid filiaale, ning ii) sellise finantsasutuse, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni resident, iga filiaal, kui see filiaal asub kõnealuses osalevas jurisdiktsioonis.
3. „Finantsasutus“ on hoidmisasutus, hoiustamisasutus, investeerimisettevõtte või kindlaksmääratud kindlustusandja.
4. „Hoidmisasutus“ on ettevõtte, kelle äritegevuse märkimisväärse osa moodustab teiste isikute finantsvarade hoidmine. Ettevõtte hoiab teiste isikute finantsvarasid oma äritegevuse märkimisväärse osana siis, kui ettevõtte brutotulu, mis on saadud finantsvarade hoidmisest ja sellega seotud finantsteenustest, on vähemalt 20 % ettevõtte brutotulust järgmistest perioodidest lühema jooksul: i) kolmeaastane periood, mis lõpeb hinnangu andmise aastale eelneva aasta 31. detsembril (või kalendriaastast erineva aruandeperioodi viimasel päeval), või ii) aeg, mille jooksul ettevõtte on olemas olnud.
5. „Hoiustamisasutus“ on ettevõtte, mis võtab vastu hoiuseid tavapärase pangandus- või muu sarnase äritegevuse raames.
6. „Investeerimisettevõtte“ on mis tahes ettevõtte:
 - a) kelle peamiseks äritegevuseks on üks või mitu alljärgnevatest tegevustest või toimingutest kliendi eest või kliendi nimel:
 - i) kauplemine rahaturu instrumentidega (tšekid, vekslid, hoiusetunnistused, tuletisväärtpaberid jne); välisvaluutaga; valuuta, intressimäärade ja indeksitega seotud instrumentidega; vabalt võõrandatavate väärtpaberitega või kaubafutuuridega;
 - ii) individuaalne ja kollektiivne väärtpaberiportfelli valitsemine või
 - iii) finantsvarade või raha muul viisil investeerimine, haldamine või valitsemine teiste isikute nimel
 - või
 - b) kelle brutotulu on eelkõige saadud finantsvarade investeerimisest, reinvesteerimisest või nendega kauplemisest, kui ettevõtet haldab teine ettevõtte, mis on hoiustamisasutus, hoidmisasutus, kindlaksmääratud kindlustusandja või punkti A alapunkti 6 alapunktis a kirjeldatud investeerimisettevõtte.

Eeldatakse, et ettevõtte äritegevuseks on eelkõige üks või mitu punkti A alapunkti 6 alapunktis a kirjeldatud tegevustest, või ettevõtte brutotulu on eelkõige saadud finantsvaradesse investeerimisest, reinvesteerimisest või nendega kauplemisest punkti A alapunkti 6 alapunkti b tähenduses, kui ettevõtte brutotulu, mis on saadud sellistest tegevustest, on vähemalt 50 % ettevõtte brutotulust järgmistest perioodidest lühema jooksul: kolmeaastane periood, mis lõpeb hinnangu andmise aastale eelneva aasta 31. detsembril, või ii) aeg, mille jooksul ettevõtte on olemas olnud. Mõiste „investeerimisettevõtte“ ei hõlma ettevõtet, mis on aktiivne finantssektoriväline ettevõtte seetõttu, et ettevõtte vastab mõnele punkti D alapunkti 9 alapunktide d–g kriteeriumile.

Käesolevat punkti tõlgendatakse viisil, mis on kooskõlas rahapesuvastase töökonna soovitustes finantsasutuse mõiste määratluses kasutatud samalaadse sõnastusega.

7. „Finantsvara“ hõlmab väärtpaberit (näiteks äriühingu osa või aktsiat, osalust osaniku või tegeliku tulusaajana laia osanike ringiga või börsil noteeritud täis- või usaldusühingus või trustis; vekslit, võlakirja, tagatiseta võlakohustust või muud võlga tõendavat dokumenti), osalust täis- või usaldusühingus, kaubalepingut, vahetuslepingut (näiteks intressimäära vahetuslepingut, valutavahetuslepingut, baasvahetuslepingut, intressimäära ülempiiri lepingut, intressimäära alampiiri lepingut, kaubavahetuslepingut, lihtaktsiate vahetuslepingut, aktsiaindeksite vahetuslepingut jm sarnaseid lepinguid), kindlustuslepingut või annuiteedilepingut või mis tahes osalust (sh futuuri- või forvardleping või optioon) väärtpaberis, täis- või usaldusühingus, kaubalepingus, vahetuslepingus, kindlustuslepingus või annuiteedilepingus. Mõiste „finantsvara“ ei hõlma võlanõudeta otsest osalust kinnisvaras.

8. „Kindlaksmääratud kindlustusandja“ on ettevõtte, mis on kindlustusandja (või kindlustusandja valdusühing), mis sõlmib rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu või mis on kohustatud tegema eelnimetatud lepingutega seotud väljamakseid.

B. Mitteamandekohustuslik finantsasutus

1. „Mitteamandekohustuslik finantsasutus“ on mis tahes finantsasutus, mis on:

- a) valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon või keskpank, välja arvatud osas, mis puudutab makset, mis tuleneb kohustusest seoses sellist liiki finantsäritegevusega, millega tegeleb kindlaksmääratud kindlustusandja, hoidmisasutus või hoiustamisasutus;
- b) suure liikmete arvuga pensionifond; väikese liikmete arvuga pensionifond; valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga pensionifond; või tunnustatud krediitkaartide väljastaja;
- c) mis tahes muu ettevõtte, kelle maksudest kõrvalehoidumiseks kasutamine on vähetõenäoline, kellel on olulisel määral sarnased omadused punkti B alapunkti 1 alapunktides a ja b kirjeldatud mis tahes ettevõtetega ning kes on riigi õigusaktide kohaselt määratletud mitteamandekohustuslike finantsasutustena ning kes on liikmesriigis kantud nõukogu direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta) artikli 8 lõikes 7a osutatud loetellu ja kellest on teatatud Monacole või kellest Monaco on teatanud Euroopa Komisjonile, tingimusel, et sellise ettevõtte staatus mitteamandekohustusliku finantsasutusena ei takista käesoleva lepingu eesmärkide saavutamist;
- d) väljastatud kollektiivne investeerimisüksus või
- e) usaldusfond niivõrd, kui fondi haldaja on aruandekohustuslik finantsasutus ning esitab aruande kogu I jao kohaselt avaldatava teabe kohta seoses usaldusfondi kõikide avaldatavate kontodega.

2. „Valitsusüksus“ on liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni valitsus, liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni mis tahes poliitiline allüksus (mis hõlmab osariiki, provintsi, maakonda või valda/linna) või täielikult liikmesriigile, Monacole või muule jurisdiktsioonile või ühele või mitmele mis tahes eespool nimetatud üksusele kuuluv asutus või amet (igäiks neist on „valitsusüksus“). Nimetatud kategooria koosneb liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni lahutamatu osadest, kontrollitavatest ettevõtetest ja poliitilistest allüksustest.

- a) Liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni „lahutamatu osa“ tähendab mis tahes isikut, organisatsiooni, asutust, bürood, fondi, ametit või muud mis tahes viisil määratletud organit, mis on liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni ametiasutus. Ametiasutuse puhastulu tuleb krediteerida asutuse enda kontole või muule liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni kontole ning mitte mingi osa sellest ei tohi teenida eraisiku huve. Lahutamatu osa ei hõlma füüsilisest isikust iseseisvat isikut, ametnikku või haldurit, kes tegutseb era- või isiklikes huvides.
- b) Kontrollitav ettevõtte tähendab ettevõtet, mis on vormiliselt liikmesriigist, Monacost või muust jurisdiktsioonist eraldiseisev või mis kujutab endast muul viisil eraldi juriidilist isikut, eeldusel et:
 - i) ettevõtte kuulub täielikult, kas otse või ühe või mitme kontrollitava ettevõtte kaudu ühele või mitmele valitsusüksusele, ning seda ettevõtet kontrollib üks või mitu valitsusüksust otse või ühe või mitme kontrollitava ettevõtte kaudu;
 - ii) ettevõtte puhastulu kantakse ettevõtte enda kontole või ühe või mitme valitsusüksuse kontole ning mitte mingi osa sellest ei teeni eraisiku huve ja
 - iii) ettevõtte varad lähevad selle likvideerimisel üle ühte või mitmesse valitsusüksusesse.
- c) Tulu ei teeni eraisiku huve, kui isik on valitsusprogrammi ette nähtud tulusaaja ning programmi tegevus toimub avalikes huvides seoses üldise heaoluga või on seotud riigivõimu teostamise mõne osa juhtimisega. Hoolimata eeltoodust käsitatakse tulu eraisiku huve teeniva tuluna, kui see pärineb valitsusüksuse kasutamisest äritegevuse eesmärgil, näiteks eraisikutele finantsteenuseid osutav kommertsbank.

3. „Rahvusvaheline organisatsioon“ on mis tahes rahvusvaheline organisatsioon või sellele täielikult kuuluv asutus või amet. See kategooria hõlmab mis tahes valitsustevahelist organisatsiooni (sealhulgas riigiülest organisatsiooni), i) mis koosneb peamiselt valitsustest; ii) millel on liikmesriigiga, Monacoga või muu jurisdiktsiooniga kehtiv peakorterileping või sisult sarnane leping ja iii) mille tulu ei teeni eraisikute huve.
4. „Keskpang“ on institutsioon, mis on seadusega asutatud või valitsuse kinnitatud põhiline asutus, välja arvatud liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni valitsus ise, mis väljastab maksevahendina ringlusse laskmiseks mõeldud instrumente. Selline institutsioon võib hõlmata ametit, mis on liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni valitsusest eraldiseisev, hoolimata sellest, kas see kuulub täielikult või osaliselt liikmesriigile, Monacole või muule jurisdiktsioonile.
5. „Suure liikmete arvuga pensionifond“ on fond, mille eesmärk on pakkuda hüvitist pensioni, invaliidsuse või surma korral või nende kombinatsiooni hüvitise saajatele, kes on ühe või mitme tööandja praegused või endised töötajad (või selliste töötajate määratud isikud), vastutasuks osutatud teenuste eest, eeldusel, et:
- a) fondil ei ole hüvitise saajat, kellel on õigus enam kui 5 %-le fondi varadest;
 - b) fondi suhtes kehtivad valitsuse ettekirjutused ja fond annab aru asjaomasele maksuasutusele ja
 - c) fond vastab vähemalt ühele alljärgnevatest nõuetest:
 - i) fond on üldiselt vabastatud investeerimistulu maksustamisest või sellise tulu maksustamine on lükatud edasi või see maksustatakse vähendatud määraga, kuna fond kujutab endast pensioniplaani;
 - ii) vähemalt 50 % oma kõikidest sissemaksetest (mis on muud kui varade ülekanded teistest punkti B alapunktides 5–7 kirjeldatud plaanidest või punkti C alapunkti 17 alapunktis a kirjeldatud pensionikontodelt) saab fond rahalise toetusena tööandjatel;
 - iii) fondi raha jaotamine või fondist raha väljavõtmine on lubatud üksnes kokkulepitud juhtudel seoses pensionilejäämise, invaliidistumise või surmaga (välja arvatud raha ülekandmine teistesse punkti B alapunktides 5–7 kirjeldatud fondidesse ja punkti C alapunkti 17 alapunktis a kirjeldatud pensionikontodele) või kui raha jaotatakse või võetakse välja enne kokkulepitud juhtumit, siis kohaldatakse trahvi, või
 - iv) töötajate sissemaksed (mis on muud kui teatavad lubatud täiendavad sissemaksed) fondi on piiratud töötaja teenitud tuluga või need ei tohi aastas ületada iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 50 000 USA dollarile, kohaldades VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta.
6. „Väikese liikmete arvuga pensionifond“ on fond, mille eesmärk on pakkuda hüvitist pensioni, invaliidsuse või surma korral hüvitise saajatele, kes on ühe või mitme tööandja praegused või endised töötajad (või selliste töötajate määratud isikud), vastutasuks osutatud teenuste eest, eeldusel, et:
- a) fondil on alla 50 liikme;
 - b) fondi toetab rahaliselt üks või mitu tööandjat, kes ei ole investeerimisettevõtte ega passiivsed finantssektori-rühmiselised ettevõtted;
 - c) töötajate ja tööandjate sissemaksed fondi (mis on muud kui varade ülekanded punkti C alapunkti 17 alapunktis a kirjeldatud pensionikontodelt) on piiratud vastavalt teenitud tulu ja töötaja hüvitisega;
 - d) osalejatel, kes ei ole selle jurisdiktsiooni (liikmesriigi või Monaco) residendid, kus fond on asutatud, ei ole õigust rohkem kui 20 %-le fondi varadest ja
 - e) fondi suhtes kehtivad valitsuse ettekirjutused ja fond annab aru asjaomasele maksuasutusele.
7. „Valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga pensionifond“ on valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga poolt asutatud fond, mille eesmärk on pakkuda hüvitist pensioni, invaliidsuse või surma korral hüvitise saajatele või osalejatele, kes on selle praegused või endised töötajad (või selliste töötajate määratud isikud) või kes ei ole praegused või endised töötajad, kui sellistele hüvitise saajatele või osalejatele makstavad hüvitised on vastutasuks valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga kasuks osutatud isiklike teenuste eest.

8. „Tunnustatud krediitkaartide väljastaja“ on finantsasutus, mis vastab järgmistele tingimustele:

- a) see on finantsasutus üksnes seetõttu, et on krediitkaartide väljastaja, mis võtab vastu hoiuseid ainult siis, kui klient teeb makse, mis ületab kaardi saldot, ning enammakset ei tagastata kliendile viivitamata ja
- b) ta kehtestab alates 1. jaanuarist 2017 või enne seda kuupäeva eeskirjad ja menetluskorra, mis kas välistavad selle, et klient teeb enammakse, mis ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 50 000 USA dollarile, või tagavad, et mis tahes seda summat ületav kliendi enammakse tagastatakse kliendile 60 päeva jooksul, ning kõikidel juhtudel kohaldatakse VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta. Sellel eesmärgil ei tähenda kliendi enammakse kreditsaldot vaidlustatud kulude ulatuses, kuid hõlmab kauba tagastamisest tulenevaid kreditsaldosid;

9. „Välistatud kollektiivne investeerimisüksus“ on investeerimisettevõtte, mida reguleeritakse kui ühiseks investeerimiseks loodud üksust, eeldusel et kõik omandiõigused kollektiivses investeerimisüksuses kuuluvad otse ühele või mitmele isikule või ettevõttele, kes ei ole avaldatavad isikud, või selliste isikute või ettevõtete kaudu, välja arvatud passiivne finantssektoriväline ettevõtte, kellel on avaldatavatest isikutest kontrollivad isikud.

Üksnes see, et kollektiivne investeerimisüksus on väljastanud füüsilisel kujul esitajaosakuid, ei takista tema kvalifitseerimist punkti B alapunkti 9 kohaselt välistatud kollektiivseks investeerimisüksuseks, kui:

- a) kollektiivne investeerimisüksus ei ole väljastanud ega väljasta pärast 31. detsembrit 2016 füüsilisel kujul esitajaosakuid;
- b) kollektiivne investeerimisüksus kõrvaldab käibelt kõik talle tagastatavad osakud;
- c) kollektiivne investeerimisüksus kohaldab II–VII jaos sätestatud hooldusmeetmeid ning esitab mis tahes teabe, mis tuleb selliste osakute kohta teatada, kui need esitatakse lunastamiseks või muu makse saamiseks ja
- d) kollektiivne investeerimisüksus on kehtestanud eeskirjad ja menetlused, et tagada selliste osakute lunastamine või külmutamine võimalikult kiiresti ja igal juhul enne 1. jaanuari 2019.

C. Finantskonto

1. „Finantskonto“ on finantsasutuse peetav konto, sealhulgas hoiusekonto, hoidmiskonto ja:

- a) investeerimisettevõtte puhul finantsasutuses hoitav mis tahes osalus või võlanõue. Sõltumata eelnevast ei hõlma mõiste „finantskonto“ mis tahes osalust või võlanõuet investeerimisettevõtte üksuses ainult sellepärast, et i) kliendile antakse investeerimisalast nõu ja tegutsetakse tema nimel, või ii) valitsetakse kliendi portfelle ja tegutsetakse tema nimel, eesmärgiga investeerida, valitseda või hallata finantsvarasid, mis on paigutatud kliendi nimel sellisest ettevõttest erinevas finantsasutuses;
- b) punkti C alapunkti 1 alapunktis a kirjeldamata finantsasutuse puhul mis tahes osalus või võlanõue finantsasutuses, kui see osaluste või võlanõuete kategooria loodi selleks, et vältida I jao kohast andmete esitamist ja
- c) finantsasutuse väljastatud või ülevõetud rahalise väärtusega kindlustusleping ja annuiteedileping, välja arvatud võõrandamatu eluaegne annuiteet, mis ei ole seotud investeerimisega, millele ei kohaldata edasilükatud väljamakseid, mis on väljastatud füüsilisele isikule ning mida kasutatakse pensioni või puudetoetuse maksmiseks välistatud kontolt.

Mõiste „finantskonto“ ei hõlma mis tahes kontot, mis on välistatud konto.

2. „Hoiusekonto“ hõlmab äri-, tšeki-, säästu-, tähtajalist või sissemaksekontot või kontot, mida kinnitab hoiuse, sissemakse või investeeringu kohta antud tunnistus, võlakiri või muu selline instrument, ja mida finantsasutus hooldab tavapärase panganduse või muu sellise tegevuse käigus. Hoiusekonto hõlmab ka summat, mida kindlustusandja hoiab tagatud investeerimislepingu või muu sellise lepingu alusel, millelt ta maksab või arvestab intressi.

3. „Hoidmiskonto“ on konto (mis ei ole kindlustusleping ega annuitedileping), millel hoitakse teise isiku kasuks üht või mitut finantsvara.
4. „Osalus“ on finantsasutusest partnerluse puhul kas osalus partnerluse kapitalis või õigus partnerluse kasumile. Finantsasutusest trusti puhul tähendab osalus seda osalust, mis kuulub isikule, keda käsitatakse kogu trusti või selle osa asutaja või kasusaajana, või muule füüsilisele isikule, kellel on trusti üle lõplik tegelik kontroll. Avaldatavat isikut käsitatakse trusti kasusaajana, kui sellel avaldataval isikul on õigus saada otse või kaudselt (näiteks esindajakonto omaniku kaudu) trustist kohustuslikus korras tehtavaid väljamakseid või kui tal on õigus otse või kaudselt saada trustist valikuliselt tehtavaid väljamakseid.
5. „Kindlustusleping“ on leping (mis ei ole annuitedileping), mille alusel kindlustusandja kohustub maksma rahasumma, kui saabub kindlustusjuhtum, mis võib olla surm, haigestumine, õnnetusjuhtum, vastutuse tekkimine või varaline kahju.
6. „Annuitedileping“ on leping, mille alusel kindlustusandja kohustub tegema väljamakseid perioodi jooksul, mis on tervenisti või osaliselt kindlaks määratud ühe või mitme isiku eeldatavast elueast lähtudes. See mõiste hõlmab ka lepingut, mida käsitatakse annuitedilepinguna lepingu sõlmimise jurisdiktsiooni (liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni) õigusnormide või tava kohaselt ning mille alusel kohustub kindlustusandja teatavate aastate jooksul väljamakseid tegema.
7. „Rahalise väärtusega kindlustusleping“ on kindlustusleping (mis ei ole kahe kindlustusandja vahel sõlmitud kahjukindlustuse edasikindlustusleping), millel on rahaline väärtus.
8. „Rahaline väärtus“ on suurem järgmisest kahest: i) tagastusväärtus, millele kindlustusvõtjal on õigus lepingu ülesütlemisel või lõpetamisel (millest ei ole maha arvatud ülesütlemistasu ega laenu, mis on tagastusväärtuse tagatisel võetud), või ii) summa, mida kindlustusvõtja võib laenata lepingu alusel või sellest lähtudes. Eeltoodust olenemata ei hõlma „rahaline väärtus“ kindlustuslepingu alusel välja makstavat summat:
 - a) ainuüksi elukindlustuslepinguga kindlustatud isiku surma tõttu;
 - b) tervisekahjustuse või haiguskindlustuse hüvitise või muu hüvitisena, mis katab kindlustusjuhtumi saabumisel tekkinud majandusliku kahju;
 - c) kindlustuslepingu (mis ei ole investeringuga seotud elukindlustusleping või annuitedileping) kohaselt selle lepingu ülesütlemise või lõpetamise tõttu varem makstud kindlustusmakse tagastusena (millest on maha arvatud kindlustustasud, sõltumata sellest, kas neid tegelikult määratakse või mitte), riski alanemise tõttu kindlustuslepingu kehtivuse jooksul või tulenevalt lepingu kindlustusmaksega seotud kirjendamisvea või muu sellise vea parandamisest;
 - d) kindlustusvõtja dividendina (välja arvatud lõpetamisdividend), kui kõnealune dividend on seotud kindlustuslepinguga, mille kohaselt ainsad makstavad hüvitised on kirjeldatud punkti C alapunkti 8 alapunktis b, või
 - e) sellise kindlustuslepingu alusel tasutud ettemakse või deposiit/hoiustamismakse tagastusena, mille kindlustusmakseid tasutakse vähemalt kord aastas ja ettemakse või deposiit/hoiustusmakse suurus ei ületa lepingu kohaselt makstavat järgmist aastamakset.
9. „Olemasolev konto“ on
 - a) finantskonto, mida aruandekohustuslik finantsasutus hoiab 31. detsembri 2016. aasta seisuga;
 - b) liikmesriigil või Monacol on võimalus laiendada „olemasoleva konto“ tähendust ka kontoomaniku mis tahes finantskontole, sõltumata kuupäevast, mil selline finantskonto avati, kui:
 - i) konto omanikul on aruandekohustuslikus finantsasutuses või aruandekohustusliku finantsasutusega samas jurisdiktsioonis (liikmesriigis või Monacos) asuvas seotud ettevõttes ka finantskonto, mis on punkti C alapunkti 9 alapunkti a kohaselt olemasolev konto;

- ii) aruandekohustuslik finantsasutus ja vajaduse korral aruandekohustusliku finantsasutusega samas jurisdiktsioonis (liikmesriigis või Monacos) asuv seotud ettevõtte käsitleb mõlemat eespool nimetatud finantskontot ja mis tahes muid konto omaniku finantskontosid, mida käsitletakse käesoleva punkti C alapunkti 9 alapunkti b kohaselt olemasolevate kontodena, ühe finantskontona, et täita VII jaotise punktis A sätestatud teadmiskoostamise standardeid ja määrata kontode künniste kohaldamisel kindlaks mis tahes finantskontode jääk või väärtus;
- iii) sellise finantskonto puhul, mille suhtes rakendatakse rahapesuvastaseid meetmeid ja põhimõtet „tunne oma klienti“, on aruandekohustuslikul finantsasutusel lubatud kohaldada finantskonto suhtes rahapesuvastaseid meetmeid ja põhimõtet „tunne oma klienti“, tuginedes punkti C alapunkti 9 alapunktis a kirjeldatud olemasoleva konto suhtes kohaldatud rahapesuvastastele meetmetele ja põhimõttele „tunne oma klienti“ ja
- iv) finantskonto avamine ei nõua konto omaniku poolt uue, täiendava või muudetud klienditeabe esitamist, välja arvatud käesoleva lepingu eesmärkidel.

Enne 1. jaanuari 2017 teatavad liikmesriigid Monacole ja Monaco Euroopa Komisjonile, kas nad on käesolevas punktis sätestatud võimalust kasutanud. Euroopa Komisjon võib kooskõlastada teate edastamist liikmesriikidelt Monacole ja Euroopa Komisjon edastab Monaco teated kõikidele liikmesriikidele. Kõik edasised muudatused seoses kõnealuse võimaluse kasutamisega liikmesriigi või Monaco poolt edastatakse samal viisil.

- 10. „Uus konto“ on aruandekohustusliku finantsasutuse hallatav finantskonto, mis avatakse 1. jaanuaril 2017 või hiljem, välja arvatud juhul, kui seda käsitletakse punkti C alapunkti 9 alapunkti b kohaselt olemasoleva kontona.
- 11. „Füüsilise isiku olemasolev konto“ on ühe või mitme füüsilise isiku olemasolev konto.
- 12. „Füüsilise isiku uus konto“ on ühe või mitme füüsilise isiku uus konto.
- 13. „Ettevõtte olemasolev konto“ on ühe või mitme ettevõtte olemasolev konto.
- 14. „Madalama väärtusega konto“ on füüsilise isiku olemasolev konto, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga ei ületa üht liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile.
- 15. „Kõrge väärtusega konto“ on füüsilise isiku olemasolev konto, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga või mis tahes järgneva aasta 31. detsembri seisuga ületab üht liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile.
- 16. „Ettevõtte uus konto“ on ühe või mitme ettevõtte uus konto.
- 17. „Väljastatud konto“ on milline tahes järgmistest kontodest:
 - a) pensionikonto, mis vastab järgmistele nõuetele:
 - i) kontot reguleeritakse isikliku pensionikontona või osana registreeritud või reguleeritud pensioniplaanist pensionieas hüvitiste või pensioni maksmiseks (sealhulgas invaliidsus- või surma korral makstav toetus);
 - ii) konto on maksusoodustusega (st konto sissemaksed, mis muidu oleksid maksustatavad, on mahaarvatavad või jäetakse konto omaniku brutotulust välja või maksustatakse vähendatud määraga või kontolt saadava investeerimistulu maksustamine lükatakse edasi või seda maksustatakse vähendatud määraga);
 - iii) maksuasutustele tuleb esitada konto kohta teavet;
 - iv) kontolt raha väljavõtmise tingimuseks on pensioniikka jõudmine, invaliidistumine või surm; kui raha võetakse välja enne neid kindlaksmääratud juhtumeid, määratakse trahv ja

- v) kas i) aasta sissemaksete ülempiir on 50 000 USA dollarit või iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud samaväärne summa, või ii) elu jooksul kontole tehtavate sissemaksete ülempiir on 1 000 000 USA dollarit või iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud samaväärne summa, kohaldades kõikidel juhtudel VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta.

Finantskonto, mis muus osas vastab punkti C alapunkti 17 alapunkti a alapunkti v nõudele, ei lakka sellisele nõudele vastamast ainuüksi sellepärast, et sellisele finantskontole võidakse kanda varasid või raha ühelt või enamalt finantskontolt, mis vastavad punkti C alapunkti 17 alapunkti a või b nõuetele, või ühelt või enamalt pensionifondilt, mis vastavad mõnele punkti B alapunktide 5–7 nõudele;

- b) konto, mis vastab järgmistele nõuetele:

- i) kontot reguleeritakse investeerimisvahendina, mille eesmärgiks ei ole pension, ning sellega kaubeldakse reguleeritud väärtpaberiturul korrapäraselt, või reguleeritakse kontot säästuvahendina, mille eesmärgiks ei ole pension;
- ii) konto on maksusoodustusega (st konto sissemaksed, mis muidu oleksid maksustatavad, on mahaarvatavad või jäetakse konto omaniku brutotulust välja või maksustatakse vähendatud määraga või kontolt saadava investeerimistulu maksustamine lükatakse edasi või seda maksustatakse vähendatud määraga);
- iii) raha väljavõtmise tingimuseks on seatud vastavus konkreetsetele investeerimis- või säästukonto eesmärgiga (näiteks õppe- või meditsiiniliste toetuste maksmine) seotud kriteeriumiteile; kui raha võetakse välja selliseid kriteeriume täitmata, määratakse trahv ja
- iv) aasta sissemaksete ülempiir on 50 000 USA dollarit või iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud samaväärne summa, kohaldades VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta.

Finantskonto, mis muus osas vastab punkti C alapunkti 17 alapunkti a alapunkti v nõudele, ei lakka sellisele nõudele vastamast ainuüksi sellepärast, et sellisele finantskontole võidakse kanda varasid või raha ühelt või mitmelt finantskontolt, mis vastavad punkti C alapunkti 17 alapunkti a või b nõuetele, või ühelt või mitmelt pensionifondilt, mis vastavad mõnele punkti B alapunktide 5–7 nõudele;

- c) elukindlustusleping, mille kindlustuskaitse tähtaeg lõpeb enne kindlustatu 90-aastaseks saamist, eeldusel, et leping vastab järgmistele nõuetele:

- i) korrapäraseid kindlustusmakseid, mis aja jooksul ei vähene, tuleb maksta vähemalt kord aastas lepingu kehtivuse jooksul või kuni kindlustatu saab 90-aastaseks, sõltuvalt sellest, kumb periood on lühem;
- ii) lepingus puudub lepinguline summa, mille mis tahes isik võiks kätte saada (väljavõtmise või laenu võtmise teel või muul viisil) ilma lepingut lõpetamata;
- iii) lepingu ülesütlemisel või lõpetamisel makstav summa (välja arvatud hüvitis surma korral) ei tohi ületada kokku lepingu eest makstud kindlustusmakseid, millest arvatakse maha suremus-, haigestumus- ja kuluhüvitised (tegelikult määratud või mitte) lepingu kehtivuse ajavahemiku või ajavahemike eest ning enne lepingu ülesütlemist või lõpetamist makstud mis tahes summad ja
- iv) tulusaaja ei sõlmi lepingut seoses sellest saadava väärtusega;

- d) konto, mis kuulub ainult pärandvarasse, kui selle konto dokumendid hõlmavad lahkunu testamendi või surmatunnistuse ära kirja;

- e) konto, mis avatakse seoses ühega alljärgnevatest:

- i) kohtumäärus või -otsus;

- ii) kinnis- või vallasvara müük, vahetus või üürimine, eeldusel et konto vastab järgmistele nõuetele:
- kontot finantseeritakse üksnes ettemaksest, käsirahast, deposiidist summas, mis on kohane tehinguga otseselt seotud kohustuse täitmise tagamiseks, või sarnasest maksest, või finantseeritakse kontot finantsvarast, mis deponeeritakse kontole seoses vara müügi, vahetuse või üürimisega;
 - konto avatakse ja seda kasutatakse üksnes selleks, et tagada ostja kohustus tasuda vara ostuhind, müüja kohustus täita tingimuslik kohustus või üürileandja või üürniku kohustus hüvitada mis tahes kahju seoses üüritud varaga üürilepingu alusel kokkulepitu kohaselt;
 - kontrol olev vara, sealhulgas sellelt teenitav tulu, makstakse või jaotatakse muul viisil ostja, müüja, üürileandja või üürniku kasuks (sealhulgas sellise isiku kohustuse täitmiseks), kui vara müüakse, vahetatakse või loovutatakse või kui üürileping lõpeb;
 - konto ei ole finantsvõimenduskonto või sarnane konto, mis on avatud seoses finantsvara müügi või vahetusega, ja
 - konto ei ole seotud punkti C alapunkti 17 alapunktis f kirjeldatud kontoga;
- iii) kinnisvaraga tagatud laenu teenindava finantsasutuse kohustus panna osa maksest kõrvale üksnes selleks, et lihtsustada kinnisvaraga seotud maksude või kindlustuse maksmist hiljem;
- iv) finantsasutuse kohustus üksnes lihtsustada maksude maksmist hiljem;
- f) hoiusekonto, mis vastab järgmistele nõuetele:
- i) konto on olemas üksnes sellepärast, et klient teeb makse, mis ületab krediitkaardi või muu korduvkasutatava krediidiiniiga seoses tasumata summat ning enammakset ei tagastata kohe kliendile ja
 - ii) ta kehtestab alates 1. jaanuarist 2017 või enne seda kuupäeva eeskirjad ja menetluskorra, mis kas välistavad selle, et klient teeb enammakse, mis ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 50 000 USA dollarile, või tagavad, et mis tahes seda summat ületav kliendi enammakse tagastatakse kliendile 60 päeva jooksul, ning kõikidel juhtudel kohaldatakse VII ja punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta. Sellel eesmärgil ei tähenda kliendi enammakse kreditsaldot vaidlustatud kulude ulatuses, kuid hõlmab kauba tagastamisest tulenevaid kreditsaldosid;
 - g) mis tahes muu konto, mille maksudest kõrvalehoidumiseks kasutamine on vähetõenäoline, millel on olulisel määral sarnased omadused punkti C alapunkti 17 alapunktides a–f kirjeldatud mis tahes kontodega ning mis on riigi õigusaktide kohaselt määratletud välistatud kontona ning mis on liikmesriigis kantud nõukogu direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta) artikli 8 lõikes 7a osutatud välistatud kontode loetellu, ja millest on teatatud Monacole või millest Monaco on teatanud Euroopa Komisjonile, tingimusel et sellise konto staatus välistatud kontona ei takista käesoleva lepingu eesmärkide saavutamist.

D. Avaldatav konto

1. „Avaldatav konto“ on konto, mis kuulub ühele või mitmele avaldatavale isikule, või ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga passiivsele finantssektorivälisele ettevõttele, kui ta on sellisena kindlaks tehtud vastavalt II–VII jaos kirjeldatud hoolsusmeetmetele.
2. „Avaldatav isik“ on avaldava jurisdiktsiooni isik, kes ei ole: i) äriühing, mille osakutega kaubeldakse korrapäraselt ühel või mitmel reguleeritud väärtpaberiturul; ii) äriühing, mis on alapunktis i kirjeldatud äriühinguga seotud ettevõtte; iii) valitsusüksus; iv) rahvusvaheline organisatsioon; v) keskpank; ega vi) finantsasutus.

3. „Avaldava jurisdiktsiooni isik“ on avaldava jurisdiktsiooni füüsiline isik või ettevõtte, kes on sellise jurisdiktsiooni resident maksualaste õigusaktide kohaselt, või avaldava jurisdiktsiooni residendist surnud isiku pärandvara. Sel eesmärgil käsitatakse ettevõtet, nagu partnerlust, piiratud vastutusega partnerlust või sarnast õiguslikku moodustist, millel ei ole maksuresidentsust, selle jurisdiktsiooni residendina, kus asub ettevõtte tegeliku juhtimise koht.
4. „Avaldav jurisdiktsioon“ on liikmesriigi puhul Monaco ja Monaco puhul liikmesriik seoses kohustusega esitada I jaos kirjeldatud teavet.
5. „Osalev jurisdiktsioon“ on iga liikmesriigi või Monaco puhul:
 - a) iga liikmesriik seoses aruandlusega Monacole või
 - b) Monaco seoses aruandlusega liikmesriigile või
 - c) mis tahes muu jurisdiktsioon, i) millega vastavalt kontekstile asjaomasel liikmesriigil või Monacol on kehtiv leping, mille kohaselt kõnealune jurisdiktsioon esitab I jaos kirjeldatud teavet, ja ii) mis sisaldub loetelus, mille avaldab kõnealune liikmesriik või Monaco ning millest teatatakse vastavalt Monacole või Euroopa Komisjonile;
 - d) seoses liikmesriikidega mis tahes muu jurisdiktsioon, i) millega Euroopa Liidul on kehtiv leping, mille kohaselt kõnealune muu jurisdiktsioon esitab I jaos kirjeldatud teavet, ja ii) mis sisaldub loetelus, mille avaldab Euroopa Komisjon.
6. „Kontrollivad isikud“ on füüsilised isikud, kes teostavad kontrolli ettevõtte üle. Trusti puhul tähendab see trusti asutajat (asutajaid), haldajat (haldajaid), kaitsjat (kaitsjaid) (olemasolu korral), kasusaajat (kasusaajaid) või kasusaajate kategooriat (kategooriaid) ning muud füüsilist isikut (muid füüsilisi isikuid), kellel on tegelik lõplik kontroll trusti üle; trustist erineva õigusliku moodustise puhul tähendab see mõiste võrdväärse või samalaadse positsiooniga isikuid. Mõistet „kontrollivad isikud“ tuleb tõlgendada kooskõlas rahapesuvastase töökonna soovitusetega.
7. „Finantssektoriväline ettevõtte“ on mis tahes ettevõtte, mis ei ole finantsasutus.
8. „Passiivne finantssektoriväline ettevõtte“ on üks järgmistest: i) finantssektoriväline ettevõtte, mis ei ole aktiivne finantssektoriväline ettevõtte; või ii) punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõtte, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus.
9. „Aktiivne finantssektoriväline ettevõtte“ on iga finantssektoriväline ettevõtte, mis vastab mis tahes alljärgnevale kriteeriumile:
 - a) alla 50 % finantssektorivälise ettevõtte eelmise kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi brutotulust on passiivne tulu ja alla 50 % finantssektorivälise ettevõtte eelmise kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi varadest on varad, mis toodavad passiivset tulu või mida hoitakse passiivse tulu tootmiseks;
 - b) finantssektorivälise ettevõtte osakutega kaubeldakse reguleeritud väärtpaberiturul korrapäraselt või finantssektoriväline ettevõtte on sellise ettevõttega seotud ettevõtte, mille osakutega kaubeldakse reguleeritud väärtpaberiturul korrapäraselt;
 - c) finantssektoriväline ettevõtte on valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon, keskpank või ettevõtte, mis kuulub täielikult ühele või mitmele eelmistest;
 - d) sisuliselt kujutab kogu finantssektorivälise ettevõtte tegevus endast ühe või mitme muu kui finantsasutuse tegevusala või äriaga tegeleva tütarettevõtte ringluses olevate osakute täielikku või osalist hoidmist või ühele või mitmele sellisele tütarettevõttele rahastamise või muu teenuse osutamist; finantssektoriväline ettevõtte ei ole aga aktiivne finantssektoriväline ettevõtte, kui ta tegutseb investeerimisfondina (või esitab end investeerimisfondina), näiteks börsivälisesse ettevõtetesse investeeriva fondi, riskikapitalifondi, finantsvõimendusega väljaastufondi või muu investeerimisvahendina, mille eesmärk on omandada või rahastada äriühinguid ja seejärel omada nendes äriühingutes investeerimise eesmärgil põhivarana osalust;
 - e) finantssektorivälisel ettevõttel ei ole veel äritegevust ning tal ei ole ka varem äritegevust olnud, kuid ta investeerib varadesse kavatsusega hakata tegelema äritegevusega, mis ei kujuta endast finantsasutuse äritegevust; finantssektorivälise ettevõtte suhtes ei kohaldata seda erandit pärast kuupäeva, mil on möödunud 24 kuud finantssektorivälise ettevõtte asutamisest;

- f) finantssektoriväline ettevõtte ei olnud viimase viie aasta jooksul finantsasutus ja on likvideerimas oma varasid või ümber korraldamas oma tegevust kavatsusega jätkata või taasalustada äritegevust, mis ei kujuta endast finantsasutuse äritegevust;
- g) finantssektoriväline ettevõtte tegeleb peamiselt rahastamis- või riskimaandustehingutega seotud ettevõtete jaoks või koos seotud ettevõtetega, mis ei ole finantsasutused, ning ei osuta rahastamis- ega riskide maandamise teenuseid ühelegi ettevõttele, mis ei ole seotud ettevõtte, tingimusel, et mis tahes selliste seotud ettevõtete grupi peamine äritegevus ei kujuta endast finantsasutuse äritegevust, või
- h) finantssektoriväline ettevõtte vastab kõigile alljärgnevale nõuetele:
 - i) ta on asutatud ja tegutseb oma residentsusjurisdiktsioonis (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) eranditult usulisel, heategevuslikul, teaduslikul, kunstilisel, kultuurilisel, sportlikul või hariduslikul eesmärgil või on asutatud ja tegutseb oma residentsusjurisdiktsioonis (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) ja on kutseorganisatsioon, ettevõtete organisatsioon, kaubanduskoda, tööorganisatsioon, põllumajandus- või aiandusorganisatsioon, ühiskondlik organisatsioon või organisatsioon, mis tegutseb eranditult sotsiaalse heaolu edendamise nimel;
 - ii) ta on oma residentsusjurisdiktsioonis (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) tulumaksust vabastatud;
 - iii) tal puuduvad osanikud või liikmed, kellel on omandi või tulusaamisega seotud huvi selle tulude või varade vastu;
 - iv) finantssektorivälise ettevõtte residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohaldatavad õigusaktid või finantssektorivälise ettevõtte asutamisdokumendid ei võimalda tema tulude või varade jaotamist või nende kasutamist füüsilise isiku või mitteheategevusliku ettevõtte kasuks, välja arvatud finantssektorivälise ettevõtte heategevuslikuks tegevuseks või mõistliku tasu maksmiseks saadud teenuste eest või õiglase turuhinna maksmiseks finantssektorivälise ettevõtte ostetud vara eest, ja
 - v) finantssektorivälise ettevõtte residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohaldatavate õigusaktide või finantssektorivälise ettevõtte asutamisdokumentide kohaselt on nõutav, et finantssektorivälise ettevõtte likvideerimise või lõpetamise korral jagatakse kõik selle varad valitsusüksusele või muule mittetulundusühendusele või antakse pärijate puudumisel üle finantssektorivälise ettevõtte residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) valitsusele või selle poliitilisele allüksusele.

E. Muu

1. „Konto omanik“ on isik, kelle kontot haldav finantsasutus on finantskonto omanikuna nimetanud või tuvastanud. Isikut, kes ei ole finantsasutus, kuid kes hoiab finantskontot teise isiku kasuks või nimel kui agent, hoidmisühing, volitatu, allkirjaõiguslik isik, investeerimisnõustaja või vahendaja, ei loeta käesolevas lisas konto omanikuks, vaid selle omanikuks loetakse eespool nimetatud teist isikut. Rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu puhul on konto omanik isik, kellel on juurdepääsuõigus rahalisele väärtusele või kellel on õigus muuta lepingust kasu saavat isikut. Kui ühelgi isikul ei ole juurdepääsuõigust rahalisele väärtusele või õigust muuta lepingust kasu saavat isikut, siis on konto omanikuks mis tahes isik, keda on lepingus omanikuna nimetatud, ja mis tahes isik, kellel on õigus väljamaksetele lepingutingimuste alusel. Rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu tähtaja saabumisel käsitatakse konto omanikuna iga isikut, kellel on lepingu kohaselt õigus väljamaksele.
2. „Rahapesuvastased meetmed ja põhimõte „tunne oma klienti““ on aruandekohustusliku finantsasutuse hoolsusmeetmed, mida ta on kohustatud võtma oma klientide suhtes sellele aruandekohustuslikule finantsasutusele kehtivate rahapesuvastaste või muude sarnaste nõuete alusel.
3. „Ettevõtte“ on juriidiline isik või muu õiguslik moodustis, näiteks äriühing, partnerlus, usaldusfond või fond.
4. Ettevõtte on teise ettevõtte „seotud ettevõtte“, kui i) üks ettevõtte kontrollib teist ettevõtet; ii) nimetatud kaks ettevõtet alluvad ühisele kontrollile või iii) nimetatud kaks ettevõtet on punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõtte, neil on ühine juhatus ning selline juhatus täidab selliste investeerimisettevõtete hoolsusmeetmeid. Sel eesmärgil tähendab kontroll otsest või kaudset omandiõigust rohkem kui 50 %-le ettevõtte väärtusest ja hääleõigusest ettevõttes.

5. „Maksukohustuslasena registreerimise number“ on osutatud number või selle toimiv ekvivalent, kui maksukohustuslasena registreerimise number puudub.
6. „Dokumentaalsed tõendid“ on mis tahes järgmistest dokumentidest:
- a) residentsuse tõend, mille on välja andnud väljamakse saaja väidetava residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni) pädev ametiasutus (näiteks riiklik ametiasutus või kohalik omavalitsusüksus);
 - b) füüsilise isiku puhul kehtiv isikutunnistus, mille on välja andnud pädev ametiasutus (näiteks riiklik ametiasutus või kohalik omavalitsusüksus) ning millele on märgitud isiku nimi ja mida tavaliselt kasutatakse isiku tuvastamiseks;
 - c) ettevõtte puhul mis tahes ametlik dokument, mille on välja andnud pädev ametiasutus (näiteks liikmesriigi või Monaco ametiasutus või selle allasutus või kohalik omavalitsusüksus) ning millel on esitatud ettevõtte nimi ja selle asukoha aadress liikmesriigis või muus jurisdiktsioonis, mille resident ta väidab end olevat, või liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon, kus ettevõtte on asutatud või moodustatud;
 - d) auditeeritud raamatupidamise aastaaruanne, kolmanda isiku krediidiaruanne, pankrotiavaldus või väärtipaberituru järelevalveasutuse aruanne.

Seoses ettevõtte olemasoleva kontoga võivad liikmesriigi või Monaco aruandekohustuslikud finantsasutused lubada kasutada dokumentaalse tõendina konto omaniku kohta aruandekohustusliku finantsasutuse andmebaasides olevat mis tahes liigitust, mis tehti kindlaks majandusharude standarditud kodeerimissüsteemi põhjal, mida kohaldas aruandekohustuslik finantsinstitutsioon kooskõlas oma tavapäraste äritavadega rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti“ rakendamiseks või muudel regulatiivsetel eesmärkidel (v.a maksustamise eesmärgid) ja mida aruandekohustuslik finantsinstitutsioon tegi enne kuupäeva, mida kasutati finantskonto liigitamisel olemasolevaks kontoks, tingimusel et aruandekohustuslik finantsinstitutsioon ei tea või tal ei ole alust arvata, et selline liigitamine ei ole õige või usaldusväärne. „Tööstusharude standarditud kodeerimissüsteem“ – kodeerimissüsteem, mida kasutatakse ettevõtete liigitamiseks äritegevuse liigi järgi muul kui maksustamise eesmärgil.

Enne 1. jaanuari 2017 teatavad liikmesriigid Monacole ja Monaco Euroopa Komisjonile, kas nad on käesolevas punktis sätestatud võimalust kasutanud. Euroopa Komisjon võib kooskõlastada teate edastamist liikmesriikidelt Monacole ja Euroopa Komisjon edastab Monaco teated kõikidele liikmesriikidele. Kõik edasised muudatused seoses kõnealuse võimaluse kasutamiseга liikmesriigi või Monaco poolt edastatakse samal viisil.

IX JAGU

TÕHUS RAKENDAMINE

Igas liikmesriigis ja Monacos peavad kehtima järgmised eeskirjad ja haldusmenetlused, et tagada eespool sätestatud aruandlusmenetluste ja hoolsusmeetmete tõhus rakendamine ja täitmine:

- a) eeskirjad, millega hoitakse ära mis tahes finantsasutustel, isikutel või vahendajatel sellise tava kasutuselevõtmine, mis on mõeldud aruandlusmenetlustest ja hoolsusmeetmetest kõrvalehoidumiseks;
- b) eeskirjad, mille kohaselt aruandekohustuslikud finantsasutused peavad säilitama teabe tehtud toimingute ja kasutatud tõendite kohta aruandlusmenetluste ja hoolsusmeetmete menetluste täitmisel ning võtma piisavad meetmed säilitatud andmete leidmiseks;
- c) haldusmenetlused selleks, et kontrollida, kas aruandekohustuslik finantsasutus kohaldab aruandlusmenetlusi ja hoolsusmeetmeid; haldusmenetlused järelemeetmete võtmiseks aruandekohustusliku finantsasutuse suhtes, kui teatatakse dokumenteerimata kontodest;
- d) haldusmenetlused, millega tagatakse, et riigi õigusaktide kohaselt mitteamandekohustuslike finantsasutustena määratletud ettevõtete ja väljaarvatud kontodena määratletud kontode kasutamine maksudest kõrvalehoidumiseks on jätkuvalt vähetähtseline ja
- e) tõhusad sätted nõuete mittetäitmise käsitlemiseks.

II LISA

TÄIENDAVALD ARUANDLUS- JA HOOLSUSMEETMETE EESKIRJAD FINANTSKONTODE TEABE KOHTA

1. Asjaolude muutumine

Asjaolude muutumine hõlmab mis tahes muutusi, mille tulemusel lisatakse isiku staatusega seotud teave või teave, mis on selle isiku staatusega vastuolus. Lisaks hõlmab asjaolude muutumine konto omaniku kontoga seotud mis tahes teabe muutumist või lisandumist (sh konto omaniku lisandumine, asendumine või muu muutumine) või mis tahes sellise kontoga seotud teabe muutumist või lisandumist (kohaldades I lisa VII jao punkti C alapunktides 1–3 kirjeldatud kontode liitmise eeskirju), kui selline teabe muutumine või lisandumine mõjutab konto omaniku staatust.

Kui aruandekohustuslik finantsasutus on kasutanud I lisa III jao punkti B alapunktis 1 kirjeldatud elukoha aadressi tingimust ja muutuvad asjaolud, mille tõttu aruandekohustuslik finantsasutus saab teada või saab aluse teada, et algsed dokumentaalsed tõendid (või muud samaväärsed dokumendid) ei ole õiged või usaldusväärsed, siis peab aruandekohustuslik finantsinstitutsioon hiljemalt asjaomase kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi viimasel päeval või 90 kalendripäeva jooksul pärast sellise asjaolude muutumise märkamist või avastamist saama konto omaniku kinnituse ja uued dokumentaalsed tõendid, et määrata kindlaks konto omaniku maksuresidentsus(ed). Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei saa konto omaniku kinnitust ja uusi dokumentaalseid tõendeid selleks kuupäevaks, peab aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama I lisa III jao punkti B alapunktides 2–6 kirjeldatud elektroonilise andmete otsingu menetlust.

2. Isiku kinnitus seoses ettevõtte uute kontodega

Ettevõtte uute kontode osas võib aruandekohustuslik finantsasutus selleks, et teha kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, tugineda ainult kas konto omaniku või kontrolliva isiku kinnitusele.

3. Finantsasutuse residentsus

Finantsasutus on liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni resident, kui ta allub selle liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni jurisdiktsioonile (st osalev jurisdiktsioon saab kohaldada meetmeid finantsasutuse aruandluskohustuse täitmise tagamiseks). Üldiselt, kui finantsasutus on liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni maksuresident, kuulub ta selle liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni jurisdiktsiooni alla ja on seega liikmesriigi finantsasutus, Monaco finantsasutus või muu osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus. Finantsasutusest usaldusfondi puhul (sõltumata sellest, kas ta on liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni maksuresident või mitte) loetakse, et usaldusfond kuulub liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni jurisdiktsiooni alla, kui üks või mitu selle haldajatest on selle liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni residendid, välja arvatud juhul, kui usaldusfond edastab kogu teabe usaldusfondi peetavate avaldatavate selliste kontode kohta, mille puhul tuleb käesoleva lepingu või mõne muu ülemaailmset standardit kohaldava lepingu kohaselt esitada aruanne teisele osalevale jurisdiktsioonile (liikmesriik, Monaco või muu osalev jurisdiktsioon), kuna ta on selle teise osaleva jurisdiktsiooni maksuresident. Kui finantsasutusel (välja arvatud usaldusfond) ei ole maksuresidentsust (näiteks sellepärast, et teda loetakse maksustamise seisukohast läbipaistvaks või ta asub jurisdiktsioonis, kus puudub tulumaks), siis loetakse teda liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni õiguskorra alla kuuluvaks ja ta on seega kõnealuse liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus, kui:

- a) ta on asutatud liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni õigusaktide kohaselt;
- b) tema juhtkonna asukoht (sh juhtkonna tegelik asukoht) on kõnealuses liikmesriigis, Monacos või muus osalevas jurisdiktsioonis või
- c) ta allub liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni finantsjärelevalvele.

Kui finantsasutus (välja arvatud usaldusfond) on kahe või enama osaleva jurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu osalev jurisdiktsioon) resident, kohaldatakse sellise finantsasutuse suhtes selle osaleva jurisdiktsiooni aruandluskohustust ja hoolsusmeetmete võtmise kohustust, kus ta hoiab oma finantskontot (finantskontosid).

4. Finantsasutuse peetav konto

Üldiselt käsitatakse kontot finantsasutuse peetava kontona kui

- a) hoidmiskontot peab finantsasutus, kes peab kontrol olevaid varasid (sh finantsasutus, kes hoiab enda nimel sellises asutuses kontot omava konto omaniku vara);
- b) hoiusekontot peab finantsasutus, kes peab tegema kontoga seoses makseid (välja arvatud finantsasutuse esindaja, sõltumata sellest, kas selline esindaja on finantsasutus);
- c) finantsasutuses mis tahes osaluse või võlanõude hoidmise puhul, mis kujutab endast finantskontot, peab seda asjaomane finantsasutus;
- d) rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu puhul peab kontot finantsasutus, kellel on kohustus teha lepinguga seoses makseid.

5. Trust, mis on passiivne finantssektoriväline ettevõtte

Ettevõtet, nagu täis- või osaühingut, piiratud vastutusega ühingut või sarnast õiguslikku moodustist, millel ei ole maksuresidentsust, loetakse I lisa VIII jao punkti D alapunkti 3 kohaselt selle jurisdiktsiooni residendiks, kus asub ettevõtte juhtkonna tegelik asukoht. Sel eesmärgil loetakse juriidilist isikut või õiguslikku moodustist sarnaseks täis- või usaldusühingu või piiratud vastutusega ühinguga, kui seda ei loeta avaldatavas jurisdiktsioonis selle jurisdiktsiooni maksualaste õigusaktide kohaselt maksustatavaks ettevõtteks. Topeltaruandluse vältimiseks (arvestades mõiste „kontrollivad isikud“ laia ulatust trustide puhul) ei pea trusti, mis on passiivne finantssektoriväline ettevõtte, käsitama sarnase õigusliku moodustisena.

6. Ettevõtte asukoha aadress

Üks I lisa VIII jao punkti E alapunkti 6 alapunktis c kirjeldatud nõuetest on see, et ettevõtte puhul on ametlikul dokumendil esitatud kas ettevõtte asukoha aadress liikmesriigis, Monacos või muus jurisdiktsioonis, mille resident ta väidab end olevat, või liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon, kus ettevõtte on asutatud või moodustatud. Ettevõtte asukoha aadress osutab üldjuhul kohale, kus asub ettevõtte tegeliku juhtimise koht. Selle finantsasutuse aadress, kus ettevõtte on konto, postkontori postkast, või aadress, mida kasutatakse üksnes posti saatmise eesmärgil, ei ole ettevõtte juhtkonna asukoha aadress, kui see aadress ei ole ainus ettevõtte kasutatav aadress ja on ettevõtte asutamisdokumentides ettevõtte registreeritud aadress. Lisaks ei ole ettevõtte juhtkonna asukoha aadressiks aadress, mis on esitatud postisaadetiste kinnipidamise korralduse puhul.

III LISA

TÄIENDAVALD ANDMEKAITSEMEETMED, MIDA KOHALDATAKSE KÄESOLEVA LEPINGUGA KOGUTUD JA VAHETATUD ANDMETE SUHTES

1. Mõisted

Käesoleva lepingu tähenduses on alltoodud mõistetele järgnev tähendus:

- a) „isikuandmed“ – igasugune teave tuvastatud või tuvastatava füüsilise isiku (edaspidi „andmesubjekt“) kohta; tuvastatav isik on isik, keda saab otseselt või kaudselt tuvastada, eelkõige isikukoodi põhjal või ühe või mitme tema füüsilisele, füsioloogilisele, vaimsele, majanduslikule, kultuurilisele või sotsiaalsele identsusele omase joone põhjal;

- b) „töötlemine“ – kõik isikuandmetega tehtavad automatiseeritud või automatiseerimata toimingud või toimingute kogumid, näiteks andmete kogumine, salvestamine, korrastamine, säilitamine, kohandamine või muutmine, väljavõtete tegemine, päringute teostamine, kasutamine, üleandmine, levitamine või muul moel kättesaadavaks tegemine, ühitamine või ühendamine, blokeerimine, kustutamine või hävitamine.

2. Mittediskrimineerimine

Lepingupooled tagavad, et käesoleva lepingu ja asjakohaste riigi õigusaktide kohase isikuandmete töötlemisega seotud kaitsemeetmeid rakendatakse kõigi isikute puhul ilma neid diskrimineerimata, seda eriti kodakondsuse, elukohariigi või välimuse alusel.

3. Andmed

Andmed, mida lepingupooled käesoleva lepingu alusel töötlevad, peavad olema asjassepuutuvad, vajalikud ja proportsionaalsed käesolevas lepingus esitatud eesmärkidega.

Lepingupooled ei vaheta mingil juhul isikuandmeid, mis paljastavad füüsilise isiku rassilist või etnilist päritolu, poliitilisi seisukohti, usulisi või filosoofilisi veendumusi, ametiühingusse kuulumist või andmeid tervise või seksuaalse sättumuse kohta.

4. Õigus saada teavet, andmetele juurdepääsu õigus ning õigus andmeid parandada või kustutada

Kui teavet saav jurisdiktsioon kasutab teavet muul otstarbel või edastab teabe kolmandale jurisdiktsioonile (liikmesriik või Monaco) kooskõlas käesoleva lepingu artikli 6 lõikega 5, teatab teavet saava jurisdiktsiooni pädev asutus, kes kasutab teavet muul otstarbel või edastab teabe kolmandale jurisdiktsioonile, sellest asjaomastele isikutele. Teave tuleb asjaomasele isikule esitada piisavalt aegsasti, et ta saaks kasutada õigust andmete kaitsele, ning igal juhul enne, kui teavet saav jurisdiktsioon kasutab teavet muul eesmärgil või esitab selle kolmandale jurisdiktsioonile.

Igal isikul on õigus, juhul kui tema isikuandmeid käesoleva lepingu alusel töödeldakse, taotleda võimalust tutvuda oma isikuandmetega, mida aruandekohustuslikud finantsasutused ja/või pädevad asutused töötlevad, ja andmeid muuta, kui need ei ole õiged. Andmete ebaseadusliku töötlemise korral võib isik taotleda andmete kustutamist.

Selleks et hõlbustada kõnealuse õiguse kasutamist, peab igal füüsilisel isikul olema võimalik taotleda juurdepääsu isikuandmetele, neid andmeid parandada ja/või kustutada; asjakohane taotlus teisele pädevale asutusele esitatakse füüsilise isiku pädeva asutuse vahendusel.

Taotluse saanud pädev asutus lubab vastavate andmetega tutvuda ja vajadusel ebaõigeid või puudulikke andmeid ajakohastada ja/või parandada.

5. Õiguskaitse

Seoses käesoleva lepingu raames töödeldavate isikuandmetega on kõikidel füüsilistel isikutel õigus tõhusale haldus- või õiguskaitsele, olenemata kodakondsusest või sellest, kas füüsilise isiku residentsuse jurisdiktsioon on üks või teine asjaomane jurisdiktsioon või mõlemad.

6. Andmete automaatne töötlemine

Pädevad asutused ei langeta otsuseid, mille õiguslik mõju füüsilisele isikule on negatiivne või mis teda oluliselt mõjutab, üksnes automaatselt töödeldud teabe põhjal, mille eesmärk on hinnata tema isikuomadusi.

7. Andmete edastamine kolmandate riikide ametiasutustele

Pädev asutus võib teataval juhul edastada käesoleva lepingu alusel saadud isikuandmed kolmanda riigi (välja arvatud liikmesriigid ja Monaco) ametiasutustele, kui täidetud on kõik järgmised kriteeriumid:

- a) andmete edastamine on andmed saanud kolmanda jurisdiktsiooni jaoks vajalik artikli 6 lõikes 4 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ja kolmandas jurisdiktsioonis kasutatakse neid andmeid üksnes osutatud eesmärkidel;
- b) andmed on asjassepuutuvad ja proportsionaalsed selle eesmärgiga, milleks need edastati;
- c) kolmanda jurisdiktsiooni pädeva asutuse pädevus on otseselt seotud artikli 6 lõikes 4 osutatud eesmärkidega;
- d) andmed saanud kolmas jurisdiktsioon tagab isikuandmete kaitse, mis on samaväärne käesolevas lepingus ette nähtud kaitsega, ning kohustub saadud andmeid kolmandatele isikutele mitte edastama;
- e) pädev asutus, kellelt teave saadi, on andnud eelneva nõusoleku vastavalt artikli 6 lõikes 5 sätestatud tingimustele, ja
- f) andmesubjekti on andmete edastamisest teavitatud.

Käesoleva lepingu kohaselt saadud andmete edastamine mis tahes muul eesmärgil on keelatud.

8. Andmete terviklikkus ja turvalisus

Selleks et käesoleva lepingu alusel andmeid töödelda, peavad lepingupooled ja aruandluskohustuslikud finantsasutused

- a) kehtestama sobivad kaitsemeetmed, et tagada andmete konfidentsiaalsus ja see, et andmeid kasutavad üksnes artiklis 6 osutatud isikud ja asutused;
- b) looma tõhusaks teabevahetuseks vajaliku taristu (sealhulgas menetlused, et tagada õigeaegne, täpne, turvaline ja konfidentsiaalne teabevahetus ning tõhus ja usaldusväärne side, võime lahendada kiiresti teabevahetusega või teabevahetuse taotlustega seotud küsimused ja probleemid ning rakendada käesoleva lepingu artiklit 4);
- c) võtma tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, et ennetada loata avalikustamist või juurdepääsu, eksikombel või ebaseaduslikku hävitamist ja juhuslikku kaotsiminekut või muutmist ning igasuguseid ebaseaduslikke töötlemisviise, ja
- d) võtma tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, et korrigeerida ebaõigeid andmeid ja kustutada teave, mille säilitamiseks ei ole mingit seaduslikku alust.

Lepingupooled tagavad, et aruandekohustuslikud finantsasutused teavitavad oma jurisdiktsiooni pädevat asutust viivitamata, kui neil on alust arvata, et nad on pädevale asutusele esitanud ebaõigeid või ebatäielikke andmeid. Teate saanud pädev asutus võtab riigi õigusaktidega ette nähtud asjakohased meetmed, et teates viidatud vead parandada.

9. Sanktsioonid

Lepingupooled tagavad, et käesoleva lepingu isikuandmete kaitset käsitlevate sätete rikkumise korral rakendatakse tõhusaid ja hoiatavaid sanktsioone.

10. Järelevalve

Käesoleva lepingu raames toimuvat isikuandmete töötlemist aruandekohustuslike finantsasutuste ja pädevate asutuste poolt kontrollivad i) liikmesriikides direktiivi 95/46/EÜ rakendavate siseriiklike õigusaktide kohaselt loodud riiklikud andmekaitse järelevalveasutused ja ii) Monacos isikuandmete järelevalve asutus (Commission de contrôle des informations nominatives).

Liikmesriikide ja Monaco osutatud ametiasutustel on tõhusad järelevalve-, uurimis-, sekkumis- ja läbivaatamis-volitused ning õigus algetada vajaduse korral õigusrikkumiste suhtes kohtumenetlusi. Eelkõige tagavad asutused, et rikkumisi käsitlevad kaebused võetakse vastu, neid uuritakse, neile vastatakse ja need lahendatakse nõuetekohaselt.

IV LISA

LEPINGUPOOLTE PÄDEVATE ASUTUSTE LOETELU

Järgnevalt loetletud asutused on käesoleva lepingu kohaselt lepingupoolte pädevad asutused

- a) Monaco Vürstiriigis: le Conseiller de gouvernement-Ministre des finances et de l'économie või volitatud esindaja,
- b) Belgia Kuningriigis: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances või volitatud esindaja,
- c) Bulgaaria Vabariigis: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите või volitatud esindaja,
- d) Tšehhi Vabariigis: ministr financí või volitatud esindaja,
- e) Taani Kuningriigis: skatteministeren või volitatud esindaja,
- f) Saksamaa Liitvabariigis: Der Bundesminister der Finanzen või volitatud esindaja,
- g) Eesti Vabariigis: rahandusminister või volitatud esindaja,
- h) Kreeka Vabariigis: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών või volitatud esindaja,
- i) Hispaania Kuningriigis: El Ministro de Economía y Hacienda või volitatud esindaja,
- j) Prantsuse Vabariigis: Le Ministre chargé du budget või volitatud esindaja,
- k) Horvaatia Vabariigis: ministar financija või volitatud esindaja,
- l) Iirimaa: the Revenue Commissioners või nende volitatud esindaja,
- m) Itaalia Vabariigis: Il Direttore Generale delle Finanze või volitatud esindaja,
- n) Küprose Vabariigis: Υπουργός Οικονομικών või volitatud esindaja,
- o) Läti Vabariigis: inanšu ministrs või volitatud esindaja,
- p) Leedu Vabariigis: finansų ministras või volitatud esindaja,
- q) Luksemburgi Suurhertsogiriigis: Le Ministre des Finances või volitatud esindaja,
- r) Ungaris: a pénzügyminiszter või volitatud esindaja,

- s) Malta Vabariigis: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi või volitatud esindaja,
- t) Madalmaade Kuningriigis: De Minister van Financiën või volitatud esindaja,
- u) Austria Vabariigis: Der Bundesminister für Finanzen või volitatud esindaja,
- v) Poola Vabariigis: minister Finansów või volitatud esindaja,
- w) Portugali Vabariigis: O Ministro das Finanças või volitatud esindaja,
- x) Rumeenias: Preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală või volitatud esindaja,
- y) Sloveenia Vabariigis: Minister za finance või volitatud esindaja,
- z) Slovaki Vabariigis: minister financií või volitatud esindaja,
- aa) Soome Vabariigis: valtiovarainministeriö/finansministeriet või volitatud esindaja,
- ab) Rootsi Kuningriigis: Chefen för Finansdepartementet või volitatud esindaja,
- ac) Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigis ning Euroopa territooriumidel, mille välissuhete eest vastutab Ühendkuningriik: – the Commissioners of Inland Revenue või nende volitatud esindajad ja Gibraltari pädev asutus, kelle Ühendkuningriik määrab vastavalt kokkulepetele, milles käsitletakse Gibraltari asutusi seoses Euroopa Liidu dokumentide ja nendega seotud lepingutega, millest liikmesriike ja Euroopa Liidu institutsioone teavitati 19. aprillil 2000, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär edastab Monaco Vürstiriigile vastava dokumendi koopia ning seda kohaldatakse käesoleva lepingu suhtes.“

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

1. Käesolev muutmisprotokoll sõlmitakse eeldusel, et lepingupooled selle oma riiklike menetluste kohaselt ratifitseerivad ja heaks kiidavad. Lepingupooled teavitavad üksteist nende menetluste lõpuleviimisest. Käesolev muutmisprotokoll jõustub viimasele teavitamisele järgneva teise kuu esimesel päeval.
2. Tingimusel, et järgitakse Monaco Vürstiriigi asjakohaseid institutsionaalseid otsustusmenetlusi ja Euroopa Liidu õiguses ettenähtud menetlusi rahvusvaheliste lepingute sõlmimise kohta, rakendavad ja kohaldavad Monaco Vürstiriik ja Euroopa Liit lepingut, nagu see tuleneb käesolevast muutmisprotokollist, alates 1. jaanuarist 2017 ja teavitavad sellest vastavalt teineteist.
3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 võivad lepingupooled käesolevat muutmisprotokolli ajutiselt kohaldada kuni selle jõustumiseni. Selline ajutine kohaldamine algab 1. jaanuaril 2017, tingimusel et iga lepingupool teatab teistele lepingupooltele hiljemalt 31. detsembriks 2016 ajutiseks kohaldamiseks riigi õigusaktidega ette nähtud menetluse lõpetamisest.
4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 on jätkuvalt kohaldatavad järgmised kohustused, mis tulenevad lepingust enne selle sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga:
 - a) lepingu artiklite 8 ja 9 (enne sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga) sätteid kohaldatakse Monaco Vürstiriigi kohustuste ja Monaco territooriumil asutatud makseagentide aluskohustuste suhtes kuni 30. juunini 2017 või kuni asjaomaste kohustuste täieliku täitmiseni;

- b) lepingu artikli 10 (enne sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga) sätteid kohaldatakse liikmesriikide kohustuste suhtes, mis hõlmavad 2016. aastal ja eelmiste maksustamisperioodide jooksul kinnipeetud maksu, kuni kohustuste täieliku täitmiseni.

Artikkel 3

Lepingule on lisatud järgmise nimetusega protokoll:

„Protokoll, milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Monaco Vürstiriigi vahelist lepingut finantskontosid käsitleva teabevahetuse kohta, et parandada maksukuulekust rahvusvahelisel tasandil kooskõlas finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardiga, mille on välja töötanud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD).

Seoses käesoleva muutmisprotokolliga allakirjutamisega Euroopa Liidu ja Monaco Vürstiriigi vahel on täievolilised esindajad kokku leppinud järgmistes sätetes, mis moodustavad käesoleva lepingu (nagu seda on muudetud käesoleva muutmisprotokolliga) lahutamatu osa:

1. Ollakse arusaamil, et teabevahetust käesoleva lepingu artikli 5 kohaselt saab taotlust esitav riik (liikmesriik või Monaco Vürstiriik) taotleda üksnes juhul, kui ta on kasutanud juba kõiki oma sisese maksumenetluse kättesaadavaid teabeallikaid.
2. Ollakse arusaamil, et taotluse esitanud riigi (liikmesriik või Monaco Vürstiriik) pädev ametiasutus esitab käesoleva lepingu artikli 5 kohast teabetaotlust tehes taotluse saanud riigi (vastavalt Monaco Vürstiriik või liikmesriik) pädevale asutusele järgmise teabe:
 - a) kontrollitava või uurimisaluse isiku andmed;
 - b) ajavahemik, mille kohta andmeid taotletakse;
 - c) selgitus soovitava teabe kohta, sealhulgas selle kohta, mis laadi teavet ja millisel kujul taotluse esitanud riik taotluse saanud riigilt soovib;
 - d) maksueesmärk, mille kohta teavet otsitakse;
 - e) kui see on teada, siis isiku nimi ja aadress, kelle valduses arvatakse olevat nõutav teave.
3. Ollakse arusaamil, et „eeldatava asjakohasuse“ standardi eesmärk on sätestada teabe vahetamine käesoleva lepingu artikli 5 alusel nii ulatuslikult kui võimalik ning samas selgitada, et liikmesriikidel ja Monaco Vürstiriigil ei ole vabadust teha sihipäratuid päringuid või taotleda teavet, mis tõenäoliselt ei ole seotud konkreetse maksumaksja maksuasjadega. Kui lõige 2 sisaldab olulisi menetlusnõudeid, mille eesmärk on tagada, et ei teostata sihipäratuid päringuid, siis lõike 2 punkte i–v ei saa siiski tõlgendada nii, et see takistaks tõhusat teabevahetust. „Eeldatava asjakohasuse“ standardit on võimalik täita nii ühe maksumaksja (kas nimeliselt või muul viisil identifitseeritud) kui ka mitme maksumaksja (kas nimeliselt või muul viisil identifitseeritud) puhul.
4. Ollakse arusaamil, et leping ei hõlma teabevahetust omal algatusel.
5. Ollakse arusaamil, et käesoleva lepingu artikli 5 kohase teabevahetuse korral kohaldatakse jätkuvalt menetluseeskirju seoses maksumaksjate õigustega, mis on sätestatud taotluse saanud riigis (liikmesriik või Monaco Vürstiriik). Lisaks ollakse seisukohal, et nende sätete eesmärk on tagada maksumaksjale õiglane menetlus ning mitte takistada ega põhjendamatult edasi lükata teabe vahetamise protsessi.“

Artikkel 4

Keeled

Käesolev muutmisprotokoll on koostatud kahes eksemplaris bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, horvaadi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi ja ungari keeles ning kõikides nimetatud keeltes tekstid on võrdselt autentsed.

SELLE KINNITUSEKS on nimetatud täievolilised esindajad käesolevale muutmisprotokollile alla kirjutanud.

Съставено в Брюксел на дванадесети юли през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el doce de julio de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvanáctého července dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte juli to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am zwölften Juli zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta juulikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twelfth day of July in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le douze juillet deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog srpnja godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dodici luglio duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai šešioliktą metų liepos dvyliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezertizenhatodik év július havának tizenkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, twaalf juli tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lipca roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em doze de julho de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la doisprezece iulie două mii șaisprezece.

V Bruseli dvanásteho júla dvetisícšestnást'.

V Bruslju, dne dvanajstega julija leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenatoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tolfte juli år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Pierre Telle

За Княжество Монако
Por el Principado de Mónaco
Za Monacké knížectví
For Fyrstendømmet Monaco
Für das Fürstentum Monaco
Monaco Vürstiriigi nimel
Για το Πριγκιπάτο του Μονακό
For the Principality of Monaco
Pour la Principauté de Monaco
Za Kneževinu Monako
Per il Principato di Monaco
Monako Firstistes vārdā –
Monako Kunigaikštystės vardu
A Monacói Hercegség részéről
Għall-Prinċipat ta' Monaco
Voor het Vorstendom Monaco
W imieniu Księstwa Monako
Pelo Principado do Mónaco
Pentru Principatul Monaco
Za Monacké kniežatstvo
Za Kneževino Monako
Monacon ruhtinaskunnan puolesta
För Furstendömet Monaco

S. Telle

LEPINGUPOOLTE DEKLARATSIOONID:**LEPINGUPOOLTE ÜHISAVALDUS ÜLEMAAILMSELE STANDARDILE VASTAVUSE KOHTA**

Lepingupooled lepivad kokku, et automaatne teabevahetus, mida käsitletakse:

- i) nõukogu direktiivis 2011/16/EL (maksustamiselase halduskoostöö kohta), mida on muudetud nõukogu direktiiviga 2014/107/EL,
- ii) lepingus ja selle lisades ning
- iii) muudes lepingutes, mille sõlmimiseks on Euroopa Liit pidanud paralleelselt läbirääkimisi sama valdkonna üle Šveitsi Konföderatsiooniga, Andorra Vürstiriigiga, Liechtensteini Vürstiriigiga ja San Marino Vabariigiga, peavad olema vastavuses ülemaailmse standardiga, isegi kui mõned nimetatud lepingud sisaldavad täiendavaid nõudeid andmete konfidentsiaalsuse ja kaitse kohta, et võtta arvesse Monaco Vürstiriigi ja nelja eespool nimetatud riigi seisukohtade erinevust selles valdkonnas, ning ainult selles ulatuses, mis on vajalik, et liikmesriigid saaksid suhetes väljaspool Euroopa Liitu asuvate jurisdiktsioonidega järgida liikmesriikidele Euroopa Liidu õigusaktidega pandud kohustusi.

LEPINGUPOOLTE ÜHISDEKLARATSIOON LEPINGU JA SELLE LISADE KOHTA

Lepingupooled lepivad kokku, et lepingu ning selle I ja II lisa rakendamisel kasutatakse näidete või tõlgenduste allikana OECD poolt välja töötatud pädevate asutuste näidislepingu ja ühise aruandlusstandardi kommentaare, et tagada ühetaoline kohaldamine.

LEPINGUPOOLTE ÜHISDEKLARATSIOON LEPINGU ARTIKLI 5 KOHTA

Lepingupooled lepivad kokku, et taotluse alusel toimuva teabevahetuse korral, millele on osutatud lepingu artiklis 5, kasutavad nad tõlgenduse allikana OECD tulu ja kapitali maksustamise näidislepingu artikli 26 kommentaare.

LEPINGUPOOLTE ÜHISAVALDUS MUUTMISPROTOKOLLI ARTIKLI 2 KOHTA

Muutmisprotokolli artikli 2 alusel lepivad lepingupooled kokku, et muutmisprotokolli ajutine kohaldamine tähendab, et

- Monaco Vürstiriik ja liikmesriigid ning nende finantsasutused kohaldavad I ja II lisaga kooskõlas olevaid aruandlust ja hoolduskohustust käsitlevaid eeskirju alates hiljemalt 1. jaanuarist 2017, et täita muutmisprotokolliga muudetud lepingu artikli 3 lõikest 3 tulenevaid kohustusi. Muutmisprotokolliga muudetud lepingu artikli 3 lõikes 3 sätestatud kohustusi kohaldavad pooled alles pärast seda, kui muutmisprotokolli artikli 2 lõikes 1 sätestatud jõustumistingimused on täidetud;
- liikmesriikidel on õigus esitada alates 1. jaanuarist 2017 Monaco Vürstiriigile teabenõudeid vastavalt lepingu, nagu seda on muudetud muutmisprotokolliga, artiklile 5, kuid Monaco Vürstiriik võib otsustada, et vastab neile alles pärast seda, kui muutmisprotokolli artikli 2 lõikes 1 sätestatud jõustumistingimused on täidetud;
- võttes arvesse muutmisprotokolli ajutist kohaldamist, võivad Monaco Vürstiriik ja tema finantsasutused otsustada, et nad peatavad alates 1. jaanuarist 2017 selliste kohustuste täitmise, mis on neile pandud Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi lepinguga (muutmisprotokolliga muutmisele eelnenud sõnastuses), milles käsitletakse nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist, kui muutmisprotokolli artikli 2 lõikes 4 ei ole sätestatud teisiti.

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2016/1393,

4. mai 2016,

millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, (¹) eriti selle artikli 63 lõiget 4, artikli 64 lõiget 6, artikli 72 lõiget 5, artiklit 76, artikli 77 lõiget 7, artikli 93 lõiget 4, artikli 101 lõiget 1 ja artiklit 120,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 (²) artikli 7 lõike 1 kohaselt tuleb toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga tagada toetusõiguste tõhus jälgitavus teatavate tegurite puhul, muu hulgas viimase aktiveerimise kuupäev. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (³) sätetega riikliku või piirkondlike reservi täiendamise kohta põhitoeuskava raames ei nõuta enam seda konkreetset teavet seni, kuni on võimalik teha kindlaks toetusõiguste koguarv põllumajandustootja kohta.
- (2) Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 9 on sätestatud eeskirjad maastikuelementide ja puudega põldude kindlaksmääramiseks. Vaja on täpsustada kõnealuse sätte sõnastust, osutades toetuskõlblikele hektaritele.
- (3) Komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 (⁴) artikli 11 lõikes 4 on sätestatud, et pädev asutus teatab esialgse kontrolli tulemused toetusesaajale 26 kalendripäeva jooksul pärast kõnealuse määruse artiklis 13 osutatud ühtse taotluse, toetuse- või maksetaotluse esitamise lõpptähtpäeva. Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikliga 12 on seoses viimase esitamiskuupäevaga ette nähtud erandid nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 (⁵) artikli 5 lõikest 1. Järjepidevuse huvides on asjakohane kehtestada sama erand viimase võimaliku kuupäeva kohta, millal kõnealuse esialgse kontrolli tulemusi teatada, ning viimase võimaliku kuupäeva kohta, millal toetusesaaja teatab pädevale asutusele kõnealuse esialgse kontrolli tulemusel tehtud muudatused. Samuti tuleks selgitada, et 26 kalendripäeva pikkune ajavahemik esialgse kontrolli tulemuste teatamiseks lõpeb igal juhul üks päev pärast kõige hilisemat võimalikku kuupäeva, mil toetusesaajad võivad esitada toetuse- või maksetaotlusi või toetusõiguste taotlusi.

(¹) ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

(²) Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ning otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.6.2014, lk 48).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

(⁴) Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.7.2014, lk 69).

(⁵) Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

- (4) Ümberjaotava toetuse, noorte põllumajandustootjate toetuse ja looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse puhul on delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 18 sätestatud põhimõtte, et põllumajandustootjale ei tuleks üledeklareerimise korral kohaldada karistusi, kui üledeklareerimisega ei kaasnenud võimalik kasu tulenevalt selliste hektarite ülemmäärast, millele toetust võib anda. Sarnane säte kehtis komisjoni määruses (EÜ) nr 1122/2009 ⁽¹⁾ loomapidamistoetuste puhul ning komisjoni määruses (EL) nr 65/2011 põllumajanduse pindalapõhiste meetmete puhul ⁽²⁾. Lihtsustamise huvides ja selleks, et tagada järjepidevus ja võrdsus põllumajandustootjate käsitlemisel, on asjakohane kehtestada delegeeritud määrusega (EL) nr 640/2014 eeskiri kõigi pindalaja loomatoetuskavade ning kui on asjakohane, siis pindalaga seotud ja loomadega seotud maaelu arengu meetmete raames antavate toetuse arvutamise põhimõtte kohta.
- (5) Ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi puhul põhineb sellise toetuse arvutamine, millele toetusesaajal on õigus, põllumajanduskultuuri rühma kontseptsioonil. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 41 ette nähtud ümberjaotava toetuse puhul võivad liikmesriigid otsustada toetuse erinevalt maksmiseks kehtestada teatava arvu hektarite raames astmestiku. Ümberjaotava toetuse puhul aitaks konkreetse põllumajanduskultuurirühma kehtestamine lihtsustada toetusesaaja taotlust ümberjaotava toetuse astmestamise korral, kuna toetusesaaja ei pea osutama, milline maastikuelement kuulub millise toetusmääraga hektarite arvu juurde. Järjepidevuse huvides on asjakohane kehtestada sama säte noorte põllumajandustootjate toetuskava ja vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete jaoks.
- (6) Selliste pindalatoetuskavade või -meetmete puhul, mis ei kuulu põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alla, on delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 17 lõike 1 punktis b põllumajanduskultuuri rühm eristatud kui rühm iga muu pindalatoetuskava või -meetme jaoks deklareeritud pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusemäära. Looduslikust või muust eripärast tingitud piirangutega aladele antava toetuse puhul on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 ⁽³⁾ artikli 31 lõikega 4 ette nähtud, et liikmesriigid sätestavad toetuse järkjärgulise vähenemise sellise osa suhtes, mis ületab põllumajandusliku majapidamise suhtes kehtestatud lävendit, mis määratletakse programmis, välja arvatud erijuhud. Kõnealuse toetuse puhul tuleks täpsustada, et järkjärguliselt vähenevate toetussummade kasutamisel tuleb arvestada kõnealuste summade keskmise väärtuse ja vastavate deklareeritud pindalade suhtega, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 65/2011 artikli 16 lõikes 2.
- (7) Lihtsustamise huvides ja võttes arvesse ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi arengut, on asjakohane kohandada halduskaristusi selliste toetuskavade või -meetmete puhul, kus saab teostada põldude identifitseerimise süsteemi tõhusat halduslikku riskikontrolli ja kus tagasiulatuv tagasinõudmine on võimalik, seda eelkõige määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1., 2., 4. ja 5. peatükiga ning V jaotisega ette nähtud pindalatoetuskavade puhul ning määruse (EL) nr 1305/2013 artiklitega 30 ja 31 ette nähtud pindalatoetusmeetmete puhul. Seejuures tuleks ühise põllumajanduspoliitika usaldusväärse finantsjuhtimise puhul lähtuda hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtetest.
- (8) Kõnealuste toetuskavade või -meetmete puhul tuleks esimese rikkumise ja väikese üledeklareerimise puhul kehtestada vähendatud karistuste süsteem. Kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega ja selleks, et vältida süsteemi kuritarvitamist ning edendada nõuetekohast deklareerimist tulevikus, tuleks summa, mille võrra halduskaristust vähendati, maksta ära juhul, kui toetusesaajale kohaldatakse pindalatoetuskava või -toetusmeetme puhul järgmisel taotlusaastal mõnda muud halduskaristust.
- (9) Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 24 on sätestatud keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine põllumajanduskultuuride mitmekesistamise nõude rikkumise korral. Selguse huvides tuleks lisada erisäte, mis hõlmaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 2 rikkumisi.

⁽¹⁾ Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 65).

⁽²⁾ Komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määrus (EL) nr 65/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT L 25, 28.1.2011, lk 8).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

- (10) Rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 21 kohaselt on loomapidamistoetuse taotluse või loomatoetusmeetmete raames esitatud maksetaotluste puhul toetusesaajal kohustus pidada vajaduse korral loomi oma põllumajanduslikus majapidamises liikmesriigi poolt kindlaksmääratud aja vältel ning esitada teave asukoha või asukohtade kohta, kus loomi kõnealusel ajavahemikul peetakse. On asjakohane kehtestada sätteid, mille alusel saab loomi, kes on nimetatud ajavahemiku jooksul toimetatud muusse asukohta kui teavitatud asukoht, käsitada kindlaksmääratuna, tingimusel et neid saab kohapealse kontrolli käigus põllumajanduslikus majapidamises viivitamata kindlaks teha.
- (11) Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 ⁽¹⁾ artikli 53 lõike 4 kohaselt määrab liikmesriik toetuskõlblikkuse tingimusena kindlaks loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded, mis on sätestatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrmuses (EÜ) nr 1760/2000 ⁽²⁾. Nimetatud määrusele viidatakse kui süsteemsele toetuskõlblikkuse tingimusele, püüdes sel viisil tagada toetuse saamise tingimustele vastavate loomade ühene identifitseerimine. Seoses sellega tuleks delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 30 lõike 4 punktis c täpsustada, et registris, loomapassis ja/või loomade elektroonilises andmebaasis sisalduvaid ebaõigeid kandeid looma kohta seoses selliste üksikasadega nagu sugu, tõug, värv või kuupäev, tuleks käsitada rikkumisena pärast esimest leidu, kui see teave on oluline asjaomase toetuskava või -meetme raames loomade toetuskõlblikkuse hindamisel. Muudel juhtudel tuleks asjaomast looma käsitada kindlaksmääramata loomana, kui sellised ebaõiged kanded avastatakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul.
- (12) Loomatoetusmeetmete puhul kohaldatavad halduskaristused on sätestatud delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 31 ja neid tuleb kohaldada meetme tasandil. Osutatud artikli puhul ei ole võetud arvesse asjaolu, et meetme alusel toimuv tegevus võib hõlmata eri loomatõuge ja liike, kelle suhtes võib kohaldada maaelu arengu programmi eri toetusmäärasid ja toetuskõlblikkuse tingimusi. Seetõttu on asjakohane osutada kõnealuses artiklis vastavale tegevusele.
- (13) Lisaks on delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 31 osutatud, et nõuete rikkumisi peab olema leitud vähemalt kolme looma puhul. Lühikese tootmistsükliga liikide ja suure taastootmisvõimega loomade puhul ei ole sellise künnisega kohaldatav karistus vastavuses veiste, lammaste ja kitsede puhul kohaldatava karistusega. Lühikese tootmistsükliga liikide puhul peaks liikmesriikidel olema seetõttu lubatud kohandada loomade arvu, mis oleks sisuliselt samaväärne kolme looma ülemmääraga.
- (14) Selleks et tagada rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 21 lõikes 4 väljapakutud toetusetootlusteta süsteemis kasutatavate andmete usaldusväärsus, tuleb potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi kohapeal kontrollida. Määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 31 sätestatud halduskaristusi kohaldatakse rikkumiste leidmisel. Ilma et see piiraks muude toetuskõlblikkustingimuste kohaldamist, tuleks selliseid potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi käsitada siiski maksete jaoks toetuskõlblikena, tingimusel et identifitseerimis- ja registreerimisnõuete rikkumised on kõrvaldatud hiljemalt loomapidamisperiоди esimeseks päevaks või hiljemalt alates kuupäevast, mille liikmesriik on valinud kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 53 lõikega 4. Seepärast tuleks delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 31 lõikes 3 sätestada, et potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi, kes ei ole korrektselt identifitseeritud või registreeritud, käsitatakse loomadena, kelle puhul esineb rikkumisi, olenemata sellest, kuidas nad täidavad delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 53 lõikega 4 kehtestatud toetuskõlblikkuse tingimusi.
- (15) Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 31 on sätestatud metoodika, mille põhjal arvutatakse loomatoetuskavade või loomatoetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused. Metoodika põhineb selliste üksikute loomade arvul, kelle puhul leiti nõuete rikkumisi, olenemata sellest, mitu päeva kõnealused loomad põllumajanduslikus majapidamises viibisid. Mõned liikmesriigid on loonud süsteemi, mille puhul ei ole toetuse arvutamisel aluseks mitte ainult üksikute toetuskõlblike loomade arv, vaid ka päevade arv, mille jooksul loom põllumajanduslikus majapidamises toetuskõlblikkuse tingimustele vastas. Proportsionaalsuse huvides peaksid need liikmesriigid kohandama oma metoodika, et halduskaristusi vastavalt arvutada.

⁽¹⁾ Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (ELT L 181, 20.6.2014, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

- (16) Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 21/2004 ⁽¹⁾ peavad liikmesriigid looma identifitseerimise ja registreerimise süsteemi, mis koosneb lammaste ja kitsede keskregistrist või elektroonilisest andmebaasist. Seetõttu on asjakohane laiendada delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 34 kohaldamisala nimetatud loomaliikidele.
- (17) Selguse huvides on asjakohane täpsustada delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklites 43 ja 44, et määruste (EÜ) nr 1122/2009 ja (EL) nr 65/2011 jätkuv kohaldamine ning delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 jätkuv kohaldamine puudutab ka toetusetaotlusi. Samuti on asjakohane selgitada, et määrusi (EÜ) nr 1122/2009 ja (EL) nr 65/2011 kohaldatakse jätkuvalt seoses 2014. ja varasemaid aastaid hõlmavate toetusetaotlustega.
- (18) Lisaks on asjakohane täpsustada delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 43, et nende toetusetaotluste suhtes, mis on seotud nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 ⁽²⁾ artikli 66 lõikes 2 osutatud tehnilise toe kuludega 2015. aastal, tuleb jätkuvalt kohaldada määruseid (EÜ) nr 1122/2009 ja (EL) nr 65/2011.
- (19) Lisaks on selguse huvides asjakohane asendada viited määruse (EL) nr 1306/2013 õiguslikule alusele viidetega komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 ⁽³⁾ artiklile 28.
- (20) Seepärast tuleks delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014 vastavalt muuta.
- (21) Muudatusi, millega täpsustatakse delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikleid 43 ja 44, tuleks järjepidevuse huvides kohaldada taotlusaastatel või toetusperioodidel alates samast kuupäevast, mis on sätestatud määruuses (EL) nr 640/2014,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 muutmine

Delegeeritud määrust (EL) nr 640/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 7 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt d jäetakse välja;

b) lisatakse teine lõik järgmises sõnastuses:

„Elektrooniline register peab sisaldama kogu vajalikku teavet, millega täiendada riiklikku reservi või piirkondlikku reservi kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 31.“

2) Artikli 9 lõike 3 esimese lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) puude arv toetuskõlbliku hektari kohta ei ületa teatavat maksimumtihedust.“

⁽¹⁾ Nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

⁽²⁾ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 6. augusti 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 908/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT L 255, 28.8.2014, lk 59).

3) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Erandid seoses taotluste esitamise ja teatamise lõpptähtajaga

Kui üks allpool osutatud tähtaegadest langeb riigipühale, laupäevale või pühapäevale, siis erandina nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 (*) artikli 5 lõikest 1 lükatakse esimesele järgnevale tööpäevale edasi:

- a) toetuse- või maksetaotluste või muude deklaratsioonide või mis tahes tõendavate dokumentide või lepingute esitamise lõpptähtaeg või ühtse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise lõpptähtaeg;
- b) artikli 13 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud viimane võimalik tähtaeg, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste jaotamise taotlusi, ja artikli 14 teises lõigus osutatud viimane võimalik tähtaeg, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste suurendamise taotlusi;
- c) viimane võimalik tähtaeg komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 (**) artikli 11 lõike 4 kohaste toetusesaaja esialgse kontrolli tulemuste teatamiseks;
- d) viimane võimalik tähtaeg, mil toetusesaaja teavitab pädevat asutust esialgse kontrolli tulemuse alusel tehtud muudatustest, nagu on osutatud rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 15 lõikes 2a.

Kui aga esimese lõigu punktis b osutatud hilinenud esitamise viimane võimalik tähtaeg on juba lükatud edasi esimesele järgnevale tööpäevale, lükatakse käesoleva lõigu punktis c osutatud teatamise viimane võimalik tähtaeg teisele järgnevale tööpäevale.

(*) Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

(**) Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.7.2014, lk 69).“

4) Lisatakse artikkel 15a:

„Artikkel 15a

Individuaalne piir- või ülemmäär

Kui toetuskava või -meetme puhul kohaldatakse individuaalset piir- või ülemmäära ja toetusesaaja poolt deklareeritud pindala või loomade arv seda ületab, kohandatakse deklareeritud pindala või deklareeritud loomade arvu vastavalt asjaomase toetusesaaja puhul kehtestatud piir- või ülemmäärale.“

5) Artikli 17 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva jaotise kohaldamisel eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllumajanduskultuuride rühmi:

- a) põhitoetuskavaga seotud toetusõiguste aktiveerimiseks või ühtse pindalatoetuse saamiseks deklareeritud pindala;
- b) alad, mille eest on õigus saada ümberjaotavat toetust;

- c) alad, mille eest on õigus saada toetust noorte põllumajandustootjate toetuskava alusel;
- d) alad, mis on deklareeritud vabatahtlike tootmiskohustusega seotud toetusmeetmete all;
- e) põllumajanduskultuuri rühm iga muu pindalatoetuskava või -meetme jaoks deklareeritud pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusmäära;
- f) rubriigis „muud kasutusviisid“ deklareeritud pindala.

Esimese lõigu punkti e kohaste toetuste puhul looduslikust või muust eripärast tingitud piirangutega alad, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artiklis 31, kus järkjärguliselt vähenevate toetussummade kasutamisel tuleb arvestada kõnealuste summade keskmise väärtuse ja vastavate deklareeritud pindalade suhtega.“

6) Artikli 19 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui lõigete 1 ja 2 kohaselt arvutatud summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakenduse (EL) nr 908/2014 (*) artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

(*) Komisjoni 6. augusti 2014. aasta rakenduse (EL) nr 908/2014, milles sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses makse- ja muude asutustega, finantsjuhtimisega, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmisega, kontrollieeskirjadega, tagatistega ja läbipaistvusega (ELT L 255, 28.8.2014, lk 59).“

7) Lisatakse artikkel 19a:

„Artikkel 19a

Halduskaristused üledeklareerimisjuhtude korral, mis hõlmavad põhitoeuskava, ühtse pindalatoetuse kava, ümberjaotavat toetust, noorte põllumajandustootjate toetuskava, looduslikust eripärast tingitud piirangutega alasid, väikepõllumajandustootjate kava, Natura 2000 ja vee raamdirektiivi kohaseid toetusi ning looduslikust või muust eripärast tingitud piirangutega alade puhul makstavaid toetusi

1. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1., 2., 4. ja 5. peatükiga ning V jaotisega ette nähtud pindalatoetuskavade ning määruse (EL) nr 1305/2013 artiklitega 30 ja 31 ette nähtud pindalapõhiste toetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühma puhul käesoleva määruse artikli 18 kohaselt deklareeritud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse 1,5kordne leitud erinevus, kui see erinevus moodustab kindlaksmääratud pindalast üle 3 % või on rohkem kui 2 hektarit.

Halduskaristus ei tohi olla suurem kui 100 % summadest, mis on arvutatud deklareeritud pindala alusel.

2. Kui toetusesaajale ei ole määratud halduskaristust lõikes 1 osutatud pindala üledeklareerimise eest asjaomase toetuskava või -meetme puhul, vähendatakse kõnealuses lõikes osutatud halduskaristust 50 % võrra, kui erinevus deklareeritud pindala ja kindlaksmääratud pindala vahel ei ole suurem kui 10 % kindlaksmääratud pindalast.

3. Kui toetusesaaja halduskaristust vähendatakse vastavalt lõikele 2 ja tema puhul tuleb seoses asjaomase toetuskava või -meetmega määrata järgmisel taotlusaastal muu halduskaristus, millele on osutatud käesolevas artiklis ja artiklis 21, peab toetusesaaja maksma järgmise taotlusaasta eest halduskaristuse kogu summa ning summa, millega vastavalt lõikele 2 on lõike 1 kohaselt arvutatud halduskaristust vähendatud.

4. Kui lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt arvutatud summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakenduse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.“

8) Artikli 21 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui alusetult makstud summat ja lõikes 1 osutatud halduskaristusi ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.“

9) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 3a:

„3a. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 2 kohaselt ei tohi ülejäänud põllumaal kasvav peamine põllumajanduskultuur hõlmata rohkem kui 75 % kõnealusest ülejäävast põllumaast, kuid ülejäänud põllumaal kasvava peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 75 %, kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud ülejäänud pindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud suhtarvuks on ülejäänud põllumaal kasvava peamise põllumajanduskultuuri rühma pindalaosa muude ülejäänud põllumaal kasvavate põllumajanduskultuuri rühmade jaoks vajalikust kogupindalast, mis ületab 75 % põllu kindlaksmääratud ülejäänud pindalast.“

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui leitakse, et toetusesaajal esineb käesolevas artiklis põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohta kehtestatud nõuete rikkumisi kolme aasta jooksul, vähendatakse pindala, mida järgmistel aastatel kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks, lõigete 1, 2, 3 ja 3a kohaselt põllu kindlaksmääratud kogupindala ja erinevuse suhtarvu korrutise võrra.“

10) Artikli 28 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt arvutatud halduskaristuste summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.“

11) Artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse lõige 3a:

„3a. Kui loomad on toimetatud muudesse asukohtadesse kui rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 21 lõike 1 punkti d kohaselt teavitatud asukohad liikmesriigi poolt nimetatud punktis osutatud kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul, käsitatakse neid kindlaksmääratutena, kui kõnealuste loomade vahetu ümberpaigutamine põllumajandusliku majapidamise piires toimus kohapealse kontrolli käigus.“

b) lõike 4 esimese lõigu punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kui avastatud rikkumised on seotud ebaõigete registrikannete, loomapasside või loomade elektroonilise andmebaasiga, kuid nende puhul ei kontrollita vastavust muudele toetuskõlblikkuse tingimustele kui delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 53 lõikes 4 osutatud toetuskava või -meetmed, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääramata loomana üksnes siis, kui selliseid ebaõiged kandeid leitakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääramata loomana pärast esimese rikkumise avastamist.“

12) Artikkel 31 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 31

Loomatoetuskavade või loomatoetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused

1. Kui loomatoetuskava alusel esitatud toetusetaotluse või loomadega seotud toetusmeetme alusel esitatud maksetaotluse või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, mis toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal selle toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada, käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui nõuete rikkumisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui nõuete rikkumisi avastatakse rohkem kui kolme looma puhul, vähendatakse toetuse kogusummat, mida toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal lõikes 1 osutatud toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel saada:

- a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %;
- b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10 %, kuid ei ole suurem kui 20 %.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 20 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 50 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahele. Kui kõnealust summat ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääb kustutatakse.

Muude liikide puhul kui need, millele on osutatud käesoleva määruse artikli 30 lõigetes 4 ja 5, võivad liikmesriigid otsustada määrata kindlaks loomade arvu, mis erineb käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 ette nähtud kolme looma künnisest. Kõnealuse arvu kindlaksmääramisel tagavad liikmesriigid, et see on kõnealuse künnisega sisuliselt samaväärne, võttes muu hulgas arvesse loomühikuid ja/või eraldatud abi- või toetuse summat.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud protsendimäärade kehtestamiseks jagatakse loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või sellega seotud tegevuse liigi alusel deklareeritud selliste loomade arv, kelle puhul on leitud nõuete rikkumisi, sama loomatoetuskava või loomatoetusmeetme või selle toetusmeetmega seotud tegevuse liigi alusel kindlaks määratud selliste loomade arvuga, kes on hõlmatud toetuse- või maksetaotlusega või asjaomaseks taotlusaastaks sellise toetusmeetmega seotud tegevuse liigiga.

Kui liikmesriik kasutab kooskõlas rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 artikli 21 lõikega 4 võimalust omada ilma nõueteta süsteemi, käsitatakse käesoleva lõike kohaldamisel potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi, kes ei ole loomade identifitseerimis- ja registreerimissüsteemis õigesti identifitseeritud ega registreeritud, loomana, kelle puhul on leitud nõuete rikkumisi, olenemata sellest, kas nad vastavad delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 53 lõikega 4 kehtestatud toetuskõlblikkuse tingimustele.

4. Kui sellise toetuse kogusumma, mida toetusesaajal on asjaomasel taotlusaastal toetuskava või -meetme või sellise toetusmeetme alusel toimuva tegevusliigi raames õigus saada, arvutamine põhineb nende päevade arvul, millal toetuskõlblikkuse tingimustele vastav loom asub põllumajanduslikus majapidamises, põhineb ka nende loomade arvu arvutamine, kelle puhul on lõigetes 1 ja 2 osutatud rikkumisi leitud, selliste päevade arvul, millal loomad viibisid põllumajanduslikus majapidamises.

Lõike 3 teises lõigus osutatud potentsiaalselt toetuskõlblike loomade puhul arvutatakse selliste loomade arv, kelle puhul on avastatud nõuete rikkumisi, lähtuvalt nende päevade arvust, millal loomad kvalifitseerusid toetuse saamiseks.“

13) Artikkel 34 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 34

Loomade elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine

Deklareeritud loomade puhul kohaldatakse artiklit 15 loomade elektroonilise andmebaasi kannete selliste vigade ja väljajätmistest suhtes, mis on tehtud pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist.“

14) Artikli 35 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kui toetuse maksmisest keeldumist või lõigetes 1, 2, 4, 5 ja 6 osutatud halduskaristusi ei ole võimalik täielikult tasaarvestada kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 908/2014 artikliga 28 rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.“

15) Artikli 43 teise lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) 2014. aasta ja varasemate aastate kohta esitatud maksetaotluste suhtes ja 2015. aasta kohta esitatud maksetaotluste suhtes, mis kuuluvad määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 66 lõike 2 kohaldamisalasse, ning“.

16) Artikli 44 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2015 alanud taotlusaasta või toetusperioodide kohta esitatud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.“

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2016 alanud taotlusaasta või toetusperioodide kohta esitatud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.

Artikli 1 punkte 15 ja 16 kohaldatakse siiski 1. jaanuaril 2015 alanud taotlusaasta või toetusperioodide kohta esitatud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 4. mai 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/1394,**16. august 2016,****millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008, (¹) eriti selle artikli 58 lõike 1 punkte a–c, artikli 59 lõikeid 1, 2 ja 5 ning artikli 62 lõike 2 punkti b,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 (²) artikli 19a lõikes 2 on sätestatud eeskirjad vähendatud halduskaristuste kohaldamiseks maa üledeklareerimise eest teatava pindalatoetuskava või -meetme raames, kui toetusesaajale ei ole määratud varem sellist karistust sama pindalatoetuskava või -meetme puhul. Kooskõlas usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetega ning selleks, et ära hoida süsteemi kuritarvitamist ning edendada nõuetekohast deklareerimist tulevikus, tuleks tasumata summa maksta ära juhul, kui toetusesaajale määratakse kõnealuse määruse artiklites 19a ja 21 osutatud halduskaristus sama pindalatoetuskava või -toetusmeetme puhul järgmisel taotlusaastal uuesti. Seetõttu on põhjendatud kehtestada osutatud sätte kontrollimiseks eri kontrollimäär.
- (2) On vaja selgitada, et komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 (³) artikli 50 lõikes 1 osutatud kohapealsete kontrollide puhul tuleks ette- või vahemaksete summadest arvestada kohapealsete kontrollide vähimaks kontrollimääraks 5 %. Seetõttu tuleks kõnealuse määruse artikli 50 lõike 1 teist lõiku vastavalt muuta.
- (3) Seepärast tuleks rakendusmäärust (EL) nr 809/2014 vastavalt muuta.
- (4) Otsetoetuste komitee ja maaelu arengu komitee ei ole eesistuja kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul oma arvamust avaldanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1***Rakendusmääruse (EL) nr 809/2014 muutmine**

Rakendusmäärust (EL) nr 809/2014 muudetakse järgmiselt.

- 1) Lisatakse artikkel 33a:

*„Artikkel 33a***Kohapealsete kontrollide täiendav kontrollimäär delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 19a lõikes 2 osutatud toetusesaajate kontrollimiseks**

1. Toetusesaajatele, kelle suhtes kohaldatakse pindalatoetuskava või -meetme raames delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 19a lõike 2 kohast vähendatud halduskaristust kohapealsete kontrollide käigus leitud üledeklareerimise eest, tuleb kohaldada asjaomase toetuskava või -meetme puhul järgmisel taotlusaastal kohapealsete kontrollide järelmeetet.

(¹) ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

(²) Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ning otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.6.2014, lk 48).

(³) Komisjoni 17. juuli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 809/2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 rakenduseeskirjad seoses ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi, maaelu arengu meetmete ja nõuetele vastavusega (ELT L 227, 31.7.2014, lk 69).

2. Lõikes 1 osutatud kohapealse kontrolli järelmeede ei ole vajalik, kui tuvastatud üledeklareerimise tulemusel on võrdlusmaatükke rikkumise avastamise aastal delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 5 osutatud põldude identifitseerimise süsteemis ajakohastatud.“

2) Artikli 50 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kohapeal kontrollitavale tegevusele on tehtud ette- või vahemakseid, loetakse neid makseid esimeses lõigus osutatud kohapealse kontrolliga hõlmatud kulutuste alla kuuluvaks.“

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2016 alanud taotlusaasta või toetusperioodide kohta esitatud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. august 2016

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/1395,**18. august 2016,**

millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit ning äriühingute Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. ja Win Profile Industries Ltd toodetud nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 266,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrust (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (edaspidi „alusmäärus“), (¹) eriti selle artikleid 9 ja 14,

ning arvestades järgmist:

A. MENETLUS

- (1) Komisjon võttis 23. märtsil 2006. aastal vastu määruse (EÜ) nr 553/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „HRV“) ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite (edaspidi „jalatsid“) impordi suhtes ajutised dumpinguvastased tollimaksud (²) (edaspidi „ajutine määrus“).
- (2) Määrusega (EÜ) nr 1472/2006 (³) (edaspidi „nõukogu määrus (EÜ) nr 1472/2006“ või „vaidlustatud määrus“) kehtestas nõukogu Vietnamist ja HRVst pärit teatavate nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes kaheks aastaks lõplikud dumpinguvastased tollimaksud vahemikus 9,7–16,5 %.
- (3) Määrusega (EÜ) nr 388/2008 (⁴) laiendati nõukogu teatavate HRVst pärit, nahast pealsetega jalatsite impordile kehtestatud lõplikke dumpinguvastaseid meetmeid Aomeni erihalduspiirkonnast [Termin on muutunud. Uus termin on „Macau erihalduspiirkond“] lähetatud impordile, olenemata sellest, kas need imporditud tooted on deklareeritud Macau erihalduspiirkonnast pärinevana või mitte.
- (4) Pärast 3. oktoobril 2008 (⁵) algatatud aegumise läbivaatamist pikendas nõukogu dumpinguvastaste meetmete kehtivust nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 1294/2009 (⁶) (edaspidi „rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009“) veel 15 kuu võrra, st kuni 31. märtsini 2011, mil meetmed kaotasid kehtivuse.
- (5) Äriühingud Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co Ltd ning äriühing Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (edaspidi „apellandid“) esitasid vaidlustatud määruse kohta hagid Esimese Astme Kohtule (nüüd: Euroopa Liidu Üldkohus). Üldkohus jättis need hagid rahuldamata 4. märtsi 2010. aasta otsusega kohtuasjas T-401/06: Brosmann Footwear (HK) jt vs. nõukogu (EKL 2010, lk II-671) ning 4. märtsi 2010. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-407/06 ja T-408/06: Zhejiang Aokang Shoes ja Wenzhou Taima Shoes vs. nõukogu (EKL 2010, lk II-747).
- (6) Apellandid kaebasid need otsused edasi. Euroopa Kohus tühistas 2. veebruaril 2012. aastal kohtuasjas C-249/10 P: Brosmann jt ja 15. novembril 2012. aastal kohtuasjas C-247/10 P: Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd tehtud otsustega (edaspidi „Brosmanni ja Aokangi kohtuotsused“) need otsused. Euroopa Kohus leidis, et Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et komisjonil ei olnud kohustust vaadata läbi alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktidele b ja c tuginevaid turumajandusliku kohtlemise taotlusi, mille esitasid valimisse kaasamata ettevõtjad (kohtuasjas C-249/10 P tehtud otsuse punkt 36 ning kohtuasjas C-247/10 P tehtud otsuse punktid 29 ja 32).
- (7) Seejärel tegi Euroopa Kohus ise asjas otsuse. Kohus sedastas, et „[...] komisjon oleks pidanud kontrollima apellantide poolt talle alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktide b ja c alusel esitatud dokumenteeritud taotlusi, et vaidlusaluses määruks käsitletud dumpinguvastase menetluse raames kohaldataks neile turumajanduslikku kohtlemist. Seejärel tuleb tunnistada, et ei ole välistatud, et sellise uurimise tagajärjel oleks neile määratud lõplik dumpinguvastane tollimaks, mis erineb neile

vaidlusaluse määruse artikli 1 lõike 3 alusel kehtestatud 16,5 % suurusest tollimaksust. Nimelt ilmneb samast sättest, et vaid ühele valimisse kaasatud Hiina ettevõtjale, kellele kohaldati turumajanduslikku kohtlemist, määrati lõplikult dumpinguvastaseks tollimaksuks 9,7 %. Nagu ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktist 38, oleks juhul, kui komisjon oleks tuvastanud, et ka apellantide suhtes kehtivad turumajanduse tingimused, tulnud nende suhtes olukorras, kus neile ei olnud võimalik arvutada individuaalset dumpinguvastast tollimaksu, kohaldada viimati mainitud määrat (kohtuasjas C-249/10 P tehtud otsuse punkt 42 ja kohtuasjas C-247/10 P tehtud otsuse punkt 36).

- (8) Selle tulemusel tühistas kohus vaidlustatud määruse selles osas, mis puudutab apellante.
- (9) 2013. aasta oktoobris kuulutas komisjon Euroopa Liidu Teatajas avaldatud teatises, ⁽⁷⁾ et on otsustanud taasalustada dumpinguvastast menetlust täpselt sellest punktist, milles tekkis õigusvastasus, ning uurida, kas turumajandustingimused kehtisid asjaomaste eksportivate tootjate suhtes ajavahemikus alates 1. aprillist 2004 kuni 31. märtsini 2005, ning kutsus huvitatud isikuid endast teada andma.
- (10) 2014. aasta märtsis lükkas nõukogu oma rakendusotsusega 2014/149/EL ⁽⁸⁾ tagasi komisjoni ettepaneku võtta vastu nõukogu rakendusmäärus, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit ning äriühingute Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd ja Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd toodetud nahast pealsetega jalatsite suhtes ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetas nimetatud tootjatega seotud menetlused. Nõukogu oli seisukohal, et kõnealustelt eksportivatelt tootjatelt jalatseid ostnud importijatel, kellele pädevad riiklikud ametiasutused on vastavalt 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 ⁽⁹⁾ (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (edaspidi „ühenduse tolliseadustik“) artiklile 236 hüvitanud asjaomased tollimaksud, on õiguspärased ootused vastavalt vaidlustatud määruse artikli 1 lõikele 4, millega muudeti ühenduse tolliseadustiku sätteid, eelkõige selle artikkel 221, kohaldatavaks tollimaksude kogumise suhtes.
- (11) Kolm asjaomase toote importijat, C & J Clark International Ltd. („Clark“), Puma SE („Puma“) ja Timberland Europe B.V. („Timberland“) (edaspidi „asjaomased importijad“), vaidlustasid teatavate Hiinast ja Vietnamist pärit jalatsite impordile kehtestatud dumpinguvastased meetmed, viidates oma riigi kohtutes põhjendustes 5–7 nimetatud kohtupraktikale, millega anti asi eelotsuse tegemiseks Euroopa Kohtule.
- (12) Euroopa Kohus tunnistas liidetud kohtuasjades C-659/13: C & J Clark International Limited ja C-34/14: Puma SE nõukogu määrused (EÜ) nr 1472/2006 ja (EL) nr 1294/2009 kehtetuks, kuivõrd Euroopa Komisjon ei vaadanud läbi turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi, mille esitasid valimisse mittekuuluvad HRV ja Vietnam eksportivad tootjad (edaspidi „kohtuotsused“), mis on vastuolus nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 (kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed) ⁽¹⁰⁾ artikli 2 lõike 7 punkti b ja artikli 9 lõike 5 nõuetega.
- (13) Kolmandas kohtuasjas C-571/14: Timberland Europe BV vs. Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, otsustas Euroopa Kohus 11. aprillil 2016 selle eelotsuse taotluse esitanud riikliku kohtu palvel oma kohtuasjade registrist kustutada.
- (14) ELi toimimise lepingu artiklis 266 nõutakse institutsioonidelt Euroopa Kohtu otsuste täitmiseks vajalike meetmete võtmist. Institutsioonide vastuvõetud akti tühistamise korral haldusmenetluse, näiteks dumpinguvastase menetluse kontekstis tähendab Euroopa Kohtu otsuse täitmine tühistatud akti asendamist uue aktiga, millest on kõrvaldatud Euroopa Kohtus väljaselgitatud õigusvastasus ⁽¹¹⁾.
- (15) Euroopa Kohtu praktika kohaselt võib tühistatud akti asendamise menetlust jätkata alates hetkest, mil see õigusvastasus aset leidis ⁽¹²⁾. See tähendab eelkõige, et olukorras, kus haldusmenetluse lõpetamise akt tühistatakse, ei pruugi see tühistamine tingimata mõjutada ettevalmistavaid akte, näiteks dumpinguvastase menetluse algatamist käsitlevaid akte. Olukorras, kus tühistatakse määrus, millega kehtestati lõplikult dumpinguvastased meetmed, tähendab see seda, et pärast tühistamist on dumpinguvastane menetlus ikka veel pooleli, sest akt, millega kõnealune dumpinguvastane menetlus lõpetati, on liidu õiguskorrast kadunud, ⁽¹³⁾ välja arvatud juhul, kui õigusvastasus tekkis menetluse algatamise etapis.

- (16) Peale asjaolu, et institutsioonid ei vaadanud läbi turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi, mille esitasid valimisse mittekuuluvad HRV ja Vietnami eksportivad tootjad, jäävad kõik muud nõukogu määrustes (EÜ) nr 1472/2006 ja (EL) nr 1294/2009 tehtud järeldused kehtima.
- (17) Antud juhul tekkis õigusvastasus pärast menetluse algatamist. Sellest tulenevalt otsustas komisjon jätkata kõnealust dumpinguvastast menetlust, mis oli pärast otsuste tegemist ikka veel pooleli, sealt, kus õigusvastasus tekkis, ning kontrollida, kas asjaomaste eksportivate tootjate suhtes kehtisid turumajandustingimused ajavahemikul alates 1. aprillist 2004 kuni 31. märtsini 2005, mis oli uurimisperiood põhjendustes 1 ja 2 osutatud lõplike tollimaksude kehtestamiseni viinud uurimises („esialgne uurimine“). Komisjon uuris asjakohastel juhtudel ka seda, kas asjaomased eksportivad tootjad vastavad enne määruse (EL) nr 765/2012 ⁽¹⁴⁾ jõustumist kehtinud nõukogu määruse („muutmiseelne alusmäärus“) artikli 9 lõike 5 kohastele individuaalse kohtlemise nõuetele ⁽¹⁵⁾.
- (18) Clarki ja Puma HRVst pärit impordi puhul hindas komisjon esiteks kõiki turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi, mis saadi valimisse kaasamata jäetud asjaomastelt eksportivatelt tootjatelt, kes olid selliseid taotlusi esialgses uurimises esitanud.
- (19) Timberlandi puhul oli HRVst pärit impordi suhtes kohtuasjas C-571/14 määratletud kaks HRVs asuvat tarnijat. Neist tarnijatest üks, Zhongshan Pou Yuen, kuulus esialgses uurimises kasutatud valimisse ning seega ei tekkinud esialgses uurimises selle tarnijaga seoses õigusvastasust. Teine tarnija oli General Shoes Limited, keda määratleti ekslikult Hiina tarnijana, kuigi tegelikult oli äriühing asutatud Vietnamis. Vastavalt allpool põhjenduses 150 nimetatule vaidlustati see hiljem Euroopa spordikaupade ettevõtete liidu (edaspidi „FESI“) väite alusel, et General Shoes Ltd on tegelikult Hiina tarnija.
- (20) Puma, Clarki ja Timberland B.V. Vietnami pärit impordi puhul on komisjon praegu hindamas turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi, mis saadi valimisse kaasamata jäetud asjaomastelt eksportivatelt tootjatelt, kes olid selliseid taotlusi esialgses uurimises esitanud. See uurimine kestab veel.

**B. LIIDETUD KOHTUASJADES C-659/13 JA C-34/14 TEHTUD EUROOPA KOHTU OTSUSTE RAKENDAMINE
HRVst PÄRIT IMPORDI SUHTES**

- (21) Komisjonil on võimalik parandada vaidlustatud määruse neid aspekte, mis viisid selle tühistamiseni, jättes samal ajal muutmata osad, mida kohtuotsus ei mõjuta ⁽¹⁶⁾.
- (22) Käesoleva määruse eesmärk on korrigeerida neid vaidlustatud määruse aspekte, mis leiti olevat alusmäärusega vastuolus ja mis viisid seega määruse kehtetuks kuulutamiseni asjaomaste HRV eksportivate tootjate osas.
- (23) Kõik muud vaidlustatud määruse järeldused, mida Euroopa Kohus kehtetuks ei kuulutanud, jäävad kehtima ning moodustavad käesoleva määruse osa.
- (24) Seega hõlmavad järgmised põhjendused vaid neid uusi hindamisi, mis on kohtuotsuste täitmiseks vajalikud.
- (25) Komisjon on uurinud, kas ettevõtjate Clark ja Puma Hiina eksportivate tootjate suhtes, kes esitasid uurimise käigus turumajandusliku kohtlemise taotluse ja individuaalse kohtlemise taotluse, kehtisid alates 1. aprillist 2004 kuni 31. märtsini 2005 turumajandus- ja individuaaltingimused. Selle eesmärk oli teha kindlaks, mil määral on kahel asjaomasel importijal õigus saada tagasi dumpinguvastane tollimaks, mis on tasutud nende Hiina tarnijate ekspordilt, kes taotlesid turumajanduslikku kohtlemist ja individuaalset kohtlemist.
- (26) Kui analüüs peaks näitama, et neid Hiina eksportivaid tootjaid, kelle ekspordilt üks kahest kõnealusest importijast tasus dumpinguvastast tollimaksu, oleks tulnud kohelda turumajanduslikult, piirduks tagastatav tollimaks tasutud tollimaksu, s.o 16,5 %, ja ainsale valimisse kuuluvale eksportivale äriühingule, kes saavutas turumajandusliku kohtlemise, *Golden Step*, kehtestatud tollimaksu, s.o 9,7 %, vahega.

- (27) Kui analüüs peaks näitama, et Hiina eksportivat tootjat, kelle turumajandusliku kohtlemise taotlus tagasi lükati, oleks tulnud kohelda individuaalselt, kuid üks kahest kõnealusest importijast tasus tema ekspordilt dumpinguvastast tollimaksu, tuleks asjaomasele eksportivale tootjale määrata individuaalne tollimaksumäär ning tagastatav tollimaks peaks piirduma tasutud tollimaksu ja, kui selline tootja on olemas, asjaomase eksportiva tootja kohta arvutatud individuaalse tollimaksu vahega.
- (28) Ja vastupidi, kui selliste turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotluste analüüs näitab, et turumajanduslikust kohtlemisest tuleks loobuda, ei saa dumpinguvastast tollimaksu üldse tagastada.
- (29) Nagu selgitatakse põhjenduses 12, tühistas kohus vaidlustatud määruse ja määruse (EL) nr 1294/2009 muu hulgas seoses teatavate jalatsitega, mida ekspordisid liitu kolmteist Hiina eksportivat tootjat (Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyett Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, edaspidi „asjaomased eksportivad tootjad“) ning mida importisid Clark ja Puma, kuivõrd komisjon ei vaadanud läbi muu hulgas HRV eksportivate tootjate esitatud turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlusi.
- (30) Komisjon vaatas seepärast esimese sammuna läbi nimetatud kolmeteistkümne eksportiva tootja turumajandusliku kohtlemise ja individuaalse kohtlemise taotlused, et määrata kindlaks nende ekspordi suhtes kohaldatav tollimaksumäär. Hindamise käigus selgus, et esitatud teave ei olnud piisav tõendamaks, et asjaomased eksportivad tootjad tegutsesid turumajanduse tingimustes või neid oleks tulnud kohelda individuaalselt (üksikasjalik selgitus on esitatud põhjenduses 32 ja sellele järgnevates põhjendustes).

1. Turumajandusliku kohtlemise taotluste hindamine

- (31) On oluline rõhutada, et tõendamiskohustus lasub tootjal, kes taotleb turumajanduslikku kohtlemist alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel. Selle tarvis näeb nimetatud artikli 2 lõike 7 punkti c esimene lõik ette, et sellise tootja esitatud taotlus peab sisaldama kõnealuses sättes osutatud piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et ta tegutseb turumajanduse tingimustes. Järelikult ei pea liidu institutsioonid tõendama, et tootja ei vasta kõnealuse seisundi saamiseks seatud tingimustele. Küll aga peavad liidu institutsioonid hindama, kas kõnealuse tootja esitatud asjaolud on piisavad tõendamaks, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus esitatud kriteeriumid on täidetud, et talle saaks turumajanduslikku kohtlemist võimaldada, ja liidu kohus on kontrollida, kas sellisel hindamisel ei ole tehtud ilmset viga (kohtuasjas C-249/10 P tehtud otsuse punkt 32 ja kohtuasjas C-247/10 P tehtud otsuse punkt 24).
- (32) Kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga c peaks eksportivale tootjale turumajandusliku kohtlemise võimaldamiseks olema täidetud kõik viis artiklis loetletud kriteeriumi. Seepärast järeltas komisjon, et üheainsa kriteeriumi mittetäitmine on piisav turumajandusliku kohtlemise taotluse tagasilükkamiseks.
- (33) Ükski asjaomane eksportiv tootja ei suutnud tõendada, et ta täidab kriteeriume 1 (äriotsused) ja 3 (varad ja varasema süsteemi moonutused). Täpsemalt jätsid asjaomased eksportivad tootjad seoses kriteeriumiga 1 esitamata olulise ja täieliku teabe (teave äriühingu struktuuri ja kapitali kohta, siseriikliku müügi kohta, töötajate tasustamise kohta jne), mis tõendaks, et nende äriotsused tehakse vastusena turu signaalidele ilma riigi märkimisväärse sekkumiseta. Samuti jätsid asjaomased eksportivad tootjad seoses kriteeriumiga 3 esitamata täieliku ja olulise teabe (näiteks teave äriühingule kuuluva vara ja maakasutusõiguste kohta), mis tõendaks, et endine mitteturumajanduslik süsteem ei moonuta oluliselt praegust olukorda.
- (34) Peale selle ei täitnud neli äriühingut (äriühingud A, I, K, M) kriteeriumi 2 (raamatupidamine), sest jätsid esitamata selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogumi.
- (35) Ülejäänud üheksa äriühingu (äriühingud B, C, D, E, F, G, H, J, L) puhul kriteeriumi 2 (raamatupidamine) põhjenduses 32 esitatud põhjusel ei hinnatud.

- (36) Samal põhjusel kui see, mis on esitatud põhjenduses 22, ei hinnatud ühegi asjaomase eksportiva tootja puhul kriteeriumi 4 (pankroti- ja asjaõigusaktid) ega 5 (kursside ümberarvestus).
- (37) Eltoodu põhjal järeldas komisjon, et ühelegi kolmeteistkümnest asjaomasest Hiina eksportivast tootjast ei tuleks võimaldada turumajanduslikku kohtlemist, teavitas sellest asjaomaseid eksportivaid tootjaid ja kutsus neid üles esitama omapoolseid märkusi. Üheltki kolmeteistkümnest asjaomasest Hiina eksportivast tootjast mingeid märkusi ei laekunud.
- (38) Seega ei täitnud ükski kolmeteistkümnest asjaomasest eksportivast tootjast kõiki alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktis c sätestatud tingimusi ning selle tulemusel on turumajandusliku kohtlemise taotlus nende kõigi puhul rahuldamata jäetud.
- (39) Tuletatakse meelde, et Euroopa Kohus sedastas, et kui liidu institutsioonid oleksid leidnud, et asjaomaste eksportivate tootjate suhtes kehtisid turumajandustingimused, oleks nende tootjate suhtes pidanud kohaldama sama määra, nagu kohaldati selle valimisse kaasatud äriühingu suhtes, kellele võimaldati turumajanduslikku kohtlemist ⁽¹⁷⁾.
- (40) Kuid kuna jätkatud uurimise käigus tuvastatu tulemusel jäeti rahuldamata kõigi asjaomaste eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise taotlused, ei tohiks ühegi asjaomase eksportiva tootja suhtes kohaldada sellisse valimisse kaasatud äriühingu suhtes kohaldatud individuaalset maksumäära, kellele võimaldati turumajanduslikku kohtlemist.

2. Individuaalse kohtlemise taotluste hindamine

- (41) Muutmiseelse alusmääruse artikli 9 lõikes 5 on sätestatud, et kui kohaldatakse sama määrase artikli 2 lõike 7 punkti a, määratakse individuaalne tollimaks eksportijatele, kes on võimelised tõendama, et nad vastavad kõikidele muutmiseelse alusmääruse artikli 9 lõikes 5 sätestatud kriteeriumidele.
- (42) Nagu põhjenduses 31 nimetatud, on oluline rõhutada, et tõendamiskohustus lasub muutmiseelse alusmääruse artikli 9 lõike 5 punkti b alusel individuaalset kohtlemist taotleval tootjal. Selle tarvis näeb artikli 9 lõike 5 esimene lõik ette, et esitatud taotlus peab olema nõuetekohaselt dokumenteeritud. Järelikult ei pea liidu institutsioonid tõendama, et eksportija ei vasta kõnealuse seisundi saamiseks seatud tingimustele. Küll aga peavad liidu institutsioonid enne individuaalse kohtlemise võimaldamist hindama, kas asjaomase eksportija esitatud tõendusmaterjal on piisav tõendamaks, et muutmiseelse alusmääruse artikli 9 lõikes 5 esitatud kriteeriumid on täidetud.
- (43) Eksportijad peaksid individuaalse kohtlemise eeldusena kooskõlas muutmiseelse alusmääruse artikli 9 lõikega 5 tõendama nõuetekohaselt dokumenteeritud taotlusega, et kõik kõnealuses artiklis loetletud viis kriteeriumi on täidetud.
- (44) Seepärast järeldas komisjon, et üheainsa kriteeriumi mittetäitmine on piisav individuaalse kohtlemise taotluse tagasilükkamiseks.
- (45) Need viis kriteeriumid on järgmised:
- (a) täielikult või osaliselt välisomandis olevate äriühingute või ühissettevõtete puhul on eksportijatel õigus kapital ja kasum kodumaale tagasi tuua;
 - (b) ekspordihinnad ja -kogused ning müügitingimused on vabalt määratud;
 - (c) enamusosalus kuulub eraisikutele; direktorite nõukogusse kuuluvad või juhtival positsioonil olevad riigiametnikud moodustavad vähemuse või tuleb näidata, et sellest hoolimata on äriühing riiklikust sekkumisest piisavalt sõltumatu;
 - (d) valuutavahetuskursside arvestus toimub turukursside alusel ning
 - (e) riiklik sekkumine ei ole selline, mis võimaldab meetmetest kõrvalehoidmist, kui üksikeksportijatele määratakse eri tollimaksumäärad.
- (46) Kõik kolmteist Hiina eksportivat tootjat, kes taotlesid turumajanduslikku kohtlemist, taotlesid ka individuaalset kohtlemist juhul, kui nende suhtes ei kohaldata turumajanduslikku kohtlemist.

- (47) Enamik asjaomaseid eksportivaid tootjaid (äriühingud A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) ei suutnud tõendada kriteeriumi 2 täitmist (eksportimüük ja -hinnad on vabalt määratud). Täpsemalt oli teatavate asjaomaste tootjate (äriühingud E, G, H, J, K, L) põhikirjas sätestatud toodangu piirang ning seetõttu ei suutnud nad tõendada, et nende äriotsused, nt ekspordikogused, tehakse vastusena pakkumist ja nõudlust peegeldavatele turusignaalidele. Teiste puhul (äriühingud A, B, M) puudus omamaine müük ning kuna nad täpsemaid selgitusi ei esitanud, ei ole nad tõendanud, et selle põhjus ei olnud riiklik sekkumine. Ülejäänud eksportivad tootjad (äriühingud C, D, I) ei esitanud olulisi ja täielikke dokumente ega ole seega kriteeriumi 2 täitmist tõendanud.
- (48) Seoses kriteeriumiga 3 (äriühing – juhtivad töötajad ja aktsiad – on riiklikust sekkumisest piisavalt sõltumatu) ei esitanud kümme Hiina eksportivat tootjat (äriühingud B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) olulisi ja täielikke dokumente (eelkõige selle kohta, kuidas äriühing varad hankis, kellele varad ja maakasutusõigused kuulusid jne) ega ole seega tõendanud riikliku sekkumise puudumist, mis tähendab, et nad ei suutnud selle kriteeriumi täitmist tõendada.
- (49) Lisaks ei suutnud üks eksportiv tootja (äriühing C) tõendada kriteeriumi 1 (kapitali tagasitoomine) täitmist, kuna uurimine näitas, et riikliku sekkumise tõttu oli kapitali tagasitoomisele seatud piirangud. Lisaks ei suutnud sama eksportiv tootja (äriühing C) tõendada kriteeriumi 5 (meetmetest kõrvalehoidmist võimaldava riikliku sekkumise puudumine) täitmist, kuna kahe Hiinas asuva seonduva äriühingu kohta teavet ei edastatud ning seetõttu puudusid olulised dokumendid, mida oli vaja selle kriteeriumi täitmise tõendamiseks.
- (50) Seega ei täitnud ükski kolmeteistkümnest asjaomasest eksportivast Hiina tootjast muutmiseelse alusmääruse artikli 9 lõikes 5 sätestatud tingimusi ning selle tulemusel jäeti individuaalse kohtlemise taotlus nende kõigi puhul rahuldamata.
- (51) Seepärast tuleks HRVle kohaldatavat dumpinguvastast jääktollimaksu kohaldada nende asjaomaste eksportivate tootjate suhtes nõukogu määruse (EÜ) nr 1472/2006 kohaldamise perioodil. Nimetatud määruse kohaldamise periood oli algselt alates 7. oktoobrist 2006 kuni 7. oktoobrini 2008. Pärast aegumise läbivaatamise menetluse algatamist pikendati määruse kohaldamise perioodi 30. detsembril 2009 kuni 31. märtsini 2011. Kohtuotsustes kindlaks määratud õigusvastasus seisneb selles, et liidu institutsioonid ei suutnud tuvastada, kas asjaomaste eksportivate tootjate valmistatud toodete suhtes tuleks kohaldada jääktollimaksu või individuaalset tollimaksu, mida kohaldati sellise valimisse kaasatud äriühingu suhtes, kellele võimaldati turumajanduslikku kohtlemist.
- (52) Tulenevalt Euroopa Kohtu tuvastatud õigusvastasusest puudub õiguslik alus vabastada asjaomased eksportivad tootjad täielikult dumpinguvastase tollimaksu tasumisest nende valmistatud toodete eest. Seega tuleb uues, Euroopa Kohtu tuvastatud õigusvastasust heastavas aktis uuesti hinnata vaid kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu määra, mitte aga meetmeid endid.
- (53) Kuna jõuti järeldusele, et jääktollimaks tuleks asjaomaste eksportivate tootjate suhtes uuesti kehtestada samal tasemel, nagu see nähti algselt ette vaidlustatud määrusega ja määrusega (EL) nr 1294/2009, ei ole vaja muuta nõukogu määrust (EÜ) nr 388/2008. See määrus jääb kehtima.

C. HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED PÄRAST TEABE AVALDAMIST

- (54) Eespool toodud järeldused ja kokkuvõtted avaldati huvitatud isikutele, kellele anti aega märkuste esitamiseks. Oma märkused esitas FESI, kes esindab importijaid, sh Pumat, Timberlandi, Clarki ja veel üht importijat ning üht eksportivat tootjat, kelle turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlust käesoleva menetluse käigus ei käsitletud.

Väidetav menetlusnormide rikkumine

- (55) FESI ja üks importija väitsid, et käesolevas menetluses rikuti mitmeid menetlusnorme. Nad juhtisid tähelepanu asjaolule, et Hiina eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise taotlused vaadati juba läbi ja avaldati enne, kui Euroopa Kohus tegi otsuse liidetud kohtuasjades C-659/13: C & J Clark International Limited ja C-34/14: Puma SE 3. detsembril 2015 ning enne komisjoni kavatsust kehtestada jalatsite impordile uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks 16,5 %. Seetõttu puuduvat nendel hinnangutel õiguslik alus ja need olevat muutnud Euroopa kohtu tulevase otsuse õigustühiseks.

- (56) Komisjon ei nõustu eespool esitatud väitega, sest valmistas üksnes ette võimaliku tulevase kohtuotsuse rakendamist. Selline ettevalmistus oli vajalik sujuva haldamise tagamiseks järgmistel põhjustel: esiteks on vaieldamatu, et komisjon pidanuks turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlused läbi vaatama. Sel ajal pooleli olnud kohtumenetluse puhul arutati ainsa küsimusena, kas sõltumatu importija, näiteks Clark, Puma ja Timberland, saab toetuda sellele õigusvastasusele. Selle jah/ei valiku tõttu sai komisjon erakordselt hästi valmistuda negatiivseks otsuseks selles küsimuses. Teiseks oli vajalik kiire rakendamine, et liikmesriikide tolliasutused saaksid kiiresti rahuldada rahuldamata hüvitistaotlused ja tagada kõigile ettevõtjatele õiguskindluse. Igasugune mõju kohtu otsusele oli välistatud, kuna otsus käsitles erinevat teemat (nimelt seda, kas importijad võivad toetuda eksportivate tootjate õigusele, et nende turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlustele antakse hinnang).
- (57) Isikud väitsid ka, et 17. märtsil 2016 ⁽¹⁸⁾ avaldatud teade liidetud kohtuasjade C-659/13 ja C-34/14: C & J Clark International Limited ja Puma SE tehtud otsuse rakendamise kohta ei suutnud heastada eespool viidatud menetlusnormi rikkumist, sest huvitatud isikutel puudus mõistlik võimalus kasutada oma kaitseõigust.
- (58) Mitu isikut väitis ka seda, et neile oleks tulnud anda juurdepääs esialgse uurimise täielikule uurimismaterjalile ning et avalikustamisdokumentides ei oleks tohtinud asjakohaseid eksportivaid tootjaid anonüümseks muuta.
- (59) Järeldustes väitsid need isikud, et eespool viidatud menetlusnormi rikkumisest tulenevate vigade tõttu on komisjon rikkunud ELi põhilist õigusraamistikku ja ületanud oma võimupiire.
- (60) Üks isik seadis küsimärgi alla põhjenduses 55 nimetatud avalikustamise ja hilisema 20. mail 2016 teatatud avalikustamise vahelise seose ja nõudis asjakohaseid selgitusi.
- (61) Teatis otsuse rakendamise kohta avaldati läbipaistvuse suurendamiseks, pidades silmas komisjoni poliitikat kaubanduskaitset käsitlevate uurimiste läbipaistvuse kohta ning ärakuulamise eest vastutava ametniku taotlust pärast küsimuse tõstatanud ühe osalise ärakuulamist. Komisjon jääb endiselt seisukohale, et see avaldamine ei olnud tegelikult õiguslikult vajalik. Isegi kui see oli vajalik, mida see aga ei olnud, oleksid nõuetekohane menetlus ja ärakuulamisõigus olnud tagatud avaldamisega ja tõsiasjaga, et kõikidele osalistele antakse võimalus märkusi esitada.
- (62) Juurdepääs kõikidele esialgse uurimise dokumentidele on olnud tagatud, isegi kui komisjon ei mõista, kuidas mis tahes muu teave kui eksportivate tootjate turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlused võiks olla käesolevas menetluses asjakohane. Eksportivate tootjate anonüümseks muutmise oli vajalik ärisaladust sisaldavate andmete kaitse tagamiseks; sellest hoolimata teatati importivatele huvitatud isikutele nende taotlusel nende importijad.
- (63) Teine avalikustamine muutus vajalikuks, sest nüüd hõlmab määrus ka individuaalse kohtlemise taotlusi, mida esialgu ei hinnatud.
- (64) Seetõttu tuleb mis tahes väited menetlusnormi rikkumise kohta tagasi lükata.

Dumpinguvastase menetluse taasjalustamise õiguslik alus

- (65) Mitu huvitatud isikut väitis, et otsuse praegusel rakendamisel puudub õiguslik alus. Eelkõige väideti, et ELi toimimise lepingu artiklit 266 ei kohaldata, sest jalanõusid käsitlevad lõplikud meetmed kaotasid kehtivuse 31. märtsil 2011 ning nende meetmete õigusvastasuse tõttu puudub neil mõju. Isikud väitsid, et ELi toimimise lepingu artikli 266 eesmärk ei ole tagasiulatuvalt korrigeerida kehtivuse kaotanud meetmete õigustühisust. Seda seisukohta toetaksid ka ELi toimimise lepingu artiklid 263 ja 265, millega kehtestatakse ajapiirangud meetmete võtmiseks ELi institutsioonide õigustühise tegevuse või nende tegevusetuse korral. Praegu kohaldatava lähenemisviisi kohta puudub pretsedent, samuti ei esitanud komisjon ka mingit põhjendust ega toonud näiteks varasemat kohtupraktikat, mis toetaks ELi toimimise lepingu artikli 266 sellist tõlgendust.

- (66) Isikud väitsid lisaks, et selle juhtumi puhul ei saa uurimist jätkata sealt, kus ilmnes ELi toimimise lepingu artikli 266 kohane õigusvastatus, sest Euroopa Kohus ei selgitanud välja mitte üksnes põhjenduste puudumist, vaid õigusvastatus puudutab alusmääruse põhilist sätet ja mõjutab asjaomaste HRV eksportivate tootjatega seotud dumpingu kogu hindamist.
- (67) Lisaks väitsid isikud, et kehtivuse kaotanud meetmete tagasiulatuv korrigeerimine on vastuolus õiguspäraste ootuste kaitse põhimõttega. Väidetavalt oleksid isikud kõigepealt saanud kinnituse selle kohta, et meetmed kaotasid kehtivuse 31. märtsil 2011, ning arvestades esialgsest uurimisest möödunud aega, oleks isikutel olnud õiguspärane ootus, et esialgset uurimist ei taasalustata ega -avata. Teiseks märgiti, et asjaolu, et esialgse uurimise käigus ei uuritud turumajandusliku kohtlemise taotlusi kolmekuulise tähtaja jooksul, andis HRV eksportivatele tootjatele õiguskindluse, et nende turumajandusliku kohtlemise taotlusi läbi ei vaadata. Kokkuvõttes väitsid isikud, et pikki ajavahemikke silmas pidades rikuti uurimise taasalustamisega üldist menetluse tähtaegade ja aegumise põhimõtet, mis kehtib mis tahes õiguslikus kontekstis.
- (68) Mitu huvitatud isikut väitis, et ELi toimimise lepingu artikkel 266 ega alusmäärus ei võimalda HRV eksportivate tootjate impordi suhtes tagasiulatuvalt kehtestada lõplikku 16,5 % tollimaksu.
- (69) Seoses väitega, et kõnealused meetmed kaotasid kehtivuse 31. märtsil 2011, ei mõista komisjon, miks peaks meetme aegumine olema mingil viisil oluline seoses komisjoni võimalusega võtta tühistatud akti asendamiseks vastu uus akt. Vastavalt kohtupraktikale taasavatakse esialgse määruse tühistanud otsusega haldusmenetlus, mida on võimalik taasalustada õigusvastasuse tekkimise punktist.
- (70) Sellest tulenevalt on dumpinguvastane menetlus ikka veel pooleli, sest menetluse lõpetamist käsitlev akt tühistati. Komisjonil on kohustus see menetlus lõpetada, sest alusmääruses on sätestatud, et menetlus tuleb lõpetada komisjoni õigusaktiga.
- (71) Seoses alusmääruse artiklile 13 ja dumpinguvastase lepingu artiklile 10 toetuva tagasiulatuvuse väitega on alusmääruse artikli 13 lõikes 1 – milles korratakse WTO dumpinguvastase lepingu artikli 10 lõike 1 sõnastust – sätestatud, et ajutisi meetmeid ja lõplikke dumpinguvastaseid tollimakse kohaldatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast artikli 7 lõike 1 või, olenevalt olukorrast, artikli 9 lõike 4 alusel tehtud otsuse jõustumist. Käesoleval juhul kohaldatakse kõnealuseid dumpinguvastaseid tollimakse üksnes nende toodete suhtes, mis lasti vabasse ringlusesse pärast vastavalt alusmääruse artikli 7 lõike 1 ja artikli 9 lõike 4 alusel vastu võetud ajutise määruse ja vaidlustatud (lõpliku) määruse jõustumist. Tagasiulatuvus alusmääruse artikli 10 lõike 1 tähenduses aga viitab üksnes olukorrale, kui tooted lasti vabasse ringlusse enne meetmete kehtestamist, nagu nähtub selle sätte tekstist ning alusmääruse artikli 10 lõikes 4 sätestatud erandist ⁽¹⁹⁾.
- (72) Komisjon täheldab ka, et käesoleva juhtumi puhul ei ole tegemist ei tagasiulatuvuse ega ka õiguskindluse ja õiguspäraste ootuste rikkumisega.
- (73) Euroopa Kohtu praktikas tehakse meetme tagasiulatuvuse hindamisel vahet uue eeskirja kohaldamisel olukorra suhtes, mis on muutunud lõplikuks (sellele osutatakse ka kui kehtivale või lõplikult määratletud õiguslikule olukorrale), ⁽²⁰⁾ ning olukorra suhtes, mis tekkis enne uue eeskirja jõustumist, kuid mis ei ole veel lõplik (sellele osutatakse ka kui ajutisele olukorrale) ⁽²¹⁾.
- (74) Antud juhtumi puhul ei ole olukord, mis hõlmab asjaomaste toodete importi ja mis tekkis nõukogu määruse (EÜ) nr 1472/2006 kohaldamise aja jooksul, veel lõplikuks muutunud, sest vaidlustatud määruse tühistamise tõttu ei ole nende toodete suhtes kohaldatavat dumpinguvastast tollimaksu veel lõplikult kehtestatud. Samas hoiatati menetluse algatamise teatise ja ajutise määruse avaldamisega jalatsiimportijaid sellise tollimaksu kehtestamise võimalikkusest. Liidu kohtute kehtiva praktika kohaselt ei saa ettevõtjad toetuda õiguspärase ootuse põhimõttele seni, kuni institutsioonid ei ole vastu võtnud haldusmenetlust lõpetavat akti, mis on muutunud lõplikuks ⁽²²⁾.

- (75) Käesoleva määruse kohaldamine mõjutab otseselt praeguse olukorra tulevikumõju: tollimakse jalatsitelt on sisse nõudnud liikmesriikide tolliasutused. Lõplikult otsustamata tollimaksude hüvitamise taotluste tõttu on olukord endiselt lahtine. Käesolevas määruses sätestatakse nimetatud impordi suhtes kohaldatav tollimaksumäär ja seega reguleerib see määrus praeguse olukorra tulevikumõju.
- (76) Isegi kui oleks tegemist tagasiulatuvusega liidu õiguse tähenduses, mida ei ole, oleks selline tagasiulatuvus igal juhul õigustatud järgmisel põhjusel.
- (77) Liidu õiguse olulisi eeskirju võib kohaldada olukordades, mis on tekkinud enne nende eeskirjade jõustumist üksnes niivõrd, kui võrd kõnealuste eeskirjade tingimustest, eesmärkidest või üldisest kavast nähtub sõnaselgelt, et neid eeskirju tuleb niimoodi kohaldada ⁽²³⁾. Eelkõige sedastati kohtuasjas C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* järgmist: [K]ui üldreeglina on õiguskindluse põhimõttega vastuolus see, kui ühenduse õigusakti ajalise kehtivuse alguspunktina on määratud jõustumisest varasem kuupäev, võib see erandkorras olla ka teisiti, kui seda nõuab üldistes huvides seatud eesmärk ja kui huvitatud isikute õiguspärase ootuse põhimõttest on nõuetekohaselt kinni peetud ⁽²⁴⁾.
- (78) Antud juhtumi puhul on eesmärk täita ELi toimimise lepingu artikli 266 kohaseid komisjoni kohustusi. Kuna Euroopa Kohus tegi kindlaks õigusvastasuse ainult kohaldatava tollimaksumäära kindlaksmääramisel ja mitte meetmete endi kohaldamisel (st seoses dumpingu, kahju ja liidu huvi kindlakstegemisega), ei saanud asjaomastel eksportivatel tootjatel olla õiguspäraseid ootusi, et ei kohaldata mingeid lõplikke dumpinguvastaseid meetmeid. Sellest tulenevalt ei saa sellist meetmete kehtestamist – isegi juhul, kui seda tehtaks tagasiulatuvalt (kuigi see nii ei ole) – pidada õiguspärase ootuste rikkumiseks.
- (79) Peale selle täheldatakse õiguskindluse ja õiguspärase ootuste kaitses ennekõike seda, et kohtupraktika kohaselt ei saa importijad tugineda õiguskindluse ja õiguspärase ootuste kaitsesele, kui neid teavitati liidu kaubanduspoliitika peatsest muudatusest ⁽²⁵⁾. Antud juhtumi puhul teavitati importijaid menetluse algatamise teatise ja ajutise määruse avaldamisega *Euroopa Liidu Teatajas* – mõlemad dokumendid on endiselt liidu õiguskorra osa – riskist, et asjaomaste eksportivate tootjate valmistatud toodete suhtes võidakse kehtestada dumpinguvastane tollimaks. Seepärast ei saanud asjaomased eksportivad tootjad tugineda õiguskindluse ja õiguspärase ootuste kaitsel käsitlevatele liidu õiguse üldpõhimõtetele.
- (80) Ettevõtjad olid jalatsite importimisel täiesti teadlikud, et sellise impordi suhtes kohaldatakse tollimaksu. Nad võtsid seda tollimaksu arvesse müügihinna määramisel ja majandusriskide hindamisel. Seepärast ei saanud nad ei õiguskindlust ega õiguspäraseid ootusi, et import on tollimaksuvaba, ning suunasid tavaliselt tollimaksu edasi oma klientidele. Seepärast on liidu huvides praegu pigem määrata kohaldatav tollimaksumäär, kui pakkuda asjaomastele importijatele juhutulu, rikastades neid ilma mõjuva põhjuseta.
- (81) Seega ei ole tegemist ei aegumispõhimõtte, õiguskindluse ja õiguspärase ootuste põhimõtete ega ka alusmääruse ja dumpinguvastase lepingu sätete rikkumisega.
- (82) Seoses väitega, mille kohaselt turumajandusliku kohtlemise võimaldamise otsus tuli teha kolme kuu jooksul alates uurimise algatamisest, tuletatakse meelde, et kohtupraktika kohaselt ei sisalda alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c teine lõik ühtegi viidet selle kohta, mis juhtub, kui komisjon kolmekuulise tähtaja ületab. Seepärast on Üldkohus seisukohal, et hilisemas etapis tehtud turumajandusliku kohtlemise võimaldamise otsus ei mõjuta lõplike meetmete kehtestamist käsitleva määruse kehtivust, kui taotlejad ei ole tõendanud, et juhul, kui komisjon ei oleks kolmekuulist tähtaega ületanud, oleks nõukogu võinud vastu võtta vaidlustatud määrusest erineva nende huvidele vastava määruse ⁽²⁶⁾. Lisaks on Euroopa Kohus tunnistanud, et institutsioonid võivad muuta turumajandusliku kohtlemise hinnangut kuni lõplike meetmete vastuvõtmiseni ⁽²⁷⁾.

- (83) Brosmanni ja Aokangi käsitlevate kohtuotsustega ei ole seda kohtupraktikat muudetud. Euroopa Kohus tugineb oma otsustes Brosmanni ja Aokangi kohta komisjoni kohustusele teostada hindamine kolme kuu jooksul eesmärgiga näidata, et hindamiskohustus on sõltumatu sellest, kas komisjon moodustab valimi või mitte. Euroopa Kohus ei avalda arvamust selle kohta, millised on õiguslikud tagajärjed, kui komisjon viib turumajandusliku kohtlemise hindamise lõpule hilisemas uurimisetapis. Kohus sedastab vaid, et institutsioonid ei või täielikult ignoreerida turumajandusliku kohtlemise taotlusi, vaid peavad neid hindama hiljemalt lõplike meetmete kehtestamise ajal. Otsused kinnitavad eelnevas põhjenduses tsiteeritud kohtupraktikat.
- (84) Antud juhtumi puhul ei ole asjaomased eksportivad tootjad tõendanud, et kui komisjon oleks teinud turumajandusliku kohtlemise hindamise kolme kuu jooksul alates dumpinguvastase menetluse algatamisest 2005. aastal, oleks nõukogu võinud vastu võtta teistsuguse määruse, mis oleks nende huvidele vastanud paremini kui vaidlustatud määrus. Seepärast lükatakse väide turumajandusliku kohtlemise taotluse hindamise tähtja kohta tagasi.
- (85) Lisaks väideti, et kuna õigusvastasus tekkis turumajandusliku kohtlemise hindamise ajal, pidanuks komisjon jätkama menetlust kuni ajutiste meetmete kehtestamise eelse hetkeni.
- (86) Seoses sellega täheldab komisjon, et ajutised meetmed ei ole mitte menetluses vajalik samm, vaid iseseisev sündmus, mille mõju lakkab lõplike meetmete vastuvõtmisega⁽²⁸⁾. Ainus vajalik menetlussamm enne lõplike meetmete vastuvõtmist on algatamine. Seepärast ei ole see väide asjakohane.
- (87) Mõned isikud viitasid Üldkohtu otsusele kohtuasjas T-2/95: IPS vs. nõukogu, märkisid formaalset erinevust uurimise ja menetluse vahel ning väitsid, et pärast menetluse lõpetamist, nagu käesoleval juhul, ei saa seda enam jätkata.
- (88) Komisjon ei näe olulist erinevust mõistete „uurimine“ ja „menetlus“ vahel. Alusmääruses ja kohtupraktikas kasutatakse mõlemat vaheldumisi. Igal juhul tuleb kohtuasja T-2/95 käsitleva otsuse lugemisel võtta arvesse kõnealust kohtuasja käsitleva edasikaebuse kohta tehtud otsust.
- (89) Mitu isikut väitis ka, et ELi toimimise lepingu artikkel 266 ei võimalda Euroopa Kohtu otsuse osalist rakendamist ega tõendamiskohustuse ümberpöörämist käesoleva juhtumi puhul. Seetõttu väideti, et komisjon hindas ekslikult vaid hüvitamiskohtade esitanud importijate eksportivate tootjate turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi. Isikute väide tugines arusaamal, et Euroopa Kohtu otsusel liidetud kohtuasjades C-659/13: C & J Clark International Limited ja C-34/14 Puma SE on *erga omnes* mõju ja et ei saa kõrval jätta asjaolu, et turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste käesoleval hindamisel on mõju ka kõikide HRV eksportivate tootjate suhtes kohaldatavale jääktollimaksule. Samad isikud väitsid ka seda, et komisjon oleks pidanud hindama kõiki esialgses uurimise käigus esitatud turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi.
- (90) Lisaks on isikud eriarvamusel selles, et tõendamiskohustus lasub turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluse esitanud tootjal, ja väidavad, et tootjad vabanesid sellest tõendamiskohustusest 2005. aastal esialgses uurimises esitatud turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluseid esitades. Samuti ei nõustunud isikud sellega, et Euroopa Kohtu kohtuotsust liidetud kohtuasjades C-659/13: C & J Clark International Limited ja C-34/14: Puma SE võib rakendada lihtsalt valimisse mittekuuluvate tootjate esitatud turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluseid hinnates, sest Euroopa Kohus ei rõhutanud konkreetselt seda, et tühistamine on seotud just nimelt selle aspektiga.
- (91) Komisjoni hinnangul on otsust vaja rakendada vaid nende eksportivate tootjate suhtes, kelle kõik imporditehingud ei ole lõplikud. Tollimaks on lõplik pärast ühenduse tolliseadustikus sätestatud kolmeaastast aegumisperioodi. Sama kinnitavad ka kohtuotsused. Jääktollimaksule ei kaasne mingit mõju, sest valimisse kuuluva nelja äriühingu turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi on hinnatud ning turumajandusliku/individuaalse kohtlemise võimaldamine ühele valimisse mittekuuluvale äriühingule ei mõjuta jääktollimaksu määra.

- (92) Tõendamiskohustus ei piirne taotluse esitamisega. See hõlmab ka taotluse sisu, millest peab nähtuma kõigi turumajandusliku/individuaalse kohtlemise nõuete täitmine.
- (93) Ainus kohtuotsustes esile toodud õigusvastatus on turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste hindamata jätmine.

Tollimaksude taaskehtestamise õiguslik alus

- (94) Mitu huvitatud isikut väitis, et komisjon ei oleks tohtinud kohaldada kaht erinevat õigusrežiimi, st ühelt poolt alusmäärust (enne selle muutmist) eksportivate tootjate individuaalse kohtlemise taotluste hindamiseks ja teiselt poolt praegu kehtivat alusmäärust, mis hõlmab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1168/2012 muudatusi, ⁽²⁹⁾ millega kehtestati komiteemenetluse protseduurid muu hulgas kaubanduskaitse alal, ja millest tulenevalt delegeeritakse seega otsuste tegemine komisjonile.
- (95) Need isikud kordasid ka seda, et ELi toimimise lepingu artikkel 266 ei võimalda dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuvat kehtestamist, mida kinnitavad ka Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-459/98P: IPS vs. nõukogu ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1515/2001 meetmete kohta, mida ühendus võib võtta pärast WTO vaidluste lahendamise organi aruannet dumpingu ja subsidiumivastaste meetmete kohta ⁽³⁰⁾. Nad väitsid, et komisjon ei ole esitanud kehtivaid põhjendusi tagasiulatuva jõu puudumise põhimõttest kõrvale kaldumise kohta ja on seetõttu rikkunud õiguspärase ootuse põhimõtet.
- (96) Üks huvitatud isik väitis, et mis tahes meetmete rakendamine oleks igal juhul alusetu, sest ühenduse tolliseadustiku artiklis 103 sätestatud hagi aegumise periood on möödunud. Dumpinguvastaste tollimaksude kogumine oleks seega vastuolus hea juhtimistava põhimõttega ja alusmääruse artikliga 21 ning kujutaks endast võimu kuritarvitamist.
- (97) Mitu isikut väitis ka, et lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine HRV eksportivatele tootjatele, keda praegune rakendamine puudutab, kujutaks i) praeguse rakendamisega hõlmatud importijate diskrimineerimist võrreldes nende importijatega, kelle suhtes rakendati Brosmanni ja Aokangi käsitlevaid kohtuotsuseid ning kellele hüvitati tollimaksud, mis maksti viie sellise eksportiva tootja jalatsitelt, keda need otsused puudutasid, ning ii) praeguse rakendamisega hõlmatud eksportivate tootjate diskrimineerimist võrreldes nende viie eksportiva tootjaga, kelle suhtes rakendati Brosmanni ja Aokangi käsitlevaid kohtuotsuseid ning kelle suhtes ei rakendatud mingit tollimaksu, tulenevalt nõukogu 18. märtsi 2014. aasta rakendusotsust, millega lükatakse tagasi rakendusmääruse ettepanek, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate HRVst pärit ning äriühingute Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd ja Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd toodetud nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ⁽³¹⁾.
- (98) Väidetavalt osutab selline diskrimineeriv kohtlemine liidu õiguse ühtse tõlgendamise ja kohaldamise puudumisele, nii et rikutakse põhiõigust tõhusale õiguskaitsele.
- (99) Eri õigusrežiimide väidetava rakendamise kohta leiab komisjon, et see tuleneb alusmäärust muutvas kolmes määruses sisalduvate üleminekueeskirjade erinevustest.
- (100) Esiteks on määruse (EL) nr 765/2012 (individuaalse kohtlemise taotlustega seotud „kinnitusedetailide muudatus“) artiklis 2 sätestatud, et „pärast selle jõustumist kohaldatakse määrust kõikide määruse (EÜ) nr 1225/2009 kohaselt algatatud uurimiste suhtes.“ Praegune uurimine algatati enne seda kuupäeva, mistõttu ei ole see alusmääruse muudatus käesolevas juhtumis kohaldatav.
- (101) Teiseks on määruse (EL) nr 1168/2012 (turumajandusliku kohtlemise taotlustega seotud „Brosmanni muudatus“) artiklis 2 sätestatud, et „käesolevat määrust kohaldatakse kõigi uute ja kõigi käimasolevate uurimiste suhtes alates 15. detsembrist 2012.“ Kui komisjon oleks võtnud vastu range lähenemisviisi, ei oleks enam olnud vaja hinnata valimisse mittekuuluvate äriühingute turumajandusliku kohtlemise taotlusi, sest need äriühingud kaotasid turumajandusliku kohtlemise hindamise õiguse 15. detsembril 2012. Sellest hoolimata leiab komisjon, et sellist

kohtlemist oleks raske ühildada kohtuotsuste rakendamise kohustusega. Samuti ei tundu, et määrusega (EL) nr 1168/2012 keelatakse täielikult hinnata valimisse mittekuuluvate äriühingute turumajandusliku kohtlemise taotlusi, sest selleks antakse luba näiteks individuaalse kohtlemise puhul. Analoogia põhjal võiks öelda, et seda erandit võib kohaldada ka käesoleval juhul. Seevastu leiab komisjon, et määruse (EL) nr 1168/2012 kohaldamise tõttu käesoleval juhul võiks tulemus olla sama, sest kõik turumajandusliku kohtlemise taotlused lükatakse automaatselt ja ilma hindamiseta tagasi.

- (102) Kolmandaks on seoses komiteemenetlusega sätestatud määruse (EL) nr 37/2014 artiklis 3, et nõukogule jääb pädevus selliste aktide puhul, kui akti on vastu võtnud komisjon, kui on alustatud konsultatsioone või kui komisjon on vastu võtnud ettepaneku. Käesoleval juhul ei ole sellist meedet otsuse rakendamise suhtes rakendatud enne kõnealuse määruse jõustumist.
- (103) Lõplike dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuva kehtestamisega seoses viidatakse kaalutlustele, mis on esitatud eespool põhjendustes 73–81, kus neid väiteid juba põhjalikult käsitleti.
- (104) Diskrimineerimisega seoses täheldab komisjon, et eksportivatel tootjatel ja käesoleva määrusega hõlmatud teatavatel importijatel on liidu kohtutes käesoleva määruse vastu õiguskaitse. Muud importijad saavad sellist kaitset liikmesriikide kohtutelt, kes mõistavad õigust liidu tavaõiguse alusel.
- (105) Väide erineva kohtlemise kohta on samuti põhjendamatu. Brosmanilt ja neljalt muult eksportivalt tootjalt importinud importijad on erinevas tegelikus ja õiguslikus olukorras, kuna nende eksportivad tootjad otsustasid seada vaidlustatud määruse kahtluse alla ja kuna neile hüvitati nende tollimaksud, nii et nad on kaitstud ühenduse tolliseadustiku artikli 221 lõikega 3. Sellist kahtluse alla seadmist ja hüvitamist ei ole muude puhul toimunud. Komisjon hakkab ette valmistama rakendamist ettevõtjate Clark, Puma ja Timberland Hiina eksportivate tootjate suhtes; kõiki muid valimisse mittekuuluvaid HRV ja Vietnami tootjaid ning nende importijaid koheldakse hiljem samamoodi vastavalt käesolevas määruses sätestatud menetlusele.
- (106) Samad huvitatud isikud väitsid ka, et alusmääruse artikkel 14 ei saa olla õiguslikuks aluseks ühenduse tolliseadustiku artikli 236 kohaldamisel ning ühenduse tolliseadustiku artikli 236 kasutamine ei sõltu ühestki teisest alusmääruse alusel tehtud otsusest või komisjoni ELi toimimise lepingu artikli 266 kohastest kohustustest.
- (107) Selles kontekstis väideti, et ühenduse tolliseadustiku artikli 236 kohaldamine jääb eranditult liikmesriikide tolliasutuste pädevusse ja neil on kohustus tagasi maksta tasutud, kuid õigusliku alusega tollimaksud. Peale selle väitsid mõjutatud isikud, et ühenduse tolliseadustiku artikkel 236 ei saa olla alusmääruse artikli 14 alluvuses või mõjualas, sest mõlema puhul on tegemist võrdse jõuga teisese õigusaktiga. Lisaks sellele hõlmab alusmääruse artikli 14 kohaldamisala erisätteid, mis hõlmavad alusmääruse alusel teostatavaid uurimisi ja protseduure ning mida ei kohaldata ühelegi teise õigusliku vahendi, näiteks ühenduse tolliseadustiku suhtes.
- (108) Komisjon märgib, et ühenduse tolliseadustikku ei rakendata dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise suhtes automaatselt vaid dumpinguvastaseid tollimakse kehtestavatele määrustele viitamise kaudu. Vastavalt alusmääruse artiklile 14 võib komisjon otsustada jätta teatavad ühenduse tolliseadustiku sätted kohaldamata ja kehtestada selle asemel erieeskirjad. Kuna ühenduse tolliseadustikku kohaldatakse vaid nõukogu ja komisjoni rakendusmäärustele viitamise kaudu, ei paikne see normihierarhias samal tasemel alusmääruse artikliga 14, vaid on kõnealusele artiklile allutatud, mistõttu seda on võimalik nii kohaldamata jätta kui ka muul viisil kohaldada.

Piisavad põhjendused

- (109) Eespool nimetatud huvitatud isikud väitsid, et komisjon on rikkunud ELi toimimise lepingu artiklit 296, kuna ta ei ole esitanud piisavaid põhjendusi ega nimetanud õiguslikku alust, mille põhjal tollimaksud tagasiulatuvalt kehtestati ning keelduti neid praeguse rakendamisega seotud importijatele tagastamast.

- (110) Piisavate põhjendused puudumine hõlmas eelkõige järgmist: i) õigusliku aluse puudumine uurimise taasavamiseks ja taasavamist käsitleva teate avaldamata jätmine; ii) üldkohtu otsuse mittetäielik rakendamine, mille raames hinnang anti vaid nende eksportivate tootjate turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlustele, mille kohta importijad olid esitanud hüvitistaotlused; iii) tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtte rikkumine dumpinguvastaste tollimaksude puhul; iv) ühelt poolt kehtiva alusmääruse kohaldamine eksportivate tootjate individuaalse kohtlemise taotluste hindamise suhtes enne selle muutmist 6. septembril 2012 ja praeguse alusmääruse (mida on muudetud määrusega (EL) nr 1168/2012) rakendamine kohaldatavate otsustusmenetluste suhtes ning v) nende isikute poolt esitatud õiguslikele väidetele vastamata jätmine pärast seda, kui komisjon avaldas 15. detsembril 2015 asjaomaste Hiina eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise taotluste hindamise tulemused.
- (111) Uurimise taasavamiseks vajaliku õigusliku aluse puudumise suhtes tuleb komisjon meelde põhjenduses 15 tsiteeritud kohtupraktikat, mille kohaselt ta võib jätkata uurimist täpselt sellest punktist, milles tekkis õigusvastatus. See oli pärast algatamist. Komisjonil ei ole õiguslikku kohustust avaldada teatist menetluse või uurimise taasalgatamise, jätkamise või taasavamise kohta. Pigem tuleneb see automaatselt kohtuotsusest, mida institutsioonid peavad hakkama rakendama.
- (112) Kohtupraktika kohaselt tuleb dumpinguvastase määruse seaduslikkust hinnata, võttes arvesse liidu õiguse objektiivseid norme ja mitte varasemaid otsuseid, isegi, kui need on olemas (praegusel juhul see nii ei ole) ⁽³²⁾. Asjaolu, et komisjon on järginud teatavate varasemate juhtumite puhul erinevat tava, ei loo seega õiguspäraseid ootusi. See on seda enam nii, sest viidatud varasem praktika ei vasta käesoleva juhtumi erinevatele asjaoludele ja õiguslikule olukorrale.
- (113) Erinevused on järgmised: Euroopa Kohtu tuvastatud õigusvastatus ei ole seotud dumpingut, kahju ja liidu huve käsitlevate järeldustega ning seega ka mitte tollimaksu kehtestamise põhimõttega, vaid pelgalt konkreetse tollimaksumääraga. Varasemad tühistamised, millele huvitatud isikud tuginevad, olid seevastu seotud järeldustega dumpingut, kahju ja liidu huvide kohta. Sellepärast pidasid institutsioonid asjakohasemaks võtta tulevikku silmas pidades vastu uued meetmed.
- (114) Eelkõige ei olnud käesoleva juhtumi puhul mingit vajadust nõuda huvitatud isikutelt täiendavat teavet. Pigem pidi komisjon hindama juba olemas olevat teavet, mida ei olnud enne määruse (EÜ) nr 1472/2006 vastuvõtmist hinnatud. Igal juhul ei paku muude juhtumitega seotud varasem praktika täpset ja tingimusteta kindlust käesoleva juhtumi suhtes.
- (115) Peale selle on kõiki osapooli, kelle vastu menetlus on suunatud, s.o asjaomaseid eksportivaid tootjaid ning pooleliolevate kohtuasjade osapooli ja ühte osapoolt esindavat ühendust teavitatud nende oluliste asjaolude avaldamise läbi, mille alusel komisjon kavatseb käesoleva turumajanduslikku kohtlemist käsitleva hindamise vastu võtta. Seega on nende õigus kaitsele tagatud. Seoses sellega tuleb eelkõige märkida, et sõltumatutel importijatel õigus kaitsele dumpinguvastases menetluses puudub, kuna menetlus ei ole suunatud nende vastu ⁽³³⁾.
- (116) Kohtuotsuste osalise rakendamise korral sõltub otsuse konkreetsest sisust, kas ja millises ulatuses institutsioonid seda peavad rakendama. Eelkõige see, kas on või ei ole võimalik kinnitada tollimaksude kehtestamist impordi suhtes, mis leidis aset enne kohtuotsust, sõltub sellest, kas kohtuotsuses tuvastatud õigusvastatus mõjutab järeldusi kahjustava dumpingu kui sellise kohta või üksnes täpse tollimaksumäära arvutust. Viimasel juhul, mis on siin asjakohane, ei ole kõigi tollimaksude hüvitamine õigustatud. Pigem piisab õige tollimaksumäära kindlaksmääramisest ja võimalike vahede hüvitamisest (kusjuures tollimaksumäära ei oleks võimalik suurendada, kuna see oleks kehtestamine tagantjärele).
- (117) Varasemad tühistamised, millele huvitatud isikud viitavad, on seotud järeldustega dumpingut, kahju ja liidu huvide kohta (kas seoses asjaolude kindlakstegemisega, nende hindamisega või õigusega kaitsele).
- (118) Kõnealused tühistamised olid kas osalised või täielikud.

- (119) Liidu kohtud kasutavad osalist tühistamist siis, kui nad suudavad ise toimikus kirjeldatud asjaolude alusel järeldada, et institutsioonid oleksid pidanud võimaldama teatavat kohandust või kasutama teatavaks arvutuseks erinevat meetodit, mille tulemusena oleks määratud madalam tollimaks (kuid ei sea järeldusi dumpingu, kahju ja liidu huvide kohta kahtluse alla). (Madalam) tollimaks jääb kehtima nii enne kui ka pärast tühistamist⁽³⁴⁾. Kohtuotsuse täitmiseks arvutavad institutsioonid tollimaksu ümber ja muudavad tollimaksu kehtestamise määrust vastavalt mineviku ja tuleviku jaoks. Samuti annavad nad liikmesriikide tolliasutustele korralduse vahe hüvitada, kui vastavad taotlused on õigeaegselt esitatud⁽³⁵⁾.
- (120) Liidu kohtud otsustavad tühistamise lõpule viia, kui nad ei saa ise toimikus leiduvate asjaolude alusel otsustada, kas institutsioonidel oli õigus, kui nad tegid järelduse dumpingu, kahju ja liidu huvide kohta või mitte, sest institutsioonidel tuli uurimist osaliselt korrata. Kuna liidu kohtud ei ole pädevad komisjoni eest uurimist läbi viima, tühistasid nad täies ulatuses määrused, millega kehtestati lõplikud tollimaksumäärad. Selle tagajärjel tuvastasid institutsioonid kolme meetmete kehtestamiseks vajaliku tingimuse olemasolu õiguspäraselt alles pärast tollimaksud tühistanud kohtuotsuse tegemist. Impordi suhtes, mis toimus enne dumpingu, kahju ja liidu huvide ametlikku kindlaksmääramist, on lõplike tollimaksude kehtestamine keelatud nii alusmääruse kui ka WTO dumpinguvastase lepinguga. Seepärast kehtestati institutsioonide poolt nende uurimiste lõpetamiseks vastu võetud õigusaktidega lõplikud tollimaksud üksnes tuleviku jaoks⁽³⁶⁾.
- (121) Käesolev juhtum on varasematest (osalistest või täielikest) tühistamistest erinev, kuivõrd see ei ole seotud dumpingu, kahju või liidu huvide olemasoluga, vaid üksnes sobiva tollimaksumäära valikuga (s.o valikuga ainsa valimisse kuuluva ja turumajandusliku kohtlemise osaliseks saanud äriühingu suhtes rakendatava tollimaksumäära ja jääktollimaksumäära vahel). Seega ei ole arutlusel tollimaksu kehtestamise põhimõtte ise, vaid üksnes tollimaksu täpne summa (teisisõnu detail). Ja kui seda saab üldse kohandada, siis ainult allapoole.
- (122) Erinevalt põhjenduses 119 nimetatud varasematest osalise tühistamise juhtumitest ei ole kohus suutnud otsustada, kas tulnuks määrata uus (vähendatud) tollimaksumäär, sest selle otsuse tegemiseks on vaja esmalt hinnata turumajandusliku kohtlemise taotlust. Turumajandusliku kohtlemise taotluse hindamise ülesanne on komisjoni eesõigus. Seega ei saa kohus viia komisjoni asemel läbi seda uurimise osa ilma oma volitusi ületamata.
- (123) Erinevalt varasematest täieliku tühistamise juhtumitest ei ole järeldusi dumpingu, kahju, põhjusliku seose või liidu huvide kohta tühistatud. Seega on dumping, kahju, põhjuslik seos ja liidu huvid õiguslikult kindlaks tehtud nõukogu määruse (EÜ) nr 1472/2006 vastuvõtmise ajal. Seega ei ole mingit põhjust piirata lõplike dumpinguvastaste tollimaksude taaskehtestamist tulevikus.
- (124) Käesoleva määrusega ei kalduta seega mingil moel institutsioonide otsustamistavast kõrvale, isegi kui see oleks asjakohane.
- (125) Lisaks väitsid huvitatud isikud, et dumpinguvastaste tollimaksude tühistamine ei põhjustaks importijate ebaõiglast rikastumist, nagu väidab komisjon, kuna nende importijate müük võis hinda kaasatud tollimaksu tõttu väheneda.
- (126) Euroopa Kohtu praktikas tunnistatakse, et alusetult kogutud maksude tagastamisest võidakse keelduda, kui sellega kaasneks tagastatavate maksude saajate alusetu rikastumine⁽³⁷⁾. Komisjon täheldab, et need huvitatud isikud ei vaidlusta asjaolu, et tollimaks on kantud edasi, ega esita mingeid tõendeid müügi vähenemise kohta, ja et igal juhul käsitleb ebaõiglast rikastumist käsitlev kohtupraktika vaid edasikandmist, mitte aga edasikandmise sekundaarseid mõjusid.
- (127) Väidetava tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtte rikkumise osas viidatakse põhjendustele 76–81, kus seda on põhjalikult käsitletud.
- (128) Kahe erineva õigusrežiimi väidetava kohaldamiseosas viidatakse põhjendustele 99–102, kus seda on põhjalikult käsitletud.

- (129) Märkuste osas, mille huvitatud isikud esitasid pärast asjaomaste Hiina eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise hindamise tulemuste avaldamist, leitakse, et need teemad on praegu kehtiva määrusega täielikult hõlmatud.

Muud menetlusega seotud küsimused

- (130) Eelpool nimetatud huvitatud isikud väitsid, et praegusest rakendamisest mõjutatud eksportivatele tootjatele oleks tulnud anda samad menetlusõigused, mis anti esialgse uurimise valimisse kuulunud eksportivatele tootjatele. Eelkõige rõhutati, et Hiina eksportivatele tootjatele ei antud võimalust täiendada turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste vorme puudusi käsitlevate kirjade kaudu ning kohapealsete kontrollkäikude tegemise asemel analüüsiti vaid dokumente. Peale selle ei taganud komisjon, et turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste avaldatud hindamistulemused oleksid asjaomastele eksportivatele tootjatele nõuetekohaselt kätte toimetatud, kuna kõnealused dokumendid saadeti äriühingute õiguslikele esindajatele vaid esialgse uurimise käigus.
- (131) Lisaks väideti, et praeguse rakendamisega seotud eksportivatele tootjatele ei võimaldatud samu menetluslikke tagatisi, mida rakendatakse standardsetes dumpinguvastastes uurimistes, vaid nendest rangemaid standardeid. Komisjon ei ole arvestanud viivitusega, mis tekkis turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste täitmisel esialgse uurimise käigus ja kõnealuste taotluste hindamise vahel. Lisaks sellele anti eksportivatele tootjatele esialgse uurimise ajal turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste täitmiseks aega tavapärase 21 päeva asemel vaid 15 päeva.
- (132) Peale selle väitis üks importija, et eksportivate tootjate menetlusõigusi rikuti, kuna neil ei olnud enam võimalik esitada põhjendatud kommentaare ega täiendavat teavet 11 aastat tagasi esitatud taotlustele, sest äriühinguid ei olnud enam olemas või dokumendid ei olnud enam kättesaadavad.
- (133) Sama isik väitis, et erinevalt esialgsest uurimisest mõjutaks meetmete praegune taaskehtestamine vaid ühenduse importijaid ning seda ilma võimaluseta anda põhjendatud sisendid.
- (134) Samuti väideti, et komisjon rakendas *de facto* fakte, mis olid kättesaadavad alusmääruse artikli 18 lõike 1 tähenduses, kuid ei järginud alusmääruse artikli 18 lõikes 4 sätestatud menetluseeskirju.
- (135) Komisjon täheldab, et alusmääruses ei nõuta, et komisjon annaks turumajanduslikku kohtlemist taotlevatele eksportivatele äriühingutele võimaluse täiendada ebatäielikku teavet. Komisjon tuletab meelde, et tõendamiskohustus lasub kohtupraktika alusel tootjal, kes taotleb turumajanduslikku kohtlemist alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti b alusel. Selle tarvis nähakse nimetatud artikli 2 lõike 7 punkti c esimese lõiguga ette, et sellise tootja esitatud taotlus peab sisaldama viimati nimetatud sättes osutatud piisavat ja üksikasjalikku tõendusmaterjali selle kohta, et ta tegutseb turumajanduse tingimustes. Nagu Euroopa Kohus sedastas oma Brosmanni ja Aokangi juhtumeid käsitlevas otsuses, ei pea institutsioonid tõendama, et tootja ei vasta kõnealuse seisundi saamiseks seatud tingimustele. Küll aga peab komisjon hindama, kas asjaomase tootja esitatud asjaolud on piisavad selle tõendamiseks, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c esimeses lõigus esitatud kriteeriumid on täidetud, et talle saaks turumajanduslikku kohtlemist võimaldada (vt põhjendus 31). Õigus saada ära kuulatud on seotud nende asjaolude hindamisega, kuid ei hõlma õigust täiendada ebatäielikku teavet. Vastasel korral võiks eksportiv tootja, esitades teavet jaokaupa, pikendada hindamist lõpmatult.
- (136) Sellega seoses tuleb meelde, et komisjon ei ole kohustatud nõudma, et eksportiv tootja täiendaks oma turumajandusliku kohtlemise taotlust. Nagu eelnenud põhjenduses märgitud, võib komisjon hindamise käigus tugineda eksportiva tootja esitavale teabele. Igal juhul ei ole asjaomased eksportivad tootjad vaidlustanud komisjoni hinnangut nende turumajandusliku kohtlemise taotlustele ning nad ei ole selgelt väljendanud, milliste dokumentide või inimeste nad enam tugineda ei saa. Väide on seega niivõrd abstraktne, et institutsioonid ei saa neid probleeme turumajandusliku kohtlemise taotluste hindamisel arvesse võtta. Kuna see väide põhineb

oletusel ja seda ei toetata ühegi konkreetse tõendiga selle kohta, millised dokumendid või inimesed ei ole enam kättesaadavad ning millise tähtsusega on need dokumendid ja inimesed turumajandusliku kohtlemise taotluste hindamise seisukohast, tuleb see väide tagasi lükata.

- (137) Alusmääruse artikli 18 lõike 1 *de facto* kohaldamine ei eelda automaatselt ka alusmääruse artikli 18 lõike 4 kohaldamist. See on nõutav vaid juhtudel, kus komisjon keeldub huvitatud isiku esitatud andmetest. Praeguse juhtumi menetlemisel võttis komisjon eksportivate tootjate esitatud andmed vastu ja kasutas neid hinnangu andmisel. See ei ole kättesaadavate andmete kasutamine. Komisjon ei ole keeldunud mis tahes teavet vastu võtmast.

Liidu huvi

- (138) Üks importija väitis, et komisjon ei uurinud, kas dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine on liidu huvides ning väitis, et meetmed oleksid liidu huvidega vastuolus, sest i) meetmetega taotletud mõju saavutati juba nende esmasel kehtestamisel; ii) meetmed ei anna liidu tööstussektorile täiendavaid hüvesid; iii) meetmed ei mõjuta eksportivaid tootjaid ja iv) meetmetega suurendatakse oluliselt liidu importijate kulutusi.
- (139) Käesolev juhtum puudutab vaid turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlusi, sest vaid nende puhul on liidu kohtud tuvastanud õigusrikkumise. Liidu huvides on, et esialgne määrus jääb täies mahus kehtima. Lisaks on praegune meede liidu finantshuvide kaitseks põhjendatud.

Ilmsed vead turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluste hindamisel

i) Turumajandusliku kohtlemise hindamine

- (140) FESI ja Puma vaidlustasid komisjoni hinnangu Hiina tarnijate turumajandusliku kohtlemise taotluste osas ja väitsid, et keeldumise peamiseks aluseks oli täieliku ülevaate puudumine. Kriteeriumi 1 osas väitsid isikud, et komisjon ei teinud pingutusi puuduvate andmete hankimiseks ega täpsustanud, millised andmed oleksid vajalikud selleks, et tõendada märkimisväärse riikliku sekkumise puudumist asjaomaste eksportivate tootjate äriotsuste puhul. Kriteeriumi 3 osas väitsid isikud, viidates Euroopa Kohtu otsusele kohtuasjas T-586/14: Xinyi OV vs. komisjon, et maksusoodustused või soodustusi andvad maksurežiimid ei ole märgiks turu moonutamisest või mitte-turumajanduslikust käitumisest.
- (141) Sellel alusel väitsid isikud, et komisjon tegi alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c kohaldamisel ilmse vea ja ei ole esitanud piisavaid põhjendusi eksportivate tootjate turumajandusliku kohtlemise taotluste tagasilükkamiseks.
- (142) Kriteeriumiga 1 seotud puuduvate andmete osas viidatakse põhjendusele 135, milles on märgitud, et alusmääruses puuduvad sätted, mis kohustaksid komisjoni andma turumajandusliku kohtlemise taotluse esitanud eksportivatele äriühingutele võimaluse täiendada puuduvaid andmeid ning ühtlasi on tõendamiskohustus hoopis turumajandusliku kohtlemise taotluse esitanud eksportival tootjal.
- (143) Kriteeriumi 3 osas täpsustatakse, et turumajandusliku kohtlemise taotluse tagasilükkamisel ei kaalutud (võimalikke) maksusoodustusi või soodustusi andvaid maksurežiime.

ii) Individuaalse kohtlemise hindamine

- (144) Samad isikud väitsid kriteeriumile 2 viidates, et komisjon ei näidanud eksportmüügi vaba määramise puudumist ning et komisjoni ülesanne on näidata, kuidas ja missuguses ulatuses on riiklik sekkumine ekspordihindu mõjutanud.

- (145) Lisaks väideti, et eksportmüügi vaba määramise puudumise hinnang on vastuolus esialgse uurimise leidudega algseadmete müügi osas, mille puhul tehti kindlaks, et Puma sarnased importijad teostasid Hiina tarnijatelt ostes iseseisvat uurimis- ja arendustegevust ja hankisid ise toormaterjali ⁽³⁸⁾. Seetõttu väideti, et Puma ja Timberland omasid tootmisprotsessi ja tehnilise kirjelduse üle märkimisväärset mõju ning riiklik sekkumine ei olnud võimalik.
- (146) Nagu põhjenduses 42 nimetatud, lasub tõendamiskohustus individuaalset kohtlemist taotleval tootjal. Nagu põhjenduses 47 selgitatud, ei tõendanud eksportivad tootjad, et äriotsused langetati riikliku sekkumiseta. Lisaks märgitakse, et kriteerium 2 ei viita üksnes ekspordihindadele, vaid eksportmüügile üldiselt, sealhulgas ekspordihindadele, kogustele ja muudele müügitingimustele, mis peavad olema määratud riikliku sekkumiseta.
- (147) Selleks et toetada ekspordihindade vaba määramist käsitlevat väidet, viitavad mõjutatud isikud komisjoni määruse (EÜ) nr 553/2006 (ajutine määrus) põhjendusele 269. See põhjendus käsitles aga liidu importijate edasimüügihindu ja ei saa olla nõuetekohaseks aluseks eksportivate tootjate ekspordihindade usaldusväärsuse hindamisel. Viitamine ajutise määruse põhjendusele 132 ja määruse (EÜ) nr 1472/2006 ⁽³⁹⁾ (vaidlustatud määrus) põhjendusele 135 on samuti kohatu, sest käsitletakse normaalväärtuste korrigeerimist ekspordihinnaga võrreldes ning selle alusel ei ole võimalik teha järeldusi Hiina äriühingute ekspordimüügi vaba määramise kohta.
- (148) Lisaks sellele väitsid eespool nimetatud isikud, et komisjon ei selgitanud, kuidas jõuti järelduseni, mille kohaselt esineb võimalus dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmiseks juhul, kui eksportivatele tootjatele võimaldatakse individuaalset tollimaksu, mis oleks individuaalse kohtlemise kriteeriumi põhieesmärk.
- (149) Kõrvalehoidmise riski osas on tegemist vaid ühega viiest alusmääruse artikli 9 lõikes 5 toodud kriteeriumist enne kõnealuse määruse muutmist. Vastavalt kõnealusele artiklile tuleb eksportival tootjal täita kõik viis kriteeriumi. Seetõttu piisab individuaalse kohtlemise taotluse tagasilükkamiseks vaid ühe kriteeriumi täitmata jätmisest ka juhul, kui ülejäänud kriteeriumid on täidetud.

Timberlandi tarnija

- (150) FESI vaidlustas põhjenduses 19 toodud väited, mille kohaselt üks Timberlandi tarnijatest, General Shoes Limited, oli taotluses valesiti tuvastatud kui Hiina tarnija, kuigi äriühing oli asutatud Vietnamis. FESI väitis, et komisjon oleks pidanud otsima täpsustavat teavet ja eeldas, et äriühing on lihtsalt tuvastatav kui Hiina äriühing. Väideti, et kuigi kõnealune äriühing kasutas valimi vormis ja esialgse uurimise käigus esitatud turumajandusliku kohtlemise taotluses erinevat nime (st General Footwear Ltd), oli Timberlandi varasema, riiklikus kohtus menetletud taotluse puhul nime erinevuse (st General Shoes Ltd) põhjuseks kõige tõenäolisemalt tõlkeviga. Seetõttu oleks pidanud hinnatama ka Hiina äriühingu General Footwear Ltd turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlust.
- (151) General Footwear Ltd moodustab osa Hiina ja Vietnamiga seotud äriühingute grupist. Esialgse uurimise raames esitasid turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluse nii Vietnamis tootja, kui ka üks HRV tootja. Hiina äriühingu turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluses oli äriühingu nimeks läbivalt märgitud „General Footwear Ltd“, mis kasutas ka Hiina aadressi. Vietnamis asuva tootja nimeks oli märgitud „General Shoes Ltd“. Samas ei ole asjakohases turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluses selge, kas tegemist on Hiina või Vietnamis äriühinguga. Seetõttu ei olnud alust eeldada, et riikliku kohtu menetletud failis nimetatud äriühingu näol oli tegemist Vietnamis äriühinguga.
- (152) Komisjoni kavatsuseks on endiselt hinnata ka äriühingu „General Footwear Ltd“ (Hiina) turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlust. Hea juhtimistava vaimus ja edasise rakendamise tarbetu viivitamise vältimiseks viiakse see hindamine aga läbi eraldi õigusaktiga.

Hüvitistaotlustega seotud väide

- (153) Üks importija kinnitas, et ükski praeguse rakendamisega seotud eksportiv tootja ei ole selle importija tarnija ja seetõttu eeldas, et järeldused ei puuduta selle äriühingu olukorda. Sama isik väitis, et praegust rakendamist käsitlevad järeldused ei saa seetõttu olla aluseks selle äriühingu poolt riiklikele tolliasutustele esitatud hüvitamis-taotlustest keeldumisele. Importija taotles täiendavalt, et tema tarnijate turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotluseid uuritaks vastavalt asjakohastele dokumentidele, mille komisjonile edastas Belgia toll.
- (154) Seoses eespool toodud väitega vaata komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/223 (millega määratakse kindlaks menetlus Hiina ja Vietnami tootjate teatavate turumajandusliku ja individuaalse kohtlemise taotluste hindamiseks ning täidetakse Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14), ⁽⁴⁰⁾ milles on kindlaks määratud sellisel juhul kohaldatav menetlus. Konkreetset juhul ja vastavalt nimetatud määruse artiklitele 1 ja 2, vaatab komisjon asjakohased turumajandusliku/individuaalse kohtlemise taotlused läbi kohe, kui on saanud tollilt asjakohased dokumendid.

D. JÄRELDUSED

- (155) Esitatud märkusi ja nende analüüsi arvesse võttes jõuti järeldusele, et dumpinguvastane jääktollimaks, mida kohaldati HRVst pärit impordi suhtes kolmeteistkümne asjaomase eksportiva tootja osas vaidlustatud määruse kohaldamise perioodil, tuleks uuesti kehtestada.

E. JÄRELDUSTE TEATAVAKSTEGEMINE

- (156) Asjaomaseid eksportivaid tootjaid ja kõiki isikuid, kes andsid endast märku, teavitati olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel tehti otsus soovitada uuesti kehtestada kolmeteistkümne asjaomase eksportiva tootja impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks. Neile anti pärast kõnealust teavitamist võimalus esitada teatava ajavahemiku jooksul oma märkused.
- (157) Määruse (EL) 2016/1036 artikli 15 lõike 1 kohaselt asutatud komitee ei ole arvamust esitanud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Käesolevaga kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvabariigist pärit ning II lisas loetletud äriühingute toodetud nahast või komposiitnahast pealsetega jalatsite impordi suhtes (välja arvatud spordijalatsid, jalatsid, mille valmistamisel kasutatakse eritehnoloogiat, tuhvleid ja muud toajalatsid ning varbakaitsega jalatsid), mis liigitatakse järgmiste CN-koodide alla: 6403 20 00, ex 6403 30 00, ⁽⁴¹⁾ ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00, ⁽⁴²⁾ kui import toimus ajavahemikul, mil kohaldati nõukogu määrust (EÜ) nr 1472/2006 ja nõukogu määrust (EL) nr 1294/2009. TARICi koodid on loetletud käesoleva määruse I lisas.

2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „spordijalatsid“ – jalatsid määruse (EÜ) nr 1719/2005 ⁽⁴³⁾ I lisa grupi 64 alamrubriigi 1 tähenduses;
- „jalatsid, mille valmistamisel kasutatakse eritehnoloogiat“ – jalatsid, mille paari CIF-hind on vähemalt 7,5 eurot, mis on mõeldud sportimiseks, millel on ühe- või mitmekihiline vormitud, õmblusteta sünteetilisest materjalist sisetald, mis on spetsiaalselt välja töötatud vertikaalsete või külgliikumiste mõju pehmendamiseks ja mille tehnilised omadused on saavutatud näiteks gaasi või vedeliku sisaldava hermeetilise polstri, põrutusi vähendavate või neutraliseerivate mehhaaniliste osade või väikese tihedusega polümeerimaterjaliga ja mis liigitatakse CN-koodide ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 alla;

- „varbakaitsega jalatsid“ – jalatsid, millel on kaitsev varbaosa, mille löögikindlus on vähemalt 100 džauli ⁽⁴⁴⁾ ning mis liigitatakse järgmiste CN-koodide alla: ex 6403 30 00, ⁽⁴⁵⁾ ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00;
- „tuhvlid ja muud toajalatsid“ – jalatsid, mis liigitatakse CN-koodi ex 6405 10 00 alla.

3. Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr, mida kohaldatakse käesoleva määruse II lisas loetletud eksportivate tootjate toodetud ning lõikes 1 kirjeldatud toodete vaba netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on 16,5 %.

Artikkel 2

Summad, mis on tagatiseks antud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna vastavalt komisjoni 27. märtsi 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 553/2006, nõutakse käesoleva määrusega lõplikult sisse. Dumpinguvastase tollimaksu lõplikku määra ületavad tagatissummad tuleb vabastada.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. august 2016

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ELT L 176, 30.6.2016, lk 21.

⁽²⁾ ELT L 98, 6.4.2006, lk 3.

⁽³⁾ Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, 6.10.2006, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 388/2008, millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 1472/2006 teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi kohta kehtestatud lõplikke dumpinguvastaseid meetmeid Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud sama toote impordi suhtes olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT L 117, 1.5.2008, lk 1).

⁽⁵⁾ ELT C 251, 3.10.2008, lk 21.

⁽⁶⁾ Nõukogu 22. detsembri 2009. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1294/2009, millega pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestatakse teatavate Vietnamist ja Hiina Rahvavabariigist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, mida laiendatakse Aomeni erihalduspiirkonnast lähetatud teatavate nahast pealsetega jalatsite impordile, olenemata sellest, kas need on deklareeritud Aomeni erihalduspiirkonnast pärinevatena või mitte (ELT L 352, 30.12.2009, lk 1).

⁽⁷⁾ ELT C 295, 11.10.2013, lk 6.

⁽⁸⁾ Nõukogu 18. märtsi 2014. aasta rakendusotsus 2014/149/EL, millega lükatakse tagasi rakendusmääruse ettepanek, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit ning äriühingute Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd ja Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd toodetud nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 82, 20.3.2014, lk 27).

⁽⁹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1.

- ⁽¹⁰⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikides, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1).
- ⁽¹¹⁾ Liidetud kohtuasjad 97/86, 193/86, 99/86 ja 215/86: Asteris AE ja teised ning Kreeka Vabariik vs. komisjon, EKL 1988, lk 2181, punktid 27 ja 28.
- ⁽¹²⁾ Kohtuasi C-415/96: Hispaania vs. komisjon, EKL 1998, lk I-6993, punkt 31. Kohtuasi C-458/98 P: Industrie des Poudres Sphériques vs. nõukogu, EKL 2000, lk I-8147, punktid 80–85. Kohtuasi T-301/01: Alitalia vs. komisjon, EKL 2008, lk II-1753, punktid 99 ja 142. Liidetud kohtuasjad T-267/08 ja T-279/08: Région Nord-Pas de Calais vs. komisjon, EKL 2011, lk II-0000, punkt 83.
- ⁽¹³⁾ Kohtuasi C-415/96: Hispaania vs. komisjon, EKL 1998, lk I-6993, punkt 31. Kohtuasi C-458/98 P: Industrie des Poudres Sphériques vs. nõukogu, EKL 2000, lk I-8147, punktid 80–85.
- ⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 765/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 237, 3.9.2012, lk 1).
- ⁽¹⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määruse (EL) nr 765/2012 artikli 2 kohaselt kohaldatakse kõnealuse muutmismäärusega kehtestatud muudatusi üksnes pärast selle määruse jõustumist algatatud uurimiste suhtes. Kõnealune uurimine algatati aga 7. juulil 2005 (ELT C 166, 7.7.2005, lk 14).
- ⁽¹⁶⁾ Kohtuasi C-458/98 P: Industrie des Poudres Sphériques vs. nõukogu, EKL 2000, lk I-8147.
- ⁽¹⁷⁾ Kohtuasjas C-249/10 P tehtud otsuse punkt 42 ja kohtuasjas C-247/10 P tehtud otsuse punkt 36.
- ⁽¹⁸⁾ Teade kohtuotsuse rakendamise kohta liidetud kohtuasjades C-659/13 ja C-34/14: C & J Clark International Limited ja Puma SE seoses nõukogu määrusega (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnamiist pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealusele impordile kehtestatud ajutine tollimaks (ELT C 101, 17.3.2016, lk 13).
- ⁽¹⁹⁾ Võrdle ka muude juhtumitega, mille puhul on tagasiulatuv kohaldamine lubatud vastavalt alusmääruse artiklile 8 (kohustuse täitmata jätmine) ja artikli 14 lõikele 5 (kõrvalehoidmine), mis puudutavad ka olukordi, kui tooted lasti vabasse ringlusesse enne tollimaksude kehtestamist.
- ⁽²⁰⁾ Kohtuasi 270/84: Licata vs. ESC, EKL 1986, lk 2305, punkt 31; kohtuasi C-60/98: Butterfly Music vs. CEDEM, EKL 1999, lk I-3939, punkt 24. Kohtuasi 68/69: Bundesknappschaft vs. Brock, EKL 1970, lk 171, punkt 6. Kohtuasi 1/73: Westzucker GmbH vs. Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, EKL 1973, lk 723, punkt 5. Kohtuasi 143/73: SOPAD vs. FORMA a.o., EKL 1973, lk 1433, punkt 8. Kohtuasi 96/77: Bauche, EKL 1978, lk 383, punkt 48. Kohtuasi 125/77: Koninklijke Scholten-Honig NV vs. Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, EKL 1978, lk 1991, punkt 37. Kohtuasi 40/79: P vs. komisjon, EKL 1981, lk 361, punkt 12. Kohtuasi T-404/05: Kreeka vs. komisjon, EKL 2008, lk II-272, punkt 77. Kohtuasi C-334/07: komisjon vs. Freistaat Sachsen, EKL 2008, lk I-9465, punkt 53.
- ⁽²¹⁾ Kohtuasi T-176/01: Ferrière Nord vs. Komisjon, EKL 2004, lk II-3931, punkt 139. Kohtuasi C-334/07: komisjon vs. Freistaat Sachsen, EKL 2008, lk I-9465, punkt 53.
- ⁽²²⁾ Kohtuasi C-169/95: Hispaania vs. komisjon, EKL 1997, lk I-135, punktid 51–54. Liidetud kohtuasjad T-116/01 ja T-118/01: P&O European Ferries (Vizcaya) SA vs. komisjon, EKL 2003, lk II-2957, punkt 205.
- ⁽²³⁾ Kohtuasi C-34/92: GruSa Fleisch vs. Hauptzollamt Hamburg-Jonas, EKL 1993, lk I-4147, punkt 22. Samasugust või sarnast sõnastust on kasutatud näiteks liidetud kohtuasjades 212/80–217/80: Meridionale Industria Salumi a.š., EKL 1981, lk 2735, punktid 9 ja 10. Kohtuasi 21/81: Bout, EKL 1982, lk 381, punkt 13; kohtuasi T-42/96: Eyckeler & Malt vs. komisjon, EKL 1998, lk II-401, punktid 53 ja 55–56; Kohtuasi T-180/01 Euroagri vs. komisjon, EKL 2004, lk II-369, punkt 36.
- ⁽²⁴⁾ Kohtuasi C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare* (SAFA), 1990 EKL I-1, punkt 13.
- ⁽²⁵⁾ Kohtuasi 245/81: Edeka vs. Saksamaa, EKL 1982, lk 2746, punkt 27.
- ⁽²⁶⁾ Kohtuasi T-299/05: Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adepteck Precision vs. nõukogu, EKL 2009, lk II-565, punktid 116–146.
- ⁽²⁷⁾ Kohtuasi C-141/08 P: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd vs. nõukogu, EKL 2009, lk I-9147, punkt 94 ja järgmine.
- ⁽²⁸⁾ Kohtuasi T-320/13: Delsolar vs. komisjon, EKL 2014, lk II-0000, punktid 40–67.
- ⁽²⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1168/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 344, 14.12.2012, lk 1).

⁽³⁰⁾ EÜT L 201, 26.7.2001, lk 10, põhjendus 6.

⁽³¹⁾ ELT L 82, 20.3.2014, lk 27.

⁽³²⁾ Kohtuasi C-138/09: Todaro, EKL 2010, lk I-4561.

⁽³³⁾ Kohtuasi T-167/94: Nölle vs. nõukogu ja komisjon, EKL 1995, lk II-2589, punktid 62 ja 63.

⁽³⁴⁾ Vt näiteks kohtuasi T-221/05: Huvis vs. nõukogu, EKL 2008, lk II-124, ja kohtuasi T-249/06: Interpipe Nikopolsky vs. nõukogu, EKL 2009, lk II-303. Täielikkuse nimel on asjakohased järgmised selgitused. Kohtuasi T-107/08: ENRC vs. nõukogu puhul leidis Üldkohus, et dumpingut ei olnud või vähemalt olnuks tuvastatud dumpingumarginaal väiksem kui vaidlustatud määruses arvatati, ja seepärast tühistas nõukogu vaidlustatud määruse täielikult (kohtuasi T-107/08: ENRC vs. nõukogu, EKL 2011, lk II-8051, punktid 67–70). Kui komisjon kohaldas Üldkohtu nõutud meetodit, selgus, et ei olnud ei dumpingut ega kahju. Seepärast loobus komisjon ametlikult uurimise jätkamisest. Euroopa Kohtu otsuses kohtuasjas C-351/04: Ikea (kohtuasi C-351/04: Ikea, EKL 2007, lk I-7723) kuulutas Euroopa Kohus nõukogu määruse osaliselt kehtetuks, nimelt selles osas, et tollimaks oli arvutatud nn nullimismeetodil. Institutsioonid olid arvutanud tollimaksu ümber ilma nullimiseta juba varasemas faasis, vastavalt WTO apellatsioonikogu otsusele, ja leidsid, et mingit dumpingut ei toimunud ning lõpetasid seetõttu uurimise ilma meetmeid kehtestamata (st kehtestades tegelikult nullitollimaksu) (nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 160/2002, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2398/97, millega kehtestatakse Egiptusest, Indiast ja Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, ja lõpetatakse menetlus Pakistanist pärit impordi suhtes (EÜT L 26, 30.1.2002, lk 2)). Kohtuasi T-498/04: Zheijiang Xinan Chemical Group vs. nõukogu (kohtuasi T-498/04: Zheijiang Xinan Chemical Group vs. nõukogu, EKL 2009, lk I-1969) puhul kaebas nõukogu otsuse edasi. Seepärast jõustus tühistamine alles päeval, mil Euroopa Kohus tegi oma otsuse edasikaebuse kohta (kohtuasi C-337/09 P: nõukogu vs. Zheijiang Xinan Chemical Group, EKL 2012, lk I-0000), st 19. juulil 2012. Nimetatud Üldkohtu otsuses, mille Euroopa Kohus kinnitas, leiti, et komisjon ja nõukogu olid kohustatud võimaldama turumajanduslikku kohtlemist taotlejale, kelleks oli ainus Hiina äriühing, kes oli eksportinud asjaomast toodet uurimisperioodi jooksul. Tolle juhtumi puhul, vastupidiselt käesolevale, olid komisjon ja nõukogu tegelikult analüüsinud turumajandusliku kohtlemise taotlust ja selle kui põhjendamatu tagasi lükanud. Liidu kohtud tegid vastupidiselt komisjoni ja nõukogu seisukohale järelduse, et taotlus oli põhjendatud, ja seepärast tuli normaalväärtus arvutada kontserni Zheijiang Xinan Chemical Group esitatud andmete alusel. Komisjon oleks tavajuhul menetlust jätkanud, et teha nõukogule ettepanek kehtestada tollimaks tulevikuks. Kuid käesoleva juhtumi puhul olid komisjon (komisjoni 14. mai 2009. aasta otsus 2009/383/EÜ, millega peatatakse Hiina Rahvavabariigist pärit glüfosaadi impordi suhtes nõukogu määrusega (EÜ) nr 1683/2004 kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 120, 15.5.2009, lk 20)) ja nõukogu (nõukogu 11. veebruari 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 126/2010, millega pikendatakse Hiina Rahvavabariigist pärit glüfosaadi impordi suhtes määrusega (EÜ) nr 1683/2004 kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu peatamist (ELT L 40, 13.2.2010, lk 1)) 2009. ja 2010. aastal otsustanud peatada dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise kuni selle kohaldamisaja lõpuni 30. septembril 2010, võttes arvesse, et kahju jätkumine oli tänu liidu tööstussektori kõrgele kasumitasemele ebatõenäoline. Seepärast ei olnud vajadust menetlust jätkata, et kehtestada tollimaks tulevikuks. Samuti puudus põhjus jätkata menetlust tollimaksu taaskehtestamiseks mineviku eest. Vastupidiselt praegusele juhtumile ei moodustatud valimit. Oli ju kontsern Zheijiang Xinan Chemical Group ainus eksportiv tootja, kes müüs liidu turule uurimisperioodil. Kuna komisjon ja nõukogu olnuks kohustatud võimaldama kontsernile Zheijiang Xinan Chemical Group turumajanduslikku kohtlemist, tühistasid liidu kohtud otsused dumpingu tuvastamise kohta. Kohtuasi T-348/05: JSC Kirovo-Chepetsky vs. nõukogu (kohtuasi T-348/05: JSC Kirovo-Chepetsky vs. nõukogu, EKL 2008, lk II-159) on väga eriline juhtum. Komisjon oli algatanud liidu tööstussektori taotluse põhjal osalise vahepealse läbivaatamise ja oli selle puhul laiendanud asjaomaste toodete valikut, lisades sinna uue toote. Üldkohus otsustas, et nii ei ole võimalik jätkata ja et lisatud toote kohta on vaja algatada eraldi uurimine. Liidu õiguse *res iudicata* üldpõhimõtte alusel ei ole institutsioonidel alust tühistamise järel osalist vahepealset läbivaatamist jätkata.

⁽³⁵⁾ Vt näiteks nõukogu 18. mai 2009. aasta määrus (EÜ) nr 412/2009, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 428/2005, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist ja Saudi Araabiast pärineva polüesterstaapelkiu impordile lõplik dumpinguvastane tollimaks, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2852/2000, millega kehtestatakse Korea Vabariigist pärineva polüesterstaapelkiu impordile lõplik dumpinguvastane tollimaks ning lõpetatakse Taiwanist pärineva kõnealuse impordile kohaldatav dumpinguvastane menetlus (ELT L 125, 25.1.2009, lk 1) (seoses Huvisega). Nõukogu 21. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 540/2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 954/2006, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavatele Horvaatiast, Rumeeniast, Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordile (ELT L 165, 26.6.2012, lk 1) (seoses Interpipe Nikopolskyga).

- (³⁶) Vt näiteks kohtuasi C-338/10: Gruenwald Logistik Services, EKL 2012, lk I-0000, ja tollimaksude taaskehtestamine nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 158/2013, millega taaskehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes (ELT L 49, 22.2.2013, lk 29). Vt ka järgmised näited: kohtuasjas T-158/10: Dow vs. nõukogu leidis Üldkohus, et dumpingu jätkumine on ebatõenäoline (kohtuasi T-158/10: Dow vs. nõukogu, EKL 2012, lk II-0000, punktid 47 ja 59); kohtuasjas T-107/04: Aluminium Silicon Mill Products vs. nõukogu leidis Üldkohus, et dumpingu ja kahju vahel ei olnud põhjuslikku seost (kohtuasi T-107/04: Aluminium Silicon Mill Products vs. nõukogu, EKL 2007, lk II-672, punkt 116). Vastavalt liidu õiguse *res iudicata* üldpõhimõttele on liidu kohtute otsused komisjoni ja nõukogu jaoks siduvad, kui need kohtud saavad neile esitatud teabe alusel teha lõpliku otsuse dumpingu, kahju, põhjusliku seose ja liidu huvide kohta. Seetõttu ei tohi ei komisjon ega ka nõukogu häälbida liidu kohtute järeldustest. Sellisel juhul lõpetatakse uurimine selle liidu kohtu otsusega, kes jõuab lõplikule järeldusele, et liidu tööstussektori kaebus on õiguslikult põhjendamatul. Pärast kahte nimetatud kohtuotsust ei olnud komisjonil ega nõukogul seega põhjust uurimist jätkata, mistõttu nende kahe kohtuotsuse asjus edasisi meetmeid ei võetud.
- (³⁷) Kohtuasi 199/82: San Giorgio, EKL 1983, lk 3595, punkt 13.
- (³⁸) Komisjoni määrus (EÜ) nr 553/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes dumpinguvastased tollimaksud (ELT L 98, 6.4.2006, lk 3).
- (³⁹) Nõukogu 5. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1472/2006, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Vietnami pärit nahast pealsetega jalatsite impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning millega nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 275, 6.10.2006, lk 1).
- (⁴⁰) ELT L 41, 18.2.2016, lk 3.
- (⁴¹) Komisjoni 17. oktoobri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1549/2006 (millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT L 301, 31.10.2006, lk 1)) alusel on see CN-kood asendatud 1. jaanuaril 2007 CN-koodidega ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 ja ex 6403 99 05.
- (⁴²) Nagu on määratletud komisjoni 27. oktoobri 2005. aasta määruses (EÜ) nr 1719/2005, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT L 286, 28.10.2005, lk 1). Toote määratlus on määratud kindlaks vastavalt artikli 1 lõike 1 kohasele tootekirjeldusele ja vastavate CN-koodide tootekirjeldusele.
- (⁴³) ELT L 286, 28.10.2005, lk 1.
- (⁴⁴) Löögikindlust mõõdetakse vastavalt Euroopa normidele EN345 või EN346.
- (⁴⁵) Komisjoni 17. oktoobri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1549/2006 (millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT L 301, 31.10.2006, lk 1)) alusel on see CN-kood asendatud 1. jaanuaril 2007 CN-koodidega ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 ja ex 6403 99 05.
-

I LISA

Artiklis 1 määratletud nahast või komposiitnahast pealsetega jalatsite TARICi koodid

a) Alates 7. oktoobrist 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ja 6405 10 00 80.

b) Alates 1. jaanuarist 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 ja 6405 10 00 80.

c) Alates 7. septembrist 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 ja 6405 10 00 89.

II LISA

Eksportivate tootjate nimekiri

Eksportiva tootja nimi	TARICi lisakood
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd.	A999
Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd.	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd.	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd.	A999
Win Profile Industries Ltd	A999

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) 2016/1396,**18. august 2016,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 (millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad) teatavaid lisasid****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 23 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 999/2001 on sätestatud teatavate veistel, lammastel ja kitsedel esinevate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSE) vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad. Määrust kohaldatakse elusloomade ja loomsete saaduste tootmise ja turulelaskmise ning teatavatel juhtudel ka nende ekspordi suhtes.
- (2) Määruse (EÜ) nr 999/2001 II lisas on sätestatud kriteeriumid, mille alusel riikide või piirkondade BSE staatust kooskõlas kõnealuse määruse artikli 5 lõikega 2 määratakse. Need kriteeriumid põhinevad Maailma Loomatervise Organisatsiooni (OIE) maismaaloomade tervishoiu eeskirja veiste spongioosset entsefalopaatiat (BSE) käsitlevas peatükis sätestatud tingimustel.
- (3) 2015. aasta maikuus muutis OIE delegaatide ülemaailmne assamblee OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirja („eeskiri“) BSEd käsitlevat peatükki, lisades eeskirja artikli 11.4.1 järgmise lause: „BSE riski staatuse ametlikul tunnistamisel ei võeta BSE-na arvesse ebatüüpilist BSE-d, mida arvatakse esinevat spontaanselt väga vähesel määral kõigis veisepopulatsioonides.“ ⁽²⁾. Seepärast tuleks ebatüüpiline BSE määruse (EÜ) nr 999/2001 II lisa kohaldamisel BSE määrusest välja jätta.
- (4) Määruse (EÜ) nr 999/2001 III, V ja VII lisa sisaldavad mitmeid viiteid nõukogu direktiivile 64/433/EMÜ, ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ nr 1774/2002 ⁽⁴⁾) ja komisjoni määrusele (EÜ) nr 1974/2006 ⁽⁵⁾. Kuna need kolm õigusakti on kehtetuks tunnistatud, tuleks määruse (EÜ) nr 999/2001 lisade viiteid ajakohastada.
- (5) Määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisas sätestatud erinõudeid väheolulise BSE riskiga liikmesriikide veistelt pärineva määratletud riskiteguriga materjali eemaldamise kohta muudeti komisjoni määrusega (EL) 2015/1162 ⁽⁶⁾. Selle muudatuse tõttu tuleks vastavalt allpool esitatule muuta ka teatavaid määratletud riskiteguriga materjali eemaldamist käsitlevaid sätteid määruse (EÜ) nr 999/2001 V ja IX lisas.
- (6) Esiteks ei loeta mandleid vastavalt määrusega (EL) 2015/1162 määruse (EÜ) nr 999/2001 V lissasse väheolulise BSE riskiga liikmesriikide suhtes sätestatud erinõuetesse tehtud muudatusele sellistest riikidest pärit veiste puhul enam määratletud riskiteguriga materjaliks. Veise keele ristilõiget keeleluukeha keelejätkest keeletipu poolt, mida

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1.

⁽²⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_bse.htm

⁽³⁾ Nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiiv 64/433/EMÜ ühendusesisest värske lihaga kauplemist mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta (EÜT L 121, 29.7.1964, lk 1212).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad (EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1).

⁽⁵⁾ Komisjoni 15. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1974/2006, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (ELT L 368, 23.12.2006, lk 15).

⁽⁶⁾ Komisjoni 15. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1162, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 (millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad) V lisa (ELT L 188, 16.7.2015, lk 3).

on nõutud kooskõlas määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisa punktis 7, tuleks seepärast kohaldada ainult veiste suhtes, kes on pärit kontrollitud või määratlemata BSE riskiga liikmesriikidest. Kõnealuse V lisa punkti 7 tuleks seepärast vastavalt muuta.

- (7) Teiseks loetakse selgroog vastavalt määrusega (EL) 2015/1162 määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisasse tehtud muudatusele määratletud riskiteguriga materjaliks ainult väikese osa liidu veiste puhul. Võttes arvesse liidu epidemioloogilise olukorra arengut ja ettevõtjate halduskoormuse vähendamise vajadust, tuleks määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisa punkti 11.3 alapunktis a sätestatud nõuet, mille kohaselt tuleb rümpade märgisel esitada selgroo eemaldamisega seotud teave, muuta järgmiselt: kui praegu tuleb selgroogu sisaldavate veiserümpade või rümbalõigete märgisele juhul, kui selgroo eemaldamine ei ole vajalik, märkida sinine joon, siis pärast ülemineku-perioodi tuleks selgroogu sisaldavate veiserümpade või rümbalõigete märgisele juhul, kui selgroo eemaldamine on vajalik, märkida punane joon.
- (8) Sama muudatust, mille kohaselt sinise triibu asemel, mis kantakse märgisele siis, kui selgroo eemaldamine ei ole vajalik, tuleb märgisele kanda punane triip, kui selgroo eemaldamine on vajalik, tuleks kohaldada ka liitu imporditavate veistelt pärit toodete suhtes. Määruse (EÜ) nr 999/2001 IX lisa C peatüki C jao punkti 3 ja D jao punkti 3 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (9) Selleks et anda liidu ja liiduväliste ettevõtjatele ja pädevatele asutustele piisavalt aega kohanemiseks uue korraga, mille kohaselt tuleb märgisele kanda punane triip, kui selgroo eemaldamine on vajalik, peaks käesolev säte jõustuma pärast 30. juunini 2017 kestvat ülemineku-perioodi.
- (10) Määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 8 lõikega 3 on kontrollitud või määratlemata BSE riskiga liikmesriikides või piirkondades keelatud nende veiste, lammaste või kitsede puhul, kelle liha on ette nähtud inim- või loomatoiduks, vigastada kesknärvisüsteemikudesid pärast uimastamist koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga või koljuõõnde süstitud gaasiga. Määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisa punktiga 6 laiendatakse seda keeldu väheolulise BSE riskiga liikmesriikidele seni, kuni kõiki liikmesriike saab klassifitseerida väikese BSE riskiga riikideks. Kuna ebatüüpilist BSE-d peetakse spontaanseks haiguseks, mida esineb vähesel määral ka väikese BSE riskiga riikides, tuleks kõnealust keeldu kohaldada seni, kuni kõik liikmesriigid on klassifitseeritud väikese BSE riskiga riikideks. Seepärast tuleks määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisa punkti 6 kõnealuse ajalise piirangu kaotamiseks muuta.
- (11) Määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 2 on sätestatud eeskirjad, mis on seotud liikmesriikidele või liikmesriigi piirkondadele väikese klassikalise skreipi riskiga riigi või piirkonna staatuse andmisega. Soome ja Rootsi esitasid vastavalt 25. juunil 2014 ja 24. augustil 2014 komisjonile taotluse väikese klassikalise skreipi riskiga riigi staatuse saamiseks.
- (12) 13. jaanuaril 2015 palus komisjon Euroopa Toiduohutusametilt (EFSA) teaduslikku ja tehnilist abi, et hinnata, kas Soome ja Rootsi on oma taotlustes tõendanud vastavust määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punkti 2.1 alapunkti c ja punkti 2.2 nõuetele.
- (13) 19. novembril 2015 avaldas EFSA vastuseks komisjoni taotlusele kaks teaduslikku aruannet⁽¹⁾ (edaspidi „EFSA aruanded“). EFSA aruannetes jõutakse järeldusele, et varasematest EFSA ja Teadusuuringute Ühiskeskuse Etalonainete ja Võrdlusmõõtmiste Instituudi (IRMM) tehtud diagnostiliste sõeluuringute hindamistest saadud testide tundlikkuse põhjal vastas Rootsi määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punkti 2.1 alapunkti c nõuetele igal aastal viimase seitsme aasta jooksul ja Soome vastas neile nõuetele igal aastal viimase seitsme aasta jooksul, v.a 2010. aastal, mil üle 0,1 % klassikalise skreipi levimus tehti kindlaks 94,73 %-lise

⁽¹⁾ „Evaluation of the application of Sweden to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie“ (EFSA Journal 2015;13(11):4292) ja „Evaluation of the application of Finland to be recognised as having a negligible risk of classical scrapie“ (EFSA Journal 2015;13(11):4293).

usaldusväärsusega. Kuna usaldusväärsuse erinevus 94,73 ja 95 protsendi vahel ei ole klassikalise skreipi juhtumi avastamata jätmise riski korral märkimisväärne ning ülejäänud kuuel aastal olid määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punkti 2.1 alapunkti c nõuded täidetud, võib kriteeriumi lugeda viimase seitsme aasta jooksul täidetuks.

- (14) EFSA aruannetest nähtub ka, et EFSA ja IRMMi varasematest sõeluuringutes kasutatavate diagnostikatestide hindamistest saadud testide tundlikkuse põhjal vastaksid Rootsi ja Soome kavatsused, mis on seotud klassikalise skreipi järelevalvega tulevikus, määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punkti 2.2 nõuetele.
- (15) Võttes arvesse EFSA aruandeid ja positiivseid tulemusi, milleni komisjon jõudis kõnealuste taotluste hindamisel määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punkti 2.1 sätestatud muude kriteeriumide alusel, tuleks Rootsi ja Soome kanda väikese klassikalise skreipi riskiga liikmesriikide loetellu.
- (16) Määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 3.2 on esitatud loetelu liikmesriikidest, mille riiklikud skreipi kontrollimise programmid on heaks kiidetud. Kuna Soome ja Rootsi tuleks nüüd kanda kõnealuse jao punkti 2.3 kui väikese klassikalise skreipi riskiga liikmesriigid, tuleks nad kõnealuse jao punkti 3.2 heakskiidetud riiklike skreipi kontrollimise programmidega liikmesriikide loetelust välja jätta, sest uus staatus pakub suuremaid tagatisi kui need, mis antakse heakskiidetud riiklike skreipi kontrollimise programmidega.
- (17) Määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktides 1.2 ja 1.3 on sätestatud tingimused, millele põllumajandusettevõtte peab väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga ettevõtte staatuse saamiseks vastama. Kõnealuse jao punktis 4 on sätestatud skreipiga seotud tingimused, mis tuleb täita liidusisesel lammaste ja kitsedega ning nende sperma ja embrüotega kauplemisel.
- (18) Lisaks on põllumajandusettevõtte määruse (EÜ) nr 999/2001 artikli 3 lõike 1 alapunktis i määratletud kui koht, kus loomi peetakse, kasvatatakse, aretatakse, nendega tegeletakse või kus neid inimestele näidatakse. Nii seemendusjaamu kui ka loomaaedu tuleb seepärast käsitleda põllumajandusettevõtetena ning nende suhtes tuleb kohaldada määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao sätestatud tingimusi.
- (19) Arvestades, et skreipi levimise risk isaste lammaste ja kitsede kaudu, keda peetakse seemendusjaamades, mis on tunnustatud ja mida kontrollitakse vastavalt direktiivi 92/65/EMÜ⁽¹⁾ D lisas sätestatud tingimustele, on piiratud, on asjakohane kehtestada määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao eritingimused seemendusjaamadele.
- (20) Nende eritingimustega tuleks ette näha, et väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõttesse võib seemendusjaamast lambaid ja kitsi tuua, kui i) seemendusjaam on tunnustatud ja seda kontrollitakse vastavalt direktiivi 92/65/EMÜ D lisale; ii) seemendusjaamas ei ole vastavalt kas viimase seitsme või kolme aasta jooksul esinenud klassikalise skreipi juhtumeid; iii) vastavalt kas viimase seitsme või kolme aasta jooksul on seemendusjaama toodud ainult järgmisi lambaid ja kitsi: lambad ja kitsed põllumajandusettevõtetest, kus lambaid ja kitsi püsivalt märgistatakse ja peetakse registrit põllumajandusettevõttesse saabuvate ja sealt välja viidavate lammaste ja kitsede liikumise kohta, kus ei ole vastavalt kas viimase seitsme või kolme aasta jooksul esinenud klassikalise skreipi juhtumeid ning kus veterinaarjärelevalve ametnik või pädeva asutuse volitatud veterinaararst teeb korrapäraseid kontrole; iv) seemendusjaam on kehtestanud bioohutuse meetmed, millega tagatakse, et seemendusjaamas ei puutu omavahel kokku erineva skreipi staatusega põllumajandusettevõtetest pärit lambad ja kitsed. Määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punkti 1.2 alapunkti c ja punkti 1.3 alapunkti c tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (21) Selleks et võtta arvesse käesolevas põhjenduses eespool nimetatud seemendusjaamade eritingimusi, tuleks muuta ka määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 4.2 sätestatud skreipiga seotud tingimusi, mis tuleb täita liidusisesel sperma ja embrüotega kauplemisel. Lisaks tuleks määruse (EÜ) nr 999/2001 IX lisa H peatükis sätestatud lammaste ja kitsede sperma ja embrüote impordi tingimustesse lisada viide kõnealustele eritingimustele.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A lisa I peatükis osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid (EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54).

- (22) Määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 4.1 sätestatud tingimused liidusiseseks lammaste ja kitsedega kauplemiseks on kehtestatud klassikalise skreipi levimise vältimiseks põllumajandusettevõtetes peetavate põllumajandusloomade hulgas. Kuna ainult loomaaedade vaheline lammaste ja kitsede liikumine ei mõjuta põllumajandusloomadena peetavate liidu lammaste ja kitsede skreipi staatust, ei tuleks kõnealuseid eritingimusi kohaldada lammaste ja kitsede suhtes, keda peetakse ainult nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ artikli 2 lõike 1 punkti c heakskiidetud asutuse, instituudi või keskuse mõistega hõlmatud loomaaedades või kes liiguvad ainult nende vahel. Nende loomade puhul tuleks seepärast teha erand määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 4.1 sätestatud tingimustest.
- (23) Määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 4.1 sätestatud, skreipiga seotud tingimusi liidusisesel eluslammaste ja -kitsedega kauplemiseks on liidusisesel teatavate haruldaste tõugudega kauplemisel raske täita. Sugulasaretuse vältimiseks ja geneetilise mitmekesisuse säilitamiseks haruldaste tõugude populatsioonides on vajalik selliste loomade korrapärane vahetamine liikmesriikide vahel. Seepärast tuleks ette näha eritingimused haruldastesse tõugudesse kuuluvate lammaste ja kitsede liidusiseseks kauplemiseks. Kõnealused eritingimused peaksid võimaldama liidusisest kauplemist selliste haruldastesse tõugudesse kuuluvate lammaste ja kitsedega, kes ei vasta määruse (EÜ) nr 999/2001 VIII lisa A peatüki A jao punktis 4.1 sätestatud tingimustele.
- (24) Mõistet „haruldane tõug“ ei ole liidu õigusaktides konkreetselt määratletud. Komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 (⁽¹⁾) artikli 7 lõigetes 2 ja 3 on siiski kehtestatud tingimused, mille alusel saab võtta põllumajanduse keskkonna- ja kliimameetme kohaseid põllumajanduse jaoks kadumisohtu olevate kohalike tõugude kasvatamise kohustusi. Neis tingimustes on eelkõige nõutud, et nõuetekohaselt tunnustatud asjaomane tehniline asutus registreerib asjaomase tõu tõuraamatu ja ajakohastab seda. Nõukogu direktiivi 89/361/EMÜ (⁽²⁾) kohaselt peab selline tehniline asutus olema tõuaretusorganisatsioon või -ühing, mille on heaks kiitnud liikmesriik, kus see on asutatud, või kõnealuse liikmesriigi ametiasutus.
- (25) Seepärast tuleks määruse (EÜ) nr 999/2001 kohaldamisel põllumajanduse jaoks kadumisohtu olevaid kohalikke tõuge määratleda kui neid lamba- ja kitsetõuge, mis vastavad delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 artikli 7 lõigetele 2 ja 3 ja mille suhtes kohaldatakse direktiivi 89/361/EMÜ kohaselt heakskiidetud tõuaretusorganisatsiooni või -ühingu või asjaomase liikmesriigi ametiasutuse rakendatavat kaitseprogrammi.
- (26) Määruse (EÜ) nr 999/2001 IX lisa C peatüki B jagu tuleks muuta nii, et liitu oleks võimalik importida väheolulise BSE riskiga kolmandate riikide veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärit tooteid ka siis, kui kõnealused tooted on saadud toormaterjalist, mis on osaliselt või täielikult pärit kontrollitud või määratlemata BSE riskiga riikidest, eeldusel et määratletud riskiteguriga materjal on kontrollitud või määratlemata BSE riskiga riikidest pärit toormaterjali küljest eemaldatud.
- (27) Seepärast tuleks määruse (EÜ) nr 999/2001 II, III, V, VII, VIII ja IX lisa vastavalt muuta.
- (28) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 999/2001 II, III, V, VII, VIII ja IX lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

(¹) Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestatakse üleminekusätted (ELT L 227, 31.7.2014, lk 1).

(²) Nõukogu 30. mai 1989. aasta direktiiv 89/361/EMÜ tõupuhaste aretuslammaste ja -kitsede kohta (EÜT L 153, 6.6.1989, lk 30).

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesoleva määruse punktiga 6 määruse (EÜ) nr 999/2001 IX lisasse tehtud muudatusi kohaldatakse alates 1. juulist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. august 2016

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNKER

LISA

Määruse (EÜ) nr 999/2001 II, III, V, VII, VIII ja IX lisa muudetakse järgmiselt.

1. II lisa A peatüki esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriikide või kolmandate riikide või nende piirkondade (edaspidi „riigid või piirkonnad“) BSE staatus määratakse kindlaks punktides a–e esitatud kriteeriumide alusel. Käesoleva lisa kohaldamisel ei võeta BSE-na arvesse ebatüüpilist BSE-d, mida arvatakse esinevat spontaanselt väga vähesel määral kõigis veisepopulatsioonides.“

2. III lisa A peatükki muudetakse järgmiselt:

a) I osa punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. **Kontrollidele järgnevad meetmed**

- 6.1. Kui inimtoiduks tapetud loom on valitud kontrollimiseks veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes, ei kanta määruse (EÜ) nr 854/2004 I lisa I jao III peatükis sätestatud tervisemärki looma rümbale enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.
- 6.2. Liikmesriigid võivad teha erandi punkti 6.1 sätetest, kui tapamajas kasutatakse ametlikku süsteemi, millega tagatakse, et mitte ühtegi tervisemärki kandvat kontrollitud looma osa ei viida tapamajast välja enne kiirtesti negatiivse tulemuse saamist.
- 6.3. Kõik veiste spongioosse entsefalopaatia suhtes kontrollitava looma kehaosad, sealhulgas nahk, säilitatakse ametliku kontrolli all kuni kiirtesti negatiivse tulemuse saamiseni, v.a juhul, kui need kõrvaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktiga a või b või kui keharasvu töödeldakse kooskõlas määrusega (EL) nr 142/2011 ja kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktiga e või kui neid kasutatakse viimatinimetatud määruse artiklis 36 osutatud kõrvalsaaduste tootmiseks.
- 6.4. Kiirtestis positiivse või ebaselge tulemuse saanud looma kehaosad, sealhulgas nahk, kõrvaldatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktile a või b, välja arvatud materjal, mida tuleb säilitada käesoleva lisa B peatüki III osas ette nähtud registri jaoks, ja selliselt kehalt saadud rasvad, kui neid rasvu töödeldakse kooskõlas määrusega (EL) nr 142/2011 ja kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktiga e või kui neid kasutatakse viimatinimetatud määruse artiklis 36 osutatud kõrvalsaaduste tootmiseks.
- 6.5. Kui inimtoiduks tapetud loomale tehtud kiirtesti tulemus on positiivne või ebaselge, tuleb lisaks positiivse või ebaselge testitulemusega looma rümbale hävitada punkti 6.4 kohaselt vähemalt sellele samal tapaliinil vahetult eelnev rümp ja kaks vahetult järgnevat rümpa.
- Erandina käesoleva punkti esimesest lõigust võivad liikmesriigid otsustada hävitada eespool nimetatud rümbad üksnes juhul, kui X lisa C peatüki punkti 3.1 alapunktis b osutatud kinnitavate uuringute tulemusena osutub kiirtesti tulemus positiivseks või ebaselgeks.
- 6.6. Liikmesriigid võivad teha erandeid punkti 6.5 sätetest juhul, kui tapamajas kasutatakse süsteemi rümpadevahelise nakatumise vältimiseks.“;

b) II osas asendatakse punktid 7.3 ja 7.4 järgmisega:

„7.3. Kõik kontrollitava looma kehaosad, sealhulgas nahk, säilitatakse ametliku kontrolli all kuni kiirtesti negatiivse tulemuse saamiseni, v.a juhul, kui need kõrvaldatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktiga a või b või kui keharasvu töödeldakse kooskõlas määrusega (EL) nr 142/2011 ja kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktiga e või kui neid kasutatakse viimatinimetatud määruse artiklis 36 osutatud kõrvalsaaduste tootmiseks.

- 7.4. Kiirtestis positiivse tulemuse saanud looma kehaosad, sealhulgas nahk, kõrvaldatakse vahetult vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktide a või b, välja arvatud materjal, mida tuleb säilitada käesoleva lisa B peatüki III osas ette nähtud registri jaoks, ja selliselt kehalt saadud sulatatud rasvad, kui neid sulatatud rasvu töödeldakse kooskõlas määrusega (EL) nr 142/2011 ja kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 12 punktiga e või kui neid kasutatakse viimatinimetatud määruse artiklis 36 osutatud kõrvalsaaduste tootmiseks.“

3. V lisa muudetakse järgmiselt:

- a) punktid 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. **Märgistamine ja kõrvaldamine**

Määratletud riskiteguriga materjal tuleb märgistada värviga või vajaduse korral kohe kõrvaldamisel teisiti märgistada ning täielikult hävitada vastavalt määruse (EÜ) nr 1069/2009, eriti selle artikli 12 eeskirjadele.

4. **Määratletud riskiteguriga materjali eemaldamine**

4.1. Määratletud riskiteguriga materjal eemaldatakse:

- a) tapamajades või vajaduse korral teistes loomade tapmiseks ettenähtud kohtades;
- b) lihalõikusettevõtetes, kui tegemist on veiste selgrooga;
- c) määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 24 lõike 1 punktis h osutatud tunnustatud ettevõtetes, kui see on asjakohane.

4.2. Erandina punktist 4.1 on kooskõlas käesoleva määruse artikli 24 lõikes 3 osutatud korraga ja järgmistel tingimustel lubatud määratletud riskiteguriga materjali eemaldamise asemel kasutada artikli 8 lõikes 2 osutatud alternatiivtesti, eeldusel et alternatiivtest on esitatud X lisa loetelus:

- a) alternatiivtestid tehakse tapamajades kõikidel loomadel, kes vastavad määratletud riskiteguriga materjali eemaldamise tingimustele;
- b) mitte ühtki inimtoiduks või söödaks ettenähtud veistest, lammastest või kitsedest saadud toodet ei tohi tapamajast välja viia enne, kui pädev asutus on saanud ja heaks kiitnud võimalikel nakatunud tapetud loomadel tehtud alternatiivtestid juhul, kui mõnel neist on BSE kinnituse saanud;
- c) alternatiivtesti positiivse tulemuse korral tuleb hävitada kogu võimalik nakatunud veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärit materjal tapamajas vastavalt punktile 3, välja arvatud juhul, kui kõiki nakatunud looma kehaosad, sealhulgas toornahka, on võimalik identifitseerida ja eraldi hoida.

4.3. Erandina punktist 4.1 võib liikmesriik otsustada lubada:

- a) lammaste ja kitsede seljaaju eemaldamist spetsiaalselt selleks volitatud lihalõikusettevõtetes;
- b) veiste selgroo eemaldamist rümpadest või rümboosadest spetsiaalselt selleks volitatud, kontrollitud ja registreeritud lihapoodides;
- c) veistelt pea liha lõikamist spetsiaalselt selleks volitatud lihalõikusettevõtetes vastavalt punktile 9.

4.4. Käesolevas peatükis sätestatud eeskirju määratletud riskiteguriga materjali kõrvaldamiseks ei kohaldata 1. kategooria materjali suhtes, mida kasutatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 18 lõike 2 punktiga a loomaaloomade söödana, ega 1. kategooria materjali suhtes, mida kasutatakse kooskõlas kõnealuse määruse artikli 18 lõike 2 punktiga b ohustatud või kaitsealuste raipetoiduliste lindude ja teiste liikide toiduks nende looduslikus elupaigas, et edendada bioloogilist mitmekesisust.“

b) punktid 6 ja 7 asendatakse järgmisega:

„6. Kudede kahjustamist käsitlevad meetmed

Lisaks artikli 8 lõikes 3 sätestatule, mille kohaselt on kontrollitud või määratlemata BSE riskiga liikmesriikides või piirkondades keelatud nende veiste, lammaste või kitsede puhul, kelle liha on ette nähtud inim- või loomatoiduks, vigastada kesknärvisüsteemikudesid pärast uimastamist koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga või koljuõõnde süstitud gaasiga, tuleks kõnealust keeldu kohaldada ka väikese BSE riskiga liikmesriikide suhtes.

7. Veiselt keelte lõikamine

Inimtooiduks või loomatoiduks ette nähtud igas vanuses veiste keelte lõikamine toimub tapamajas ristlõikega keeleлуу keeletipu suunas, v.a selliste veiste keelte puhul, kes on pärit väheolulise BSE riskiga liikmesriikidest.“;

c) punkt 11 asendatakse järgmisega:

„11. Kontrollid

11.1. Käesoleva lisa nõuetekohase rakendamise tagamiseks teostavad liikmesriigid sagedast ametlikku kontrolli ning kontrollivad saastumisvastaste meetmete rakendamist, seda eriti tapamajades, lihalõikusettevõtetes ja teistes kohtades, kus toimub määratletud riskiteguriga materjali eemaldamine, näiteks lihapoodides ja punkti 4.1 alapunktis c osutatud ettevõtetes.

11.2. Liikmesriigid seavad eelkõige sisse süsteemi, millega tagatakse ja kontrollitakse, et määratletud riskiteguriga materjal kasutatakse ja kõrvaldatakse kooskõlas käesoleva määrusega ja määrusega (EÜ) nr 1069/2009.

11.3. Kehtestatakse süsteem, millega kontrollitakse punkti 1 alapunktis a määratletud seljaaju eemaldamist. See kontrollisüsteem hõlmab vähemalt järgmisi meetmeid:

a) kuni 30. juunini 2017 identifitseeritakse selgroogu sisaldavad veiserümbad või rümbalõiked juhul, kui selgroo eemaldamine ei ole vajalik, selgelt nähtava sinise triibu abil määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 13 osutatud märgisel;

alates 1. juulist 2017 identifitseeritakse selgroogu sisaldavad veiserümbad või rümbalõiked juhul, kui selgroo eemaldamine on vajalik, selgelt nähtava punase triibu abil määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 13 osutatud märgisel;

b) vajaduse korral näidatakse täiendav teave selgroo eemaldamist vajavate veiserümpade või rümbalõigete arvu kohta ära lihapartiiga seotud äridokumendil. Impordi puhul lisatakse kõnealune täiendav teave vajaduse korral ühisele veterinaariaalasele sisenemisdokumendile (CVED), millele on viidatud komisjoni määruse (EÜ) nr 136/2004 (*) artikli 2 lõikes 1;

(*) Komisjoni 22. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 136/2004, milles sätestatakse kolmandatest riikidest imporditud kaupade veterinaarkontrolli kord ühenduse piiripunktides (ELT L 21, 28.1.2004, lk 11).“

c) lihamüügiettevõtted on kohustatud punktis b nimetatud äridokumente säilitama vähemalt ühe aasta jooksul.

4. VII lisa B peatüki punktid 4.2, 4.3 ja 4.4 asendatakse järgmisega:

„4.2. Põllumajandusettevõttesse võib tuua üksnes järgmisi lambaid:

a) ARR/ARR-genotüübiga isased lambad;

b) vähemalt ühe ARR-alleeliga ja ilma VRQ-alleelita emased lambad.

Erandina punktides a ja b võivad liikmesriigid lubada punktides c ja d osutatud lammaste toomist põllumajandusettevõttesse, tingimusel et:

i) ettevõttes kasvatatav tõug on põllumajanduse jaoks kadumisohtus olev kohalik tõug delegeeritud komisjoni määruse (EL) nr 807/2014 (*) artikli 7 lõigete 2 ja 3 tähenduses;

ii) ettevõttes kasvatatava tõu suhtes rakendatakse komisjoni direktiivi 89/361/EMÜ (**) artikli 5 kohaselt heakskiidetud või tunnustatud tõuaretusorganisatsiooni või -ühingu või mõne ametiasutuse kaitseprogrammi; ning

iii) ARR-alleeli esinemissagedus põllumajandusettevõttes kasvatatava tõu piires on väike;

c) vähemalt ühe ARR-alleeliga ja ilma VRQ-alleelita isased lambad;

d) ilma VRQ-alleelita emased lambad.

4.3. Põllumajandusettevõttes võib kasutada üksnes järgmiseid tõujäarasid ning lambaspermat ja -embrüoid:

a) ARR/ARR-genotüübiga isased lambad;

b) ARR/ARR-genotüübiga järede sperma;

c) vähemalt ühe ARR-alleeliga ja ilma VRQ-alleelita embrüod.

Erandina punktides a, b ja c võivad liikmesriigid lubada punktides d, e ja f osutatud tõujärade ning lambasperma ja -embrüote kasutamist põllumajandusettevõttes, tingimusel et:

i) ettevõttes kasvatatav tõug on põllumajanduse jaoks kadumisohtus olev kohalik tõug delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 artikli 7 lõigete 2 ja 3 tähenduses;

ii) ettevõttes kasvatatava tõu suhtes rakendatakse direktiivi 89/361/EMÜ artikli 5 kohaselt heakskiidetud või tunnustatud tõuaretusorganisatsiooni või -ühingu või mõne ametiasutuse kaitseprogrammi; ning

iii) ARR-alleeli esinemissagedus põllumajandusettevõttes kasvatatava tõu piires on väike;

d) vähemalt ühe ARR-alleeliga ja ilma VRQ-alleelita isased lambad;

e) vähemalt ühe ARR-alleeliga ja ilma VRQ-alleelita lammaste sperma;

f) ilma VRQ-alleelita embrüod.

4.4. Loomade väljaviimine põllumajandusettevõtetest on lubatud loomade hävitamiseks või kohe inimtoiduks tapmiseks või järgmistel tingimustel:

a) ARR/ARR-genotüübiga jäarasid ja uttesid võib viia põllumajandusettevõtetest välja kõikidel otstarvetel, sealhulgas aretamiseks, tingimusel et nad viiakse teistesse põllumajandusettevõtetesse, mille suhtes kohaldatakse meetmeid punkti 2.2.2 alapunkti c või punkti 2.2.2 alapunkti d kohaselt;

b) kui liikmesriik nii otsustab, võib ute- ja kitsetallesid viia liikmesriigi territooriumil asuvasse teise põllumajandusettevõttesse üksnes tapaeelseks nuumamiseks, tingimusel et:

i) sihtkoha põllumajandusettevõttes ei ole muid kui tapaeelseks nuumamiseks ettenähtud lambaid ja kitsi;

ii) pärast nuumamise lõppu viiakse ute- ja kitsetalled, kes on pärit põllumajandusettevõtetest, mille suhtes kohaldatakse punkti 2.2.2 alapunkti c alapunktis iii või punkti 2.2.2 alapunktis d osutatud likvideerimis-meetmeid, otse sama liikmesriigi territooriumil asuvasse tapamajja, kus nad tapetakse hiljemalt 12 kuu vanuseks saamisel.

(*) Komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 807/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja kehtestatakse üleminekusätted (ELT L 227, 31.7.2014, lk 1).

(**) Nõukogu 30. mai 1989. aasta direktiiv 89/361/EMÜ tõupuhaste aretuslammaste ja -kitsede kohta (EÜT L 153, 6.6.1989, lk 30).“

5. VIII lisa A peatüki A jagu muudetakse järgmiselt:

a) punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. Väikese ja kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõtted

1.1. Liidusesel kauplemisel võivad liikmesriigid vajaduse korral kehtestada ja võtta kasutusele ametliku süsteemi, et tunnistada põllumajandusettevõtteid väikese klassikalise skreipi riskiga või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga ettevõteteks. Vajaduse korral loovad ja peavad nad selle ametliku süsteemi põhjal loetelusid lambaid ja kitsi pidavate väikese klassikalise skreipi riskiga või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõtetest.

1.2. Lambaid pidava põllumajandusettevõtte, mis on tunnistatud VII lisa C peatüki 4. osa punkti 1 alapunkti a kohaselt TSEde suhtes resistentseks I tasemel ja kus ei ole vähemalt viimase seitsme aasta jooksul leidnud kinnitust ükski klassikalise skreipi juhtum, võib tunnistada väikese klassikalise skreipi riskiga ettevõtteks.

Lambaid, kitsi või lambaid ja kitsi pidava põllumajandusettevõtte võib tunnistada väikese klassikalise skreipi riskiga ettevõtteks ka juhul, kui ettevõtte on vastanud vähemalt viimase seitsme aasta jooksul järgmistele tingimustele:

a) lambad ja kitsed on märgistatud püsiva märgistusega ja nende kohta peetakse registrit, mis võimaldab kindlaks teha põllumajandusettevõtte, kus nad sündisid;

b) põllumajandusettevõttesse saabuvate ja sealt välja viidavate lammaste ja kitsede kohta peetakse registrit;

c) põllumajandusettevõttesse tuuakse üksnes järgmisi lambaid ja kitsi:

i) lambad ja kitsed, kes on pärit põllumajandusettevõtetest, kus klassikalise skreipi risk on väike;

ii) lambad ja kitsed, kes on pärit põllumajandusettevõtetest, kus on täidetud alapunktides a–i sätestatud tingimusi vähemalt viimase seitsme aasta jooksul või vähemalt sama ajavahemiku jooksul, kui põllumajandusettevõtte, kuhu loomad viiakse, on vastanud kõnealustes punktides sätestatud tingimustele;

iii) ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga lambad;

iv) lambad ja kitsed, kes vastavad alapunktis i või ii sätestatud tingimustele, v.a seemendusjaamas pidamise ajal, eeldusel et kõnealune seemendusjaam vastab järgmistele tingimustele:

— seemendusjaam on nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ (*) D lisa I peatüki punkti I kohaselt heaks kiidetud ja seda kontrollitakse kooskõlas kõnealuse lisa I peatüki punktiga II;

— viimase seitsme aasta jooksul on seemendusjaama toodud ainult lambaid ja kitsi, kes on pärit põllumajandusettevõtetest, kus olid kõnealuse perioodi jooksul täidetud punktides a, b ja e sätestatud tingimused ning kus veterinaarjärelevalve ametnik või pädeva asutuse volitatud veterinaararst tegi korrapäraseid kontrolle;

— viimase seitsme aasta jooksul ei ole seemendusjaamas kinnitust leidnud ükski klassikalise skreipi juhtum;

— seemendusjaam on kehtestanud bioohutuse meetmed, mis tagavad, et seal peetavad ja väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõttest pärit lambad ja kitsed ei puutu otseselt ega kaudselt kokku madalama klassikalise skreipi staatusega põllumajandusettevõttest pärit lammaste ja kitsedega;

d) veterinaarjärelevalve ametnik või veterinaararst, kellele pädev asutus on andnud selleks otstarbeks volituse, teeb põllumajandusettevõttes korrapäraselt kontrolle, et veenduda alates 1. jaanuarist 2014 vähemalt kord aastas punktides a kuni i sätestatud tingimuste täitmisest;

- e) kinnitust ei ole leidnud ükski klassikalise skreipi juhtum;
- f) kuni 31. detsembrini 2013 kontrollitakse vastavalt X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsetele meetoditele ja juhenditele laboris klassikalise skreipi esinemise suhtes kõiki III lisa A peatüki II osa punktis 3 osutatud üle 18 kuu vanuseid lambaid ja kitsi, kes on surnud või on tapetud muudel põhjustel kui inimtoiduks.

Alates 1. jaanuarist 2014 kontrollitakse vastavalt X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsetele meetoditele ja juhenditele laboris klassikalise skreipi esinemise suhtes kõiki üle 18 kuu vanuseid lambaid ja kitsi, kes on surnud või on tapetud muudel põhjustel kui inimtoiduks.

Erandina punkti f esimese ja teise lõigu tingimustest võivad liikmesriigid otsustada, et kõiki üle 18 vanuseid kaubandusliku väärtuseta lambaid ja kitsi, kes praagitakse looma tootliku elu lõppedes välja, mitte ei tapeta inimtoiduks, kontrollib veterinaarjärelevalve ametnik ning kõiki neid, kelle puhul ilmneb kurnatuse tunnuseid või neuroloogilisi tunnuseid, kontrollitakse vastavalt X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsetele meetoditele ja juhenditele laboris klassikalise skreipi esinemise suhtes.

Lisaks punktides a kuni f sätestatud tingimustele peavad alates 1. jaanuarist 2014 olema täidetud järgmised tingimused:

- g) põllumajandusettevõttesse tuuakse üksnes järgmisi lammaste ja kitsede munarakke ja embrüoid:
- i) munarakud ja embrüod, mis on saadud doonorloomadelt, keda on hoitud sünnist saadik liikmesriigis, kus klassikalise skreipi risk on väike, või põllumajandusettevõttes, kus klassikalise skreipi risk on väike või kontrollitud, või kelle puhul on täidetud järgmised nõuded:
 - loomad on märgistatud püsiva märgistusega, et oleks võimalik kindlaks teha põllumajandusettevõtte, kus nad sündisid;
 - loomi on hoitud sünnist saadik põllumajandusettevõttes, kus ei ole nende sealviibimise ajal kinnitust leidnud ükski klassikalise skreipi juhtum;
 - loomadel ei olnud munarakkude või embrüote kogumise ajal klassikalise skreipi kliinilisi haigustunnuseid;
 - ii) tegemist on vähemalt ühe ARR-alleeliga lammaste munarakkude või embrüotega;
- h) põllumajandusettevõttesse tuuakse üksnes järgmist lammaste ja kitsede spermat:
- i) sellistelt doonorloomadelt pärit sperma, keda on hoitud sünnist saadik liikmesriigis, kus klassikalise skreipi risk on väike, või põllumajandusettevõttes, kus klassikalise skreipi risk on väike või kontrollitud, või kelle puhul on täidetud järgmised nõuded:
 - loomad on märgistatud püsiva märgistusega, et oleks võimalik kindlaks teha põllumajandusettevõtte, kus nad sündisid;
 - loomadel ei olnud sperma kogumise ajal klassikalise skreipi kliinilisi haigustunnuseid;
 - ii) ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga järede sperma;
 - i) põllumajandusettevõtte lammastel ja kitsedel ei ole ei otsest ega kaudset kokkupuudet, sh ühise karjatamise näol, madalama klassikalise skreipi staatusega põllumajandusettevõttest pärit lammaste ja kitsedega.

1.3. Ainult lambaid või kitsi või lambaid ja kitsi pidava põllumajandusettevõtte võib tunnistada kontrollitud klassikalise skreipi riskiga ettevõtteks juhul, kui ettevõtte on vastanud vähemalt viimase kolme aasta jooksul järgmistele tingimustele:

- a) lambad ja kitsed on märgistatud püsiva märgistusega ja nende kohta peetakse registrit, mis võimaldab kindlaks teha põllumajandusettevõtte, kus nad sündisid;
- b) põllumajandusettevõttesse saabuvate ja sealt välja viidavate lammaste ja kitsede kohta peetakse registrit;
- c) põllumajandusettevõttesse tuuakse üksnes järgmisi lambaid ja kitsi:
 - i) lambad ja kitsed, mis on pärit põllumajandusettevõtetest, kus klassikalise skreipi risk on väike või kontrollitud;
 - ii) lambad ja kitsed, kes on pärit põllumajandusettevõtetest, kus on täidetud punktides a kuni i sätestatud tingimusi vähemalt viimase kolme aasta jooksul või vähemalt sama ajavahemiku jooksul, kui seda on tehtud põllumajandusettevõttes, kuhu loomad viiakse;
 - iii) ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga lambad;
 - iv) lambad ja kitsed, kes vastavad alapunktis i või ii sätestatud tingimustele, v.a seemendusjaamas pidamise ajal, eeldusel et kõnealune seemendusjaam vastab järgmistele tingimustele:
 - seemendusjaam on nõukogu direktiivi 92/65/EMÜ D lisa I peatüki punkti I kohaselt heaks kiidetud ja seda kontrollitakse kooskõlas kõnealuse lisa I peatüki punktiga II;
 - viimase kolme aasta jooksul on seemendusjaama toodud ainult lambaid ja kitsi, kes on pärit põllumajandusettevõtetest, kus olid kõnealuse perioodi jooksul täidetud punktides a, b ja e sätestatud tingimused ning kus veterinaarjärelevalve ametnik või pädeva asutuse volitatud veterinaararst tegi korrapäraseid kontrolle;
 - viimase kolme aasta jooksul ei ole seemendusjaamas kinnitust leidnud ükski klassikalise skreipi juhtum;
 - seemendusjaam on kehtestanud bioohutuse meetmed, mis tagavad, et seal peetavad ja väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõttest pärit lambad ja kitsed ei puutu otseselt ega kaudselt kokku madalama klassikalise skreipi staatusega põllumajandusettevõttest pärit lammaste ja kitsedega;
- d) veterinaarjärelevalve ametnik või veterinaararst, kellele pädev asutus on andnud selleks otstarbeks volituse, teeb põllumajandusettevõttes korrapäraselt kontrolle, et veenduda alates 1. jaanuarist 2014 vähemalt kord aastas punktides a kuni i sätestatud tingimuste täitmisest;
- e) kinnitust ei ole leidnud ükski klassikalise skreipi juhtum;
- f) kuni 31. detsembrini 2013 kontrollitakse vastavalt X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsetele meetoditele ja juhenditele laboris klassikalise skreipi esinemise suhtes kõiki III lisa A peatüki II osa punktis 3 osutatud üle 18 kuu vanuseid lambaid ja kitsi, kes on surnud või on tapetud muudel põhjustel kui inimtoiduks.

Alates 1. jaanuarist 2014 kontrollitakse vastavalt X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsetele meetoditele ja juhenditele laboris klassikalise skreipi esinemise suhtes kõiki üle 18 kuu vanuseid lambaid ja kitsi, kes on surnud või on tapetud muudel põhjustel kui inimtoiduks.

Erandina punkti f esimese ja teise lõigu tingimustest võivad liikmesriigid otsustada, et kõiki üle 18 kuu vanuseid kaubandusliku väärtuseta lambaid ja kitsi, kes praagitakse looma tootliku elu lõppedes välja, mitte ei tapeta inimtoiduks, kontrollib veterinaarjärelevalve ametnik ning kõiki neid, kelle puhul ilmneb kurnatuse tunnuseid või neuroloogilisi tunnuseid, kontrollitakse vastavalt X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsetele meetoditele ja juhenditele laboris klassikalise skreipi esinemise suhtes.

Lisaks punktides a kuni f sätestatud tingimustele peavad alates 1. jaanuarist 2014 olema täidetud järgmised tingimused:

g) põllumajandusettevõttesse tuuakse üksnes järgmisi lammaste ja kitsede munarakke ja embrüoid:

i) munarakud ja embrüod, mis on saadud doonorloomadelt, keda on hoitud sünnist saadik liikmesriigis, kus klassikalise skreipi risk on väike, või põllumajandusettevõttes, kus klassikalise skreipi risk on väike või kontrollitud, või kelle puhul on täidetud järgmised nõuded:

— loomad on märgistatud püsiva märgistusega, et oleks võimalik kindlaks teha põllumajandusettevõtte, kus nad sündisid;

— loomi on hoitud sünnist saadik põllumajandusettevõttes, kus ei ole nende sealviibimise ajal kinnitust leidnud ükski klassikalise skreipi juhtum;

— loomadel ei olnud munarakkude või embrüote kogumise ajal klassikalise skreipi kliinilisi haigustunnuseid;

ii) tegemist on vähemalt ühe ARR-alleleliga lammaste munarakkude või embrüotega;

h) põllumajandusettevõttesse tuuakse üksnes järgmist lammaste ja kitsede spermat:

i) sperma, mis on saadud doonorloomadelt, keda on hoitud sünnist saadik liikmesriigis, kus klassikalise skreipi risk on väike, või põllumajandusettevõttes, kus klassikalise skreipi risk on väike või kontrollitud, või kelle puhul on täidetud järgmised nõuded:

— loomad on märgistatud püsiva märgistusega, et oleks võimalik kindlaks teha põllumajandusettevõtte, kus nad sündisid;

— loomadel ei olnud sperma kogumise ajal klassikalise skreipi kliinilisi haigustunnuseid;

ii) ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga jäärade sperma;

i) põllumajandusettevõtte lammastel ja kitsedel ei ole ei otsest ega kaudset kokkupuudet, sh ühise karjatamise näol, madalama staatusega põllumajandusettevõttest pärit lammaste ja kitsedega.

1.4. Kui põllumajandusettevõttes, kus on väike või kontrollitud klassikalise skreipi risk, või põllumajandusettevõttes, mille puhul on tuvastatud VII lisa B peatüki 1. osas osutatud uurimise käigus väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõttega epidemioloogiline seos, tehakse kindlaks klassikalise skreipi juhtum, kustutatakse väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõtte viivitamata käesoleva jao punktis 1.1 osutatud loetelust.

Liikmesriik teavitab viivitamata teisi liikmesriike, kes on sisse toonud nakatunud põllumajandusettevõtte lambaid ja kitsi või nendelt lammastelt ja kitsedelt kogutud spermat või embrüoid viimase seitsme aasta jooksul, kui tegemist on väikese klassikalise skreipi riskiga ettevõttega, või viimase kolme aasta jooksul, kui tegemist on kontrollitud klassikalise skreipi riskiga ettevõttega.

(*) Nõukogu 13. juuli 1992. aasta direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, munarakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid, ning nende impordiks ühendusse (ELT L 268, 14.9.1992, lk 54)“;

b) punkti 2.1 alapunktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) vähemalt viimase seitsme aasta jooksul on kontrollitud lambaid ja kitsi, kellel on olnud klassikalise skreipi kliinilisi haigustunnuseid;

- c) vähemalt viimase seitsme aasta jooksul on kontrollitud igal aastal piisaval arvul üle 18 kuu vanuseid lambaid ja kitsi, kes on tüüpilised tapetud, surnud või muul eesmärgil kui inimtoiduks tapetud lambad ja kitsed, et kõnealuses populatsioonis oleks võimalik teha üle 0,1 % klassikalise skreipi levimust kindlaks 95 % usaldusväärsusega, ja sel ajavahemikul ei ole tuvastatud ühtki klassikalise skreipi juhtumit;
- c) punkt 2.3 asendatakse järgmisega:
- „2.3. Väikese klassikalise skreipi riskiga liikmesriigid või nende piirkonnad on järgmised:
- Austria
 - Soome
 - Rootsi.“;
- d) punkt 3.2 asendatakse järgmisega:
- „3.2. Kiidetakse heaks järgmiste liikmesriikide riiklikud skreipi kontrollimise programmid:
- Taani.“;
- e) punkt 4 asendatakse järgmisega:
- „4. Lammaste ja kitsede ning nende sperma ja embrüote liidusisene kaubandus
- Kehtivad järgmised tingimused.
- 4.1. Lambad ja kitsed:
- a) aretuslambad ja -kitsed, kes on ette nähtud toomiseks teistesse liikmesriikidesse kui need riigid, kus klassikalise skreipi risk on väike või millel on heakskiidetud riiklik skreipi kontrollimise programm:
 - i) on pärit põllumajandusettevõtetest, kus klassikalise skreipi risk on väike või kontrollitud; või
 - ii) on pärit liikmesriigist või selle piirkonnast, kus klassikalise skreipi risk on väike; või
 - iii) on juhul, kui tegemist on lammastega, ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga lambad, tingimusel et nad ei ole pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes kohaldatakse VII lisa B peatüki punktides 3 ja 4 sätestatud piiranguid;
 - b) kõikideks otstarveteks, välja arvatud koheseks tapmiseks ette nähtud lambad ja kitsed, kes tuuakse liikmesriikidesse, kus klassikalise skreipi risk on väike või millel on heakskiidetud riiklik skreipi kontrollimise programm:
 - i) on pärit põllumajandusettevõtetest, kus klassikalise skreipi risk on väike; või
 - ii) on pärit liikmesriigist või selle piirkonnast, kus klassikalise skreipi risk on väike; või
 - iii) on juhul, kui tegemist on lammastega, ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga lambad, tingimusel et nad ei ole pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes kohaldatakse VII lisa B peatüki punktides 3 ja 4 sätestatud piiranguid;
 - c) erandina punktidest a ja b ei kohaldata kõnealustes punktides sätestatud nõudeid lammaste ja kitsede suhtes, keda peetakse ainult direktiivi 92/65/EMÜ artikli 2 lõike 1 punkti c kohaselt määratletud heakskiidetud asutustes, instituutides või keskustes või kes liiguvad ainult nende vahel;

- d) erandina punktides a ja b võib liikmesriigi pädev asutus lubada liidusisest kauplemist loomadega, kes ei vasta neis punktides sätestatud tingimustele, eeldusel et ta on saanud nende loomade sihtkohaks olevate liikmesriikide pädevatelt asutustelt eelneva nõusoleku ja loomad vastavad järgmistele tingimustele:
- i) loomad kuuluvad põllumajanduse jaoks kadumisohus olevasse kohalikku tõugu, nagu on viidatud delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 artikli 7 lõigetes 2 ja 3;
 - ii) loomad on kantud tõuraamatusse, mille on asutanud ja mida peab nõukogu direktiivi 89/361/EMÜ artikli 5 kohaselt lähteliikmesriigis ametlikult heakskiidetud tõuaretusorganisatsioon või -ühing või kõnealuse liikmesriigi ametiasutus, ning loomad tuleb kanda tõuraamatusse, mille on asutanud ja mida peab nõukogu direktiivi 89/361/EMÜ artikli 5 kohaselt sihtliikmesriigis ametlikult heakskiidetud tõuaretusorganisatsioon või -ühing või kõnealuse liikmesriigi ametiasutus;
 - iii) alapunktis ii osutatud tõuaretusorganisatsioonid või -ühingud või ametiasutused rakendavad lähte- ja sihtliikmesriigis kõnealuse tõu suhtes kaitseprogrammi;
 - iv) loomad ei ole pärit põllumajandusettevõttest, mille suhtes kohaldatakse VII lisa B peatüki punktides 3 ja 4 sätestatud piiranguid;
 - v) pärast punktis a või b sätestatud nõuetele mittevastavate loomade sisenemist sihtliikmesriigi vastuvõtvasse põllumajandusettevõttesse piiratakse kõigi kõnealuse ettevõtte lammaste ja kitsede liikumist VII lisa B peatüki punkti 3.4 kohaselt kolme aasta jooksul või seitsme aasta jooksul, kui sihtliikmesriik on väikese klassikalise skreipi riskiga või heakskiidetud riikliku skreipi kontrollimise programmiga liikmesriik.

Erandina käesoleva punkti esimesest lõigust ei kohaldata sellist liikumispiirangut käesoleva jao punkti 4.1 alapunkti d kohaste tingimuste alusel toimuva liidusisese loomadega kauplemise suhtes ega loomade riigisisese liikumise suhtes, kui loomad on ette nähtud viimiseks põllumajandusettevõttesse, kus aretatakse põllumajanduse jaoks kadumisohus olevat kohalikku tõugu, nagu on viidatud delegeeritud määruse (EL) nr 807/2014 artikli 7 lõigetes 2 ja 3, eeldusel et tõu suhtes rakendatakse direktiivi 89/361/EMÜ artikli 5 kohaselt heakskiidetud või tunnustatud tõuaretusorganisatsiooni või -ühingu või mõne ametiasutuse kaitseprogrammi.

Pärast alapunkti v teises lõigus osutatud liidusisest kauplemist või riigisisest liikumist piiratakse selle erandi alusel loomi vastu võtnud põllumajandusettevõtte või -ettevõtete kõigi lammaste ja kitsede liikumist kooskõlas alapunkti v esimese ja teise lõiguga.

4.2. Lammaste ja kitsede sperma ja embrüod:

- a) kogutakse loomadelt, keda on hoitud sünnist saadik pidevalt väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga põllumajandusettevõttes või -ettevõttes, v.a juhul, kui ettevõtte on seemendusjaam, eeldusel et seemendusjaam vastab punkti 1.3 alapunkti c alapunktis iv sätestatud tingimustele; või
- b) kogutakse loomadelt, keda on hoitud kogumisele eelneval kolmel aastal pidevalt põllumajandusettevõttes või -ettevõttes, mis on vastanud kolme aasta jooksul kõikidele punkti 1.3 alapunktides a kuni f sätestatud nõuetele, v.a juhul, kui ettevõtte on seemendusjaam, eeldusel et seemendusjaam vastab punkti 1.3 alapunkti c alapunktis iv sätestatud tingimustele; või
- c) kogutakse loomadelt, keda on hoitud sünnist saadik väikese või kontrollitud klassikalise skreipi riskiga riigis või selle piirkonnas; või
- d) kogutakse, kui tegemist on lambaspermaga, ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga isastelt lammastelt; või
- e) kui tegemist on lambaembrüotega, on need vähemalt ühe ARR-alleeliga.“

6. IX lisa asendatakse järgmisega:

„IX LISA

ELUSLOOMADE, EMBRÜOTE, MUNARAKKUDE JA LOOMSETE SAADUSTE IMPORT LIITU

B PEATÜKK

Veiste import

A JAGU

Import väheolulise BSE riskiga riigist või piirkonnast

Veiste importimise korral väheolulise BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:

- a) loomad on sündinud ja pidevalt kasvanud riigis või piirkonnas või riikides või piirkondades, mis on komisjoni otsuse 2007/453/EÜ (*) kohaselt liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;
- b) loomad on identifitseeritud püsिमärgistussüsteemi abil, mis võimaldab kindlaks teha nende ema ja päritolukarja, ning ei puutu kokku järgmiste veistega:
 - i) kõik BSEsse nakatunud loomad;
 - ii) kõik veised, kes on esimese eluaasta jooksul kasvanud koos BSEsse nakatunud loomaga ning kes on uuringute tulemuste kohaselt selle perioodi vältel saanud sama saastunud sööta, või
 - iii) kui alapunktis ii osutatud uuringute tulemused ei ole lõplikud, kõik veised, kes on sündinud BSEsse nakatunud loomaga samas karjas 12 kuu jooksul pärast kõnealuse looma sündi;
- ning
- c) kui asjaomases riigis on esinenud algupäraseid BSE juhtumeid, on loomad sündinud:
 - i) pärast kuupäeva, mil jõustus keeld sööta mäletsejalistele mäletsejalistest saadud liha-kondijahu ja kõrneid, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas; või
 - ii) pärast viimast algupärast BSE juhtumit esindava looma sünnikuupäeva, kui see toimus pärast alapunktis i osutatud söödakeelu jõustumise kuupäeva.

B JAGU

Import kontrollitud BSE riskiga riigist või piirkonnast

Veiste importimise korral kontrollitud BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:

- a) riik või piirkond on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud kontrollitud BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;
- b) loomad on identifitseeritud püsिमärgistussüsteemi abil, mis võimaldab kindlaks teha nende ema ja päritolukarja, ning ei puutu kokku järgmiste veistega:
 - i) kõik BSEsse nakatunud loomad;
 - ii) kõik veised, kes on esimese eluaasta jooksul kasvanud koos BSEsse nakatunud loomaga ning kes on uuringute tulemuste kohaselt selle perioodi vältel saanud sama saastunud sööta, või

- iii) kui alapunktis ii osutatud uuringute tulemused ei ole lõplikud, kõik veised, kes on sündinud BSEsse nakatunud loomaga samas karjas 12 kuu jooksul pärast kõnealuse looma sündi;
- c) loomad on sündinud:
 - i) pärast kuupäeva, mil jõustus keeld sööta mäletsejalistele mäletsejalistest saadud liha-kondijahu ja kõrneid, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas; või
 - ii) pärast viimast algupärasest BSE juhtumit esindava looma sünnikuupäeva, kui see toimus pärast alapunktis i osutatud söödakeelu jõustumise kuupäeva.

C JAGU

Import määratlemata BSE riskiga riigist või piirkonnast

Veiste importimise korral määratlemata BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:

- a) riik või piirkond on otsuse 2007/453/EÜ alusel liigitatud määratlemata BSE riskiga riigi või piirkonnana;
- b) mäletsejaliste söötmine mäletsejalistest saadud liha-kondijahu ja kõrnetega, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas, on olnud keelatud ja seda keeldu on jõustatud kogu riigis või piirkonnas;
- c) loomad on identifitseeritud püsिमärgistussüsteemi abil, mis võimaldab kindlaks teha nende ema ja päritolukarja, ning ei puutu kokku järgmiste veistega:
 - i) kõik BSEsse nakatunud loomad;
 - ii) kõik veised, kes on esimese eluaasta jooksul kasvanud koos BSEsse nakatunud loomaga ning kes on uuringute tulemuste kohaselt selle perioodi vältel saanud sama saastunud sööta, või
 - iii) kui alapunktis ii osutatud uuringute tulemused ei ole lõplikud, kõik veised, kes on sündinud BSEsse nakatunud loomaga samas karjas 12 kuu jooksul pärast kõnealuse looma sündi;
- d) loomad on sündinud:
 - i) vähemalt kaks aastat pärast kuupäeva, mil jõustus keeld sööta mäletsejalistele mäletsejalistest saadud liha-kondijahu ja kõrneid, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas; või
 - ii) pärast viimast algupärasest BSE juhtumit esindava looma sünnikuupäeva, kui see toimus pärast alapunktis i osutatud söödakeelu jõustumise kuupäeva.

C PEATÜKK

Veistelt, lammastelt või kitsedelt saadud loomsete saaduste import

A JAGU

Tooted

Järgmiste veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsete saaduste suhtes, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa järgmistes punktides, kohaldatakse sõltuvalt päritoluriigi BSE riski kategooriast käesoleva peatüki B, C või D jaos kehtestatud tingimusi:

- värske liha, nagu on määratletud lisa punktis 1.10;
- hakkliha, nagu on määratletud lisa punktis 1.13;
- mehhaaniliselt eraldatud lihamass, nagu on määratletud lisa punktis 1.14;

- lihavalmistised, nagu on määratletud lisa punktis 1.15;
- lihatooted, nagu on määratletud lisa punktis 7.1;
- sulatatud loomarasv, nagu on määratletud lisa punktis 7.5;
- kõrned, nagu on määratletud lisa punktis 7.6;
- želatiin, nagu on määratletud lisa punktis 7.7, v.a toornahast saadud želatiin;
- kollageen, nagu on määratletud lisa punktis 7.8, v.a toornahast saadud kollageen;
- töödeldud maod, põied ja sooled, nagu on määratletud lisa punktis 7.9

B JAGU

Import väheolulise BSE riskiga riigist või piirkonnast

A jaos osutatud veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärit saaduste importimise korral väheolulise BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:

- a) riik või piirkond on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;
- b) veised, lambad ja kitsed, kellelt saadused pärinevad, on läbinud tapaeelse ja tapajärgse kontrolli;
- c) veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärinevad saadused ei sisalda määratletud riskiteguriga materjali määruse (EÜ) nr 999/2001 V lisa punkti 1 tähenduses ega ole saadud sellisest materjalist;
- d) kui veised, kellelt saadused pärinevad, on pärit riigist või piirkonnast, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud kontrollitud või määratlemata BSE riskiga riikide või piirkondade hulka, võib erandina käesoleva jao punktist c importida rümpasid, poolrümpasid või mitte rohkem kui kolmeks lõigatud poolrümpasid, samuti veerandrümpasid, mis ei sisalda muud määratletud riskiteguriga materjali peale selgroo, sealhulgas spinaalganglion. Sellise impordi korral identifitseeritakse veiserümpad või rümbalõiked, mis sisaldavad käesoleva määruse V lisa punkti 1 kohaselt määratletud riskiteguriga materjaliks loetavat selgroogu, selgelt nähtava punase triibu abil määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 13 või 15 osutatud märgisel. Lisaks märgitakse täiendav teave selgroo eemaldamist vajavate veiserümpade või rümbalõigete arvu kohta ühisele veterinaariaalasele sisenemisdokumendile (CVED), millele viidatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 136/2004 artikli 2 lõikes 1;
- e) veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärinevad saadused ei sisalda veiste, lammaste või kitsede kontidest mehhaaniliselt eraldatud lihamassi ega ole saadud sellisest materjalist, v.a juhul, kui veised, lambad ja kitsed, kellelt saadused pärinevad, on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud riigis või piirkonnas, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka, kus ei ole esinenud algupäraseid BSE juhtumeid;
- f) veised, lambad ja kitsed, kellelt loomsed saadused pärinevad, ei ole pärast uimastamist tapetud ega surmatud koljuõõnde süstitud gaasiga või tapetud pärast uimastamist kesknärvisüsteemikudede vigastamise teel koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga, v.a juhul, kui veised, lambad ja kitsed, kellelt loomsed saadused pärinevad, on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud riigis või piirkonnas, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;

- g) kui veised, lambad ja kitsed, kellelt loomsed saadused pärinevad, on pärit riigist või piirkonnast, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud määratlemata BSE riskiga riikide või piirkondade hulka, ei ole neid söödetud liha-kondijahu ega kõrnetega, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas;
- h) kui veised, lambad ja kitsed, kellelt loomsed saadused pärinevad, on pärit riigist või piirkonnast, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud määratlemata BSE riskiga riikide või piirkondade hulka, on saadusi toodetud ja käideldud viisil, mis tagab, et nad ei sisalda konditustamise käigus kahjustatud närvi- ja lümfikudesid ega ole nendega saastunud.

C JAGU

Import kontrollitud BSE riskiga riigist või piirkonnast

1. A jaos osutatud veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsete saaduste importimise korral kontrollitud BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:
 - a) riik või piirkond on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud kontrollitud BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;
 - b) veised, lambad ja kitsed, kellelt saadused pärinevad, on läbinud tapaeelse ja tapajärgse kontrolli;
 - c) veised, lambad ja kitsed, kellelt eksporditavad loomsed saadused pärinevad, ei ole pärast uimastamist surmatud kesknärvisüsteemikudede vigastamise teel koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga või koljuõõnde süstitud gaasiga;
 - d) veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsed saadused ei sisalda määratletud riskiteguriga materjali käesoleva määruse V lisa punkti 1 tähenduses ega veiste, lammaste või kitsede kontidest mehhaaniliselt eraldatud lihamassi ega ole saadud sellisest materjalist.
2. Veistelt pärit loomsete saaduste puhul võib erandina punkti 1 alapunktist d importida rümpasid, poolrümpasid või mitte rohkem kui kolmeks lõigatud poolrümpasid, samuti veerandrümpasid, mis ei sisalda muud määratletud riskiteguriga materjali peale selgroo, sealhulgas spinaalganglion.
3. Kui selgroo eemaldamine on vajalik, identifitseeritakse selgroogu sisaldavad veiserümpad või rümbalõiked selgelt nähtava punase triibu abil määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 13 või 15 osutatud märgisel.
4. Impordi puhul lisatakse teave selgroo eemaldamist vajavate veiserümpade või rümbalõigete arvu kohta ühisele veterinaariaalasele sisenemisdokumendile (CVED), millele on viidatud määruse (EÜ) nr 136/2004 artikli 2 lõikes 1.
5. Kui sooled pärinevad väheolulise BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb töödeldud soolte importimise korral esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:
 - a) riik või piirkond on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud kontrollitud BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;
 - b) veised, lambad ja kitsed, kellelt saadused pärinevad, on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud väheolulise BSE riskiga riigis või piirkonnas ning on läbinud tapaeelse ja tapajärgse kontrolli;

- c) kui sooled on saadud riigist või piirkonnast, kus on esinenud algupäraseid BSE juhtumeid:
 - i) loomad on sündinud pärast kuupäeva, mil jõustus keeld sööta mäletsejalistele mäletsejalistest pärit liha-kondijahu ja kõrneid; või
 - ii) veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärit tooted ei sisalda määratletud riskiteguriga materjali käesoleva määruse V lisa punkti 1 tähenduses ega ole saadud sellisest materjalist.

D JAGU

Import määratlemata BSE riskiga riigist või piirkonnast

1. A jaos osutatud veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsete saaduste importimise korral määratlemata BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:
 - a) veistele, lammastele ja kitsedele, kellelt loomsed saadused pärinevad, ei ole kunagi söödetud mäletsejalistelt pärit liha-kondijahu ega kõrneid, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas, ning need loomad on läbinud tapaeelse ja tapajärgse kontrolli;
 - b) veised, lambad ja kitsed, kellelt loomsed saadused pärinevad, ei ole pärast uimastamist tapetud kesknärvisüsteemikudede vigastamise teel koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga või koljuõõnde süstitud gaasiga;
 - c) veistelt, lammastelt ja kitsedelt pärinevad tooted ei sisalda järgmist materjali ega ole sellest saadud:
 - i) määratletud riskiteguriga materjal käesoleva määruse V lisa punkti 1 tähenduses;
 - ii) konditustamise käigus kahjustatud närvi- ja lümfikude;
 - iii) veiste, lammaste ja kitsede kontidest mehhaaniliselt eraldatud lihamass.
2. Veistelt pärit loomsete saaduste puhul võib erandina punkti 1 alapunktist c importida rümpasid, poolrümpasid või mitte rohkem kui kolmeks lõigatud poolrümpasid, samuti veerandrümpasid, mis ei sisalda muud määratletud riskiteguriga materjali peale selgroo, sealhulgas spinaalganglion.
3. Kui selgroo eemaldamine on vajalik, identifitseeritakse selgroogu sisaldavad veiserümbad või rümbalõiked selgelt nähtava punase triibu abil määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 13 või 15 osutatud märgisel.
4. Impordi puhul märgitakse täiendav teave selgroo eemaldamist vajavate veiserümpade või rümbalõigete arvu kohta ühisele veterinaariaalasele sisenemisdokumendile (CVED), millele on viidatud komisjoni määruse (EÜ) nr 136/2004 artikli 2 lõikes 1.
5. Kui sooled pärinevad väheolulise BSE riskiga riigist või piirkonnast tuleb töödeldud soolte importimisel korral esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:
 - a) riik või piirkond on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud määratlemata BSE riskiga riikide või piirkondade hulka;
 - b) veised, lambad ja kitsed, kellelt saadused pärinevad, on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud väheolulise BSE riskiga riigis või piirkonnas ning on läbinud tapaeelse ja tapajärgse kontrolli;
 - c) kui sooled on saadud riigist või piirkonnast, kus on esinenud algupäraseid BSE juhtumeid:
 - i) on loomad sündinud pärast kuupäeva, mil jõustus keeld sööta mäletsejalistele mäletsejalistest pärit liha-kondijahu ja kõrneid; või
 - ii) ei sisalda veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsed saadused määratletud riskiteguriga materjali käesoleva määruse V lisa punkti 1 tähenduses ega ole saadud sellisest materjalist.

D PEATÜKK

Veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsete kõrvalsaaduste ja neist valmistatud toodete import A

A JAGU

Loomsed kõrvalsaadused

Käesolevat peatükki kohaldatakse järgmiste määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 3 punktis 1 määratletud loomsete kõrvalsaaduste suhtes ja kõnealuse määruse punktis 2 määratletud loomsetest kõrvalsaadustest saadud toodete suhtes, tingimusel et need kõrvalsaadused ja kõrvalsaadustest saadud tooted on saadud veistelt, lammastelt ja kitsedelt:

- a) 2. kategooria materjalist saadud sulatatud rasvad, mis on ette nähtud kasutamiseks orgaaniliste väetiste või mullaparandusainetena määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 3 punkti 22 tähenduses;
- b) 2. kategooria materjalist saadud kondid ja konditooted;
- c) 3. kategooria materjalist saadud sulatatud rasvad, mis on ette nähtud kasutamiseks orgaaniliste väetiste või mullaparandusainete või söödana määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 3 punkti 22 või 25 tähenduses;
- d) lemmikloomatoit, kaasa arvatud koerte närimiskondid;
- e) veretooted;
- f) töödeldud loomsed valgud;
- g) 3. kategooria materjalist saadud kondid ja konditooted;
- h) želatiin ja kollageen, mis ei ole saadud toornahast;
- i) 3. kategooria materjal ja sellest saadud tooted, v.a punktides c–h nimetatud tooted ja välja arvatud:
 - i) toornahad, töödeldud nahad;
 - ii) toornahast saadud želatiin ja kollageen;
 - iii) rasva derivaadid.

B JAGU

Veterinaartõend

Käesoleva peatüki A jaos osutatud veistelt, lammastelt ja kitsedelt saadud loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete impordi korral tuleb esitada veterinaartõend, milles tõendatakse, et:

- a) loomne kõrvalsaadus või sellest saadud toode:
 - i) ei sisalda määratletud riskiteguriga materjali käesoleva määruse V lisa punkti 1 tähenduses ega ole saadud sellisest materjalist; ning
 - ii) ei sisalda veiste, lammaste või kitsede kontidest mehhaaniliselt eraldatud lihamassi ega ole saadud sellisest materjalist, v.a juhul, kui veised, lambad ja kitsed, kellelt loomne kõrvalsaadus või sellest saadud toode pärineb, on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud riigis või piirkonnas, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka, kus ei ole esinenud algupäraseid BSE juhtumeid; ning
 - iii) on saadud loomadelt, keda ei ole pärast uimastamist surmatud kesknärvisüsteemikudede vigastamise teel koljuõõnde viidava pika vardakujulise instrumendiga või koljuõõnde süstitud gaasiga, v.a juhul, kui loomad on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud riigis või piirkonnas, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka; või

- b) loomne kõrvalsaadus või sellest saadud toode ei sisalda ega ole saadud muust veistelt, lammastelt või kitsedelt pärinevast materjalist kui see, mis on saadud loomadelt, kes on sündinud, pidevalt kasvatatud ja tapetud riigis või piirkonnas, mis on vastavalt otsusele 2007/453/EÜ liigitatud väheolulise BSE riskiga riikide või piirkondade hulka.

Lisaks käesoleva jao punktide a ja b nõuete järgimisele tuleb A jaos osutatud loomsete kõrvalsaaduste ja neist saadud toodete puhul, mis sisaldavad lammastelt või kitsedelt saadud piima või piimatooteid ning mis on ette nähtud söödaks, esitada impordi korral veterinaartõend, milles tõendatakse, et:

- c) lambaid ja kitsi, kellelt kõnealused loomsed kõrvalsaadused või neist saadud tooted on saadud, on peetud sünnist saadik pidevalt riigis, kus on täidetud järgmised tingimused:
- i) klassikalise skreipi juhtumitest teatamine on kohustuslik;
 - ii) riigis on olemas teadlikustamis-, seire- ja järelevalvesüsteem;
 - iii) põllumajandusettevõtete suhtes, kus on lambad või kitsed, kohaldatakse TSE kahtluse või klassikalise skreipi kinnitamise korral ametlikke piiranguid;
 - iv) klassikalisse skreipisse haigestunud lambad ja kitsed tapetakse ja hävitatakse viivitamata;
 - v) lammaste ja kitsede söötmine mäletsejalistelt saadud liha-kondijahu või kõrnetega, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas, on olnud keelatud ja seda keeldu on jõustatud kogu riigis vähemalt viimase seitsme aasta jooksul;
- d) lamba- või kitsepiim ja piimatooted on pärit põllumajandusettevõtetest, kus ei ole kehtestatud seoses TSE kahtlusega ametlikku piirangut;
- e) lamba- või kitsepiim ja piimatooted on pärit põllumajandusettevõtetest, kus viimasel seitsmel aastal ei ole diagnoositud klassikalise skreipi juhtumit või kus pärast klassikalise skreipi juhtumi kinnitamist:
- i) on surmatud ja hävitatud või tapetud kõik lambad ja kitsed, v.a ARR/ARR-genotüübiga tõujäärad, vähemalt ühe ARR-alleeliga ja ilma VRQ-alleelita aretusused ning teised vähemalt ühe ARR-alleeliga lambad; või
 - ii) on tapetud ja hävitatud kõik loomad, kelle puhul leidis kinnitust nakatumine klassikalisse skreipisse, ning ettevõttes on toimunud viimasest klassikalise skreipi juhtumi kinnitamisest alates vähemalt kahe aasta jooksul tõhustatud TSE seire, mis hõlmab muu hulgas X lisa C peatüki punktis 3.2 sätestatud laboratoorsete meetodite kohaselt tehtud ja negatiivseid tulemusi andnud kontrolle TSE esinemise suhtes kõikide järgmiste üle 18 kuu vanuste loomade, välja arvatud ARR/ARR-genotüübiga lammaste puhul:
 - inimitoiduks tapetud loomad; ning
 - loomad, kes on põllumajandusettevõttes surnud või tapetud, ent kes ei tapetud haiguste likvideerimise programmi raames.

E PEATÜKK

Lammaste ja kitsede import

Liitu imporditavate lammaste ja kitsede puhul tuleb esitada veterinaartõend, milles kinnitatakse, et neid on hoitud sünnist saadik pidevalt riigis, kus on täidetud järgmised tingimused:

- 1) klassikalise skreipi juhtumitest teatamine on kohustuslik;
- 2) riigis on olemas teadlikustamis-, seire- ja järelevalvesüsteem;
- 3) klassikalisse skreipisse haigestunud lambad ja kitsed tapetakse ja hävitatakse viivitamata;
- 4) lammaste ja kitsede söötmine mäletsejalistelt saadud liha-kondijahu või kõrnetega, nagu need on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas, on olnud keelatud ja seda keeldu on jõustatud kogu riigis vähemalt viimase seitsme aasta jooksul;

Lisaks punktides 1–4 sätestatud tingimustele kinnitatakse veterinaartõendis, et:

- 5) aretuse otstarbel liitu imporditavate lammaste ja kitsede puhul, kes tuuakse muudesse liikmesriikidesse kui väikese klassikalise skreipi riskiga riikidesse või heakskiidetud riikliku skreipi kontrollimise programmiga riikidesse, mis on loetletud VIII lisa A peatüki A jao punktis 3.2, on täidetud järgmised tingimused:
 - a) imporditavad lambad ja kitsed on pärit põllumajandusettevõttest või -ettevõtetest, mis vastavad VIII lisa A peatüki A jao punkti 1.3 tingimustele; või
 - b) nad on ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga lambad ja nad on pärit põllumajandusettevõttest, kus kahel viimasel aastal ei ole kehtestatud BSE või klassikalise skreipi tõttu ametlikku liikumispiirangut;
- 6) kõikideks otstarveteks, välja arvatud koheseks tapmiseks ette nähtud lammaste ja kitsede puhul, kes imporditakse liitu ja tuuakse väikese klassikalise skreipi riskiga liikmesriikidesse või heakskiidetud riikliku skreipi kontrollimise programmiga liikmesriikidesse, mis on loetletud VIII lisa A peatüki A jao punktis 3.2, on täidetud järgmised tingimused:
 - a) nad tuuakse põllumajandusettevõttest või -ettevõtetest, kus on täidetud VIII lisa A peatüki A jao punkti 1.2 tingimused; või
 - b) nad on ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga lambad ja nad on pärit põllumajandusettevõttest, kus kahel viimasel aastal ei ole kehtestatud BSE või klassikalise skreipi tõttu ametlikku liikumispiirangut.

F PEATÜKK

Tehistingimustes peetavatelt ja looduslikelt hirvlastelt saadud loomsete saaduste import

1. Kui määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktides 1.10, 1.13, 1.15 ja 7.1 määratletud tehistingimustes peetavatelt hirvlastelt pärinevat värsket liha, hakkliha, lihavalmistisi ja lihatooteid imporditakse liitu Kanadast või Ameerika Ühendriikidest, peab veterinaartõendiga kaasnema tootjamaa pädeva asutuse poolt allkirjastatud deklaratsioon, mille sõnastus on järgmine:

„Käesolev toode sisaldab ainult liha või on saadud ainult lihast, välja arvatud rups ja seljaaju, mis pärineb tehistingimustes peetavatelt hirvlastelt, keda on uuritud kroonilise kurnatustõve suhtes histopatoloogiliselt, immunohistokeemiliselt või muul pädeva asutuse poolt heakskiidetud diagnostilisel viisil ning uurimistulemused on olnud negatiivsed, ja see ei pärine loomadelt, kes on pärit karjast, milles on kinnitatud kroonilise kurnatustõve esinemine või milles selle esinemist ametlikult kahtlustatakse.“

2. Kui määruse (EÜ) nr 853/2004 I lisa punktides 1.10, 1.13, 1.15 ja 7.1 määratletud looduslikelt hirvlastelt pärinevat värsket liha, hakkliha, lihavalmistisi ja lihatooteid imporditakse liitu Kanadast või Ameerika Ühendriikidest, siis peab veterinaartõendiga kaasnema tootjamaa pädeva asutuse poolt allkirjastatud deklaratsioon, mille sõnastus on järgmine:

„Käesolev toode sisaldab ainult liha või on saadud ainult lihast, välja arvatud rups ja seljaaju, mis pärineb looduslikelt hirvlastelt, keda on uuritud kroonilise kurnatustõve suhtes histopatoloogiliselt, immunohistokeemiliselt või muul pädeva asutuse poolt heakskiidetud diagnostilisel viisil ning uurimistulemused on olnud negatiivsed, ja see ei pärine loomadelt, kes on pärit piirkonnast, kus viimase kolme aasta jooksul on kinnitatud kroonilise kurnatustõve esinemine või kus selle esinemist ametlikult kahtlustatakse.“

H PEATÜKK

Lammaste ja kitsede sperma ja embrüote import

Liitu imporditava lamba- ja kitsesperma ja -embrüote puhul esitatakse veterinaartõend, milles kinnitatakse, et:

- 1) doonorloomi on peetud sünnist saadik pidevalt riigis, kus on täidetud järgmised tingimused:
 - a) klassikalise skreipi juhtumitest teatamine on kohustuslik;
 - b) riigis on olemas teadlikustamis-, seire- ja järelevalvesüsteem;

- c) klassikalisse skreipisse haigestunud lambad ja kitsed tapetakse ja hävitatakse viivitamata;
 - d) lammaste ja kitsede söötmine mäletsejalistelt saadud liha-kondijahu või kõrnetega, nagu on määratletud OIE maismaaloomade tervishoiu eeskirjas, on olnud keelatud ja seda keeldu on jõustatud kogu riigis vähemalt viimase seitsme aasta jooksul; ning
- 2) doonorloomi on eksporditava sperma või embrüote kogumisele eelnenud viimase kolme aasta jooksul pidevalt peetud põllumajandusettevõttes või -ettevõtetes, kus olid kõnealuse perioodi jooksul täidetud VIII lisa A peatüki A jao punkti 1.3 alapunktides a–f sätestatud tingimused, v.a arvatud juhul, kui ettevõtte on seemendusjaam, eeldusel et seemendusjaam vastab punkti 1.3 alapunkti c alapunktis iv sätestatud tingimustele; või
- a) kui tegemist on lambaspermaga, on sperma kogutud ARR/ARR prioonvalgu genotüübiga isastelt lammastelt; või
 - b) kui tegemist on lambaembrüotega, on need vähemalt ühe ARR-alleeliga.
- (*) Komisjoni 29. juuni 2007. aasta otsus 2007/453/EÜ, millega määratakse BSE ohu alusel liikmesriikide, kolmandate riikide või nende piirkondade BSE staatus (ELT L 172, 30.6.2007, lk 84).“

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2016/1397,**18. august 2016,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. august 2016

*Komisjoni nimel**presidendi eest**põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor**Jerzy PLEWA*

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 671.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	148,1
	ZZ	148,1
0707 00 05	TR	158,2
	ZZ	158,2
0709 93 10	TR	135,1
	ZZ	135,1
0805 50 10	AR	181,3
	CL	137,8
	MA	99,8
	TR	154,0
	UY	201,1
	ZA	162,7
	ZZ	156,1
	EG	219,6
	TR	148,9
	ZZ	184,3
0808 10 80	AR	121,0
	BR	102,1
	CL	104,6
	CN	125,7
	NZ	130,5
	US	141,5
	UY	93,8
	ZA	91,0
	ZZ	113,8
	AR	93,2
0808 30 90	CL	121,2
	TR	141,3
	ZA	110,9
	ZZ	116,7
	TR	130,5
0809 30 10, 0809 30 90	ZZ	130,5

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni 27. novembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1106/2012, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 471/2009 (mis käsitleb ühenduse statistikat väliskaubanduse kohta kolmandate riikidega) seoses riikide ja territooriumide nomenklatuuri ajakohastamisega (ELT L 328, 28.11.2012, lk 7). Kood „ZZ“ tähistab „muud päritolu“.

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET